

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2022. június 16.
(OR. en)

8779/22

Intézményközi referenciaszám:
2021/0433(CNS)

FISC 107
ECOFIN 397

FELJEGYZÉS

Küldi:	az elnökség
Címzett:	a Tanács
Tárgy:	Tervezet – A Tanács irányelve a multinacionális csoportokra az Unióban alkalmazandó globális minimum-adómértékről – <i>Elnökségi kompromisszumos szöveg</i>

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak az elnökségi kompromisszumos szöveget.

TERVEZET

A TANÁCS IRÁNYELVE

a multinacionális csoportokra az Unióban alkalmazandó globális minimum-adómértékről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 115. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére¹,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az elmúlt években az Unió mérföldkönek számító intézkedéseket fogadott el a belső piacon az agresszív adótervezés elleni küzdelem megerősítése érdekében. Az adókikerülés elleni irányelvek szabályokat állapítottak meg a belső piacon történő adóalap-erózió ellen és a belső piacról kifelé irányuló nyereségátcsoportosítás ellen. Ezek a szabályok a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) által az adóalap-erózió és a nyereségátcsoportosítás (BEPS) elleni kezdeményezés keretében tett ajánlásokat emelték be az uniós jogba annak érdekében, hogy a multinacionális vállalatok nyereségének adóztatására ott kerüljön sor, ahol a nyereséget termelő gazdasági tevékenységeket végzik, és ahol értéket hoznak létre.

1 HL C , , o.

2 HL C , , o.

- (2) Az arra irányuló folyamatos erőfeszítése keretében, hogy véget vessen azoknak az adózási gyakorlatoknak, amelyek lehetővé teszik a multinacionális vállalatok számára, hogy olyan joghatóságokba csoportosítsák át a nyereségüket, ahol azt egyáltalán nem vagy csak nagyon alacsony mértékű adó terheli, az OECD nemzetközi adószabályokat dolgozott ki, amelyek biztosítják, hogy a multinacionális vállalatok a működésük helyétől függetlenül méltányos arányú adót fizessenek. A nagyszabású reform célja, hogy egy globális minimum-adómérték megállapításával korlátok közé szorítsa a társaságiadó-kulcsok terén zajló versenyt. Azáltal, hogy megszünteti a nyereségnek az azt nem vagy nagyon alacsony kulccsal adóztató joghatóságokba való átcsoportosításából származó előnyök jelentős részét, a globális minimumadóra irányuló reform világszerte egyenlő versenyfeltételeket teremt a vállalkozások számára, továbbá lehetővé teszi, hogy a joghatóságok eredményesebben védhessék az adóalapjukat.
- (3) E politikai célkitűzés a globális adóalap-erózió elleni modellszabályok (GloBE-modellszabályok) formájában öltött testet, amelyeket az OECD/G20-ak BEPS-szel foglalkozó inkluzív kerete (Inclusive Framework) 2021. december 14-én hagyott jóvá, és amelyek alkalmazására a tagállamok kötelezettséget vállaltak. Az egyes adóügyi kérdésekről szóló, az Európai Tanácsnak címzett tanácsi jelentésben³, amelyet a Tanács 2021. december 7-én hagyott jóvá, a Tanács megerősítette, hogy határozottan támogatja a globális minimumadóra irányuló reformot, és elkötelezte magát a megállapodás uniós jogszabályok révén történő gyors végrehajtása mellett. Ebben az összefüggésben alapvető fontosságú, hogy a tagállamok ténylegesen teljesítsék a globális minimum-adómérték szerinti adóztatás elérésére vonatkozó kötelezettségvállalásukat.
- (4) A szorosan integrált gazdaságokból álló Unióban alapvető fontosságú, hogy a globális minimumadóra irányuló reformot kellően koherens és koordinált módon hajtsák végre. Figyelembe véve az új nemzetközi adószabályok nagyságrendjét, részletességét és technikai jellemzőit, csak egy közös uniós keret akadályozhatja meg azt, hogy azok végrehajtása során a belső piac széttagoltta váljon. Ezenkívül a Szerződés által biztosított alapvető szabadságokkal összeegyeztethető módon kialakított közös keret jogbiztonságot nyújtana az adózók számára a szabályok végrehajtása során.

3 A Tanács jelentése az Európai Tanácsnak egyes adóügyi kérdésekről, amelyet a Tanács 2021. december 7-én hagyott jóvá, 14767/21.

- (5) A globális minimum-adómérték uniós szintű, hatékony és koherens keretének létrehozása érdekében szabályokat szükséges megállapítani. A keretrendszer két, egymáshoz kapcsolódó szabályból álló rendszert (együttesen: a GloBE-szabályok) hoz létre, amelyek alapján úgynevezett kiegészítő adót kell beszedni minden olyan esetben, amikor egy adott joghatóságban valamely multinacionális vállalat tényleges adókulcsa 15 % alatt van. Ebben az esetben a joghatóság alacsony adómértéket alkalmazónak minősül. A két szabály a jövedelem-hozzászámítási szabály (IIR) és az aluladóztatott nyereségek szabálya (UTPR). E rendszer értelmében a multinacionális vállalatcsoport valamely tagállamban található anyavállalata köteles alkalmazni a jövedelem-hozzászámítási szabályt a csoport bármely alacsony adóterhelésű tagja után a kiegészítő adóból rá eső részre, függetlenül attól, hogy az említett szervezet az Unión belül vagy azon kívül található. Az aluladóztatott nyereségek szabálya a jövedelem-hozzászámítási szabály védőhálójának szerepét hivatott betölteni a kiegészítő adó maradványösszegének újrafelosztása révén azokban az esetekben, amikor az anyavállalatok a jövedelem-hozzászámítási szabály alkalmazásával nem tudják beszedni az alacsony adóterhelésű gazdálkodó csoporttagok utáni kiegészítő adó teljes összegét.
- (6) A tagállamok által elfogadott GloBE-modellszabályokat a globális megállapodáshoz a lehető legszorosabban igazodva kell alkalmazni annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok által ezen irányelv alapján alkalmazott szabályok a GloBE-modellszabályok értelmében elismertek legyenek. Ez az irányelv szorosan követi a GloBE-modellszabályok tartalmát és szerkezetét. Az elsődleges uniós joggal, pontosabban a letelepedés szabadságával való összeegyeztethetőség biztosítása érdekében ezen irányelv szabályait alkalmazni kell a valamely tagállamban illetőséggel rendelkező szervezetekre, valamint az adott tagállamban található anyavállalat ott illetőséggel nem rendelkező szervezeteire. Az irányelvet alkalmazni kell továbbá a nagy árbevételű, kizárólag belföldi tevékenységet folytató csoportokra is. Ennélfogva a jogi keret kialakítása révén elkerülhető lenne a határokon átnyúló és a belföldi helyzetek közötti hátrányos megkülönböztetés kockázata. Minden olyan szervezet – beleértve a jövedelem-hozzászámítási szabályt alkalmazó anyavállalatot is –, amely alacsony adómértéket alkalmazó tagállamban található, a kiegészítő adó hatálya alá tartozna. Hasonlóképpen kiegészítő adó terhelné ugyanazon anyavállalatnak más alacsony adómértéket alkalmazó tagállamban található csoporttagjait is.

- (7) Biztosítani kell az adókikerülési gyakorlatok visszaszorítását, ugyanakkor el kell kerülni a belső piacon működő kisebb multinacionális vállalatokra gyakorolt kedvezőtlen hatásokat is. E célból ez az irányelv csak azokra az Unióban található szervezetekre alkalmazandó, amelyek az éves összevont árbevétel 750 000 000 EUR összegű küszöbértékét elérő multinacionális vállalatcsoportok vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportok tagjai. Ez a küszöbérték összhangban lenne a meglévő nemzetközi adószabályok, például az országokénti adatszolgáltatási szabályok szerinti küszöbértékkel⁴. Az irányelv a hatálya alá tartozó szervezeteket csoporttagként említi. Egyes szervezeteket sajátos céljuk és jogállásuk alapján ki kell zárni a rendelet hatálya alól. Az ilyen kizárt szervezetek általában nem kereskedelmi vagy üzleti, hanem közérdekű tevékenységeket végeznek, például a népegészségügyi ellátás, az oktatás vagy az állami infrastruktúraépítés területén, ennél fogva előfordulhat, hogy nem adókötelesek a helyük szerinti tagállamban. E sajátos érdekek védelme érdekében ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól az államigazgatási szerveket, a nemzetközi szervezeteket, a nonprofit szervezeteket, beleértve például a népegészségügyi célú szervezeteket is, és a nyugdíjalapokat. A nonprofit szervezetek közé tartozhatnak az olyan egészségbiztosítók is, amelyek kizárólag a népegészségügyi ellátás javára törekcszenek nyereségre, illetve érnek el nyereséget. Szintén helyénvaló kizárni a hatály alól a befektetési alapokat és az ingatlanbefektetési vállalkozásokat, amennyiben azok a tulajdonosi lánc legfelső szintjén helyezkednek el, mivel az ezen szervezetek által elért nyereség adóztatása a tulajdonosaik szintjén történik.

4 A Tanács (EU) 2016/881 irányelve (2016. május 25.) a 2011/16/EU irányelvnek az adózás területére vonatkozó kötelező automatikus információcsere tekintetében történő módosításáról (HL L 146., 2016.6.3., 8. o.).

- (8) A rendszer középpontjában a multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport végső anyavállalata áll, amely közvetlenül vagy közvetve ellenőrzésre jogosító részesedéssel rendelkezik a multinacionális vállalatcsoport vagy a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport összes többi tagjában. Mivel a végső anyavállalatnak általában a multinacionális vállalatcsoport vagy a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport valamennyi tagjának pénzügyi beszámolóit alapján kell összevont pénzügyi beszámolót készítenie (vagy ha ez nincs is így, arra valamely elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standard szerint köteles lenne), kritikus információkkal rendelkezik ahhoz, és a helyzeténél fogva a leginkább képes biztosítani azt, hogy a csoport az egyes joghatóságokban a megállapodás szerinti minimum-adómértéknek megfelelően adózzon. Ha a végső anyavállalat az Unióban található, az irányelv alapján ennél fogva elsődleges kötelezettségnek kell terhelnie arra, hogy a kiegészítő adóból hozzá rendelhető részarány mértékéig alkalmazza a jövedelem-hozzászámítási szabályt a multinacionális vállalatcsoport valamennyi alacsony adóterhelésű tagja tekintetében, függetlenül attól, hogy a csoporttag az Unión belül vagy azon kívül található. A nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport legfelső szintjén elhelyezkedő végső anyavállalat az alacsony adóterhelésű csoporttagjai utáni kiegészítő adó teljes összegére alkalmazná a jövedelem-hozzászámítási szabályt.
- (9) Bizonyos körülmények között ezt a kötelezettséget a multinacionális vállalatcsoportnak az Unióban található más tagjaira kellene továbbhárítani. Először is ha a végső anyavállalat egy kizárt szervezet vagy olyan harmadik országban található, amely nem hajtotta végre a GloBE-modellszabályokat vagy azokkal egyenértékű szabályokat, és ennél fogva nem rendelkezik elismert jövedelem-hozzászámítási szabállyal, a tulajdonosi láncban a végső anyavállalat alatt elhelyezkedő és az Unióban található közbenső anyavállalatokat az irányelv révén kötelezni kell arra, hogy a kiegészítő adóból hozzájuk rendelhető részarány mértékéig alkalmazzák a jövedelem-hozzászámítási szabályt, kivéve, ha a jövedelem-hozzászámítási szabály alkalmazására kötelezett közbenső anyavállalat ellenőrzésre jogosító részesedéssel rendelkezik egy másik közbenső anyavállalatban, amely esetben a jövedelem-hozzászámítási szabályt az elsőként említett közbenső anyavállalatnak kell alkalmaznia.

- (10) Másodszor: függetlenül attól, hogy a végső anyavállalat elismert jövedelem-hozzászámítási szabállyal rendelkező joghatóságban található-e, azokat az Unióban található, részleges tulajdonban álló anyavállalatokat, amelyek több mint 20 %-ban a csoporton kívüli érdekeltek tulajdonában vannak, ezen irányelv értelmében kötelezni kell arra, hogy a kiegészítő adóból hozzájuk rendelhető részarány mértékéig alkalmazzák a jövedelem-hozzászámítási szabályt. A részleges tulajdonban álló anyavállalatnak azonban nem kell alkalmaznia a jövedelem-hozzászámítási szabályt, ha kizárólagos tulajdonosa egy másik részleges tulajdonban álló anyavállalat, amely a jövedelem-hozzászámítási szabály alkalmazására kötelezett. Harmadszor: ha a végső anyavállalat egy kizárt szervezet vagy elismert jövedelem-hozzászámítási szabállyal nem rendelkező joghatóságban található, a csoport tagjainak a munkavállalók létszámán és a tárgyi eszközökön alapuló felosztási képlettel arányosan az aluladózottatott nyereségek szabályát kell alkalmazniuk a kiegészítő adó azon maradványösszegére, amelyre előzőleg nem alkalmazták a jövedelem-hozzászámítási szabályt. Negyedszer: ha a végső anyavállalat olyan harmadik országbeli joghatóságban található, amely elismert jövedelem-hozzászámítási szabállyal rendelkezik, a multinacionális vállalatcsoport tagjainak az aluladózottatott nyereségek szabályát kell alkalmazniuk az adott harmadik országbeli joghatóságban található csoporttagokra azokban az esetekben, amikor az adott harmadik országbeli joghatóság az ott található valamennyi csoporttag (a végső anyavállalatot is beleértve) tényleges adókulcsa alapján alacsony adómértéket alkalmazónak minősül.
- (11) A globális minimumadóra irányuló reformnak a joghatóságok közötti tisztességes adóversenyre vonatkozó szakpolitikai célkitűzéseivel összhangban a tényleges adókulcs kiszámítását joghatósági szinten kell elvégezni. A tényleges adókulcs kiszámításához az irányelvnek közös részletszabályokat kell megállapítania az adóalap (az irányelvben: elismert nyereség vagy veszteség) kiszámítására, valamint a megfizetett (az irányelvben: fedezett) adókra vonatkozóan. A kiindulási pontot a konszolidációs célokból figyelembe vett pénzügyi beszámolók jelentik, amelyeket azután a joghatóságok közötti torzulások elkerülése érdekében egy sor kiigazításnak vetnek alá, beleértve az ütemezési eltérések kezelését is. Ezen túlmenően egyes szervezetek elismert nyeresége vagy vesztesége, valamint fedezett adói a multinacionális vállalatcsoporton belül más, releváns tagokhoz rendelkezhetők annak érdekében, hogy biztosított legyen az olyan nyereség vagy veszteség adóügyi megítélésének semlegessége, amely – akár a csoporttagok jellege (áteresztő szervezet, hibrid szervezet vagy állandó telephely) miatt, akár a nyereség konkrét adóügyi megítélése (osztalékfizetési vagy ellenőrzött külföldi társaságra vonatkozó adórendszer) miatt – több joghatóságban is fedezett adók hatálya alá tartozik. A fedezett adókat illetően ezen irányelv rendelkezéseit az OECD által nyújtandó bármely további iránymutatás fényében kell értelmezni, és az iránymutatást a tagállamoknak figyelembe kell venniük a fedezett adóknak a tagállamok, valamint a harmadik országbeli joghatóságok általi egységes azonosításának biztosítása érdekében.

- (12) A multinacionális vállalatcsoport minden olyan joghatóságra tekintettel számított tényleges adókulcsát, ahol tevékenységet folytat, illetve a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport tényleges adókulcsát össze kell hasonlítani a megállapodás szerinti 15 %-os minimum-adómértékkel annak megállapítása céljából, hogy a multinacionális vállalatcsoport vagy a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport kiegészítő adó fizetésére és ennél fogva a jövedelem-hozzászámítási szabálynak vagy az aluladóztatott nyereségek szabályának az alkalmazására kötelezett-e. Az OECD/G20-ak BEPS-szel foglalkozó inkluzív kerete által elfogadott 15 %-os minimum-adómérték a világszerte alkalmazott társaságiadó-kulcsok egyensúlyát tükrözi. Azokban az esetekben, amikor egy multinacionális vállalatcsoport tényleges adókulcsa egy adott joghatóságban a minimum-adómérték alá esik, a kiegészítő adót a globális megállapodás szerinti 15 %-os tényleges minimum-adómértéknek való megfelelés érdekében a multinacionális vállalatcsoport azon tagjaihoz kell rendelni, amelyeket a jövedelem-hozzászámítási szabály és az aluladóztatott nyereségek szabálya értelmében adófizetési kötelezettség terhel. Azokban az esetekben, amikor egy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport tényleges adókulcsa a minimum-adómérték alá esik, a csoport legfelső szintjén elhelyezkedő végső anyavállalatnak az alacsony adóterhelésű csoporttagjai tekintetében alkalmaznia kell a jövedelem-hozzászámítási szabályt annak érdekében, hogy a csoportnak a 15 %-os tényleges minimum-adómérték szerinti adókötelezettsége keletkezzen.
- (13) Annak érdekében, hogy a tagállamok részesülhessenek a területükön található, alacsony adóterhelésű csoporttagok után beszedett kiegészítőadó-bevételekből, lehetővé kell tenni a számukra, hogy a belföldi kiegészítő adó rendszerének alkalmazását válasszák. A tagállamoknak értesíteniük kell az Európai Bizottságot, ha elismert belföldi kiegészítő adó alkalmazása mellett döntenek, annak érdekében, hogy más tagállamok és harmadik országbeli joghatóságok adóhatóságai, valamint a multinacionális vállalatcsoportok kellő bizonyossággal rendelkezzenek a tekintetben, hogy az adott tagállamban működő, alacsony adóterhelésű csoporttagokra ilyen elismert belföldi kiegészítő adót kell alkalmazni. A multinacionális vállalatcsoport azon tagjainak, amelyek olyan tagállamban találhatók, amely a saját belföldi adórendszerén belül ilyen rendszer bevezetését választotta, a kiegészítő adót e tagállam részére kell megfizetniük. A rendszernek biztosítania kell, hogy a csoporttagok elismert nyereségének vagy veszteségének a tényleges minimum-adómérték szerinti adóztatását a kiegészítő adó ezen irányelv szerinti kiszámításával azonos módon számítsák ki.

- (14) Az arányos megközelítés biztosítása érdekében ennek során figyelembe kell venni egyes konkrét helyzeteket, amelyekben az adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással kapcsolatos kockázatok mérsékeltek. Ezért az irányelvnek tartalmaznia kell az adott joghatóságon belül a munkavállalókkal kapcsolatos költségeken és a tárgyi eszközök értékén alapuló gazdasági tartalomtól függő kivételt. Ez bizonyos mértékig lehetővé tenné az olyan helyzetek kezelését, amikor egy multinacionális vállalatcsoport vagy egy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport olyan gazdasági tevékenységeket folytat, amelyek tényleges jelenlétet igényelnek egy alacsony adómértékű alkalmazó joghatóságban, mivel ilyen esetben valószínűtlen, hogy az adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással kapcsolatos gyakorlatok jelentős méreteket öltenének. A nemzetközi tevékenységük kezdeti szakaszában lévő multinacionális vállalatcsoportok sajátos esetét is figyelembe kell venni annak érdekében, hogy a szabályok ne tartsák vissza a határokon átnyúló tevékenységek fejlesztésétől a működésük elsődleges helye szerinti joghatóságban alacsony adóterhelésű multinacionális vállalatcsoportokat. Ezért az ilyen csoportok alacsony adóterhelésű belföldi tevékenységeit ötéves átmeneti időszakra ki kell zárni a szabályok hatálya alól, feltéve, hogy a multinacionális vállalatcsoportnak legfeljebb hat másik joghatóságban van tagja. A nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportokkal szembeni egyenlő bánásmód biztosítása érdekében az ilyen csoportok tevékenységeiből származó nyereséget ötéves átmeneti időszakra szintén ki kell zárni.
- (14a) Továbbá, azon tagállamok sajátos helyzetének figyelembevétele érdekében, amelyekben nagyon kevés vállalatcsoportnak található a székhelye, és amelyekben olyannyira kevés csoporttag található, hogy aránytalan lenne előírni, hogy e tagállamok adóhatóságai azonnali hatállyal alkalmazzák a jövedelem-hozzászámítási szabályt és az aluladózottatott nyereségek szabályát, valamint tekintettel arra, hogy a GloBE-szabályok közös megközelítést képeznek, helyénvaló lenne lehetővé tenni az említett tagállamok számára, hogy azt a lehetőséget válasszák, hogy egy korlátozott időszakban nem alkalmazzák a jövedelem-hozzászámítási szabályt és az aluladózottatott nyereségek szabályát. Az erre vonatkozó választásról az irányelv átültetési határidejét megelőzően értesíteni kell a Bizottságot.

- (14b) Azoknak a tagállamoknak, amelyek úgy döntenek, hogy átmenetileg nem alkalmazzák a jövedelem-hozzászámítási szabályt és az aluladózott nyereségek szabályát, olyan módon kell átültetniük ezt az irányelvet, amely biztosítja a multinacionális vállalatcsoportokra kivetendő globális minimumadó rendszerének megfelelő működését az Unióban. Ez különösen azt jelenti, hogy az említett tagállamokban levő belföldi csoporttagok kötelesek tájékoztatni a többi tagállamban és harmadik országokban található csoporttagokat annak érdekében, hogy a többi tagállam és harmadik ország alkalmazhassa az aluladózott nyereségek szabályát. Az e lehetőséggel élő tagállamok adóhatóságaira háruló adminisztratív terheket a lehető legnagyobb mértékben korlátozni kell, ugyanakkor fenn kell tartani ezen irányelv tényleges alkalmazását az egész Unióban. Ezért az említett tagállamoknak lehetőséget kell kapniuk arra is, hogy tanácsot és segítséget kérve megbeszélést folytassanak a Bizottsággal annak érdekében, hogy közös megegyezésre jussanak ezen irányelvnek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó gyakorlati szabályokról.
- (15) Rendkívül változékony jellege és hosszú gazdasági ciklusa miatt a hajózási ágazatra hagyományosan alternatív vagy kiegészítő adózási rendszerek vonatkoznak a tagállamokban. Annak érdekében, hogy e szakpolitikai megfontolások továbbra is érvényesülhessenek, és a tagállamok a nemzetközi gyakorlattal és az állami támogatásokra vonatkozó szabályokkal összhangban továbbra is egyedi adóügyi megítélést alkalmazhassanak a hajózási ágazat tekintetében, a hajózásból származó jövedelmet ki kell zárni a rendszerből.

- (16) Annak érdekében, hogy egyensúly alakuljon ki egyfelől a globális minimumadóra irányuló reform célkitűzései, másfelől az adóhatóságokra és az adózókra háruló adminisztratív terhek között, ennek az irányelvnek *de minimis* kivételt kell előírnia azon multinacionális vállalatcsoportok és nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportok esetében, amelyek egy adott joghatóságban 10 000 000 EUR alatti átlagos árbevételt, valamint 1 000 000 EUR alatti átlagos elismert nyereséget vagy veszteséget érnek el. Nem helyénvaló, hogy az ilyen multinacionális vállalatcsoportok vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportok kiegészítő adót fizessenek, még akkor sem, ha tényleges adókulcsuk az adott joghatóságban nem éri el a minimum-adómértéket.
- (17) Az irányelv hatálya alá első alkalommal tartozó multinacionális vállalatcsoportok és nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportok esetében az irányelv szabályainak alkalmazása adózási attribútumok meglétéből – többek között korábbi pénzügyi évek veszteségeiből –, vagy ütemezésbeli eltérésekből eredő torzulásokhoz vezethet, amelyeknek a kiküszöböléséhez átmeneti rendelkezésekre lehet szükség. Az új adórendszerre való zökkenőmentes áttérés érdekében tízéves időszakon keresztül fokozatosan kell csökkenteni a bérköltségekre és a tárgyi eszközökre tekintettel alkalmazott kivétel mértékét.
- (17a) Mivel a multinacionális vállalatcsoportoknak és a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportoknak egy adott joghatóságban és egy adott pénzügyi évben minimális szintű adót kell fizetniük, a kiegészítő adó kizárólag annak biztosítását célozhatja, hogy az ilyen csoportok nyereségét egy adott pénzügyi évben tényleges minimum-adómérték szerinti adó terhelje. Ezért a kiegészítő adóra vonatkozó szabályok nem úgy működnek, mint a vállalat nyereségére közvetlenül kivetett adó esetében, hanem a többletnyereségre alkalmazandók egy egységesített adóalap és konkrét adókiszámítási módszerek segítségével, amelyekkel azonosíthatók az érintett vállalatcsoporton belül az alacsony adóterhelésű jövedelmek, és olyan kiegészítő adó vethető ki, amely a csoport tényleges adómértékét az érintett jövedelem tekintetében az elfogadott minimum-adómértékre emeli. A jövedelem-hozzászámítási szabálynak és az aluladóztatott nyereségek szabályának kiegészítő adóként való kialakítása azonban nem akadályozza meg a joghatóságokat abban, hogy ezeket a szabályokat a nemzeti jogukban a társaságiadó-rendszer keretében alkalmazzák.

- (17b) A nemzetközi szintű politikai megállapodásból eredően a GloBE-szabályoknak a 2021. július 1-jén vagy előtte hatályban levő osztalékadó-rendszereket kell figyelembe venniük; az OECD/G20-ak inkluzív kerete ezen a napon adta ki a gazdaság digitalizációjáról szóló első nyilatkozatát, amelyben jóváhagyta a megfelelő osztalékadó-rendszerek különleges kezelését. Ez nem akadályozhatja egy joghatóság osztalékadó-rendszerének olyan jellegű módosítását, amely összhangban van annak meglévő kialakításával.
- (18) A rendszer hatékony alkalmazásához elengedhetetlen az eljárások csoportszintű összehangolása. Olyan rendszert kell működtetni, amely biztosítja az akadálytalan információáramlást a multinacionális vállalatcsoporton belül, valamint a csoporttagok helye szerinti adóhatóságok felé. Az adatszolgáltatás benyújtásáért elsődlegesen magának a csoporttagnak kell felelnie. A csoporttagot azonban mentesíteni kell e felelősség alól abban az esetben, ha a multinacionális vállalatcsoport az adatszolgáltatás benyújtásával és csoporton belüli továbbításával más csoporttagot bíz meg. Ez lehet helyi szervezet vagy olyan másik joghatóságban található szervezet, amelynek illetékes hatósága megállapodást kötött a mentesített csoporttag tagállama szerinti illetékes hatósággal. A kiegészítő adóval kapcsolatos adatszolgáltatás részeként szolgáltatott adatoknak lehetővé kell tenniük a csoporttagok helye szerinti adóhatóságok számára, hogy a belföldi eljárások – többek között a belföldi adóbevallások benyújtására vonatkozó eljárások – alkalmazásával értékeljék a csoporttagnak a kiegészítő adó vagy adott esetben a belföldi kiegészítő adó tekintetében fennálló kötelezettsége helyénvalóságát. Az OECD GloBE végrehajtási keretében kidolgozandó további iránymutatás hasznos szemléltető és értelmező forrás lehet e tekintetben, és a tagállamok dönthetnek úgy, hogy annak rendelkezéseit beépítik a nemzeti jogukba. Figyelembe véve az e rendszer miatt a megfelelés terén szükséges kiigazításokat, az ezen irányelv hatálya alá első alkalommal tartozó csoportok számára 18 hónapos időszaktól kell biztosítani a tájékoztatási követelményeknek való megfelelést.

- (19) Az adózási átláthatóság előnyeit figyelembe véve biztató, hogy valamennyi részt vevő joghatóság adóhatóságához jelentős mennyiségű információ érkezik be. Az ezen irányelv hatálya alá tartozó multinacionális vállalatcsoportokat kötelezni kell arra, hogy átfogó és részletes tájékoztatást nyújtsanak nyereségükről és tényleges adókulcsukról minden olyan joghatóságban, ahol csoporttaggal rendelkeznek. Az átfogó adatszolgáltatástól az átláthatóság javulása várható.
- (19a) Ezen irányelv végrehajtásakor a tagállamoknak szemléltetés vagy értelmezés céljára az OECD/G20-ak BEPS-szel foglalkozó inkluzív kerete által elfogadott „A gazdaság digitalizációjából eredő adózási kihívások – Az adóalap-erózió elleni globális modellszabályok (második pillér) (*Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)*)” c. dokumentumot és a második pillérbe tartozó GloBE-szabályokhoz fűzött OECD-kommentárt és példákat, valamint a GloBE végrehajtási keretét annak mentesítési szabályaival együtt kell alkalmazniuk – amennyiben ezek összhangban vannak ezen irányelv rendelkezéseivel és az uniós joggal – annak érdekében, hogy az összes tagállamban biztosítva legyen az egységes alkalmazás. A mentesítési szabályoknak a multinacionális vállalatcsoportok és a nagy árbevételű belföldi csoportok tekintetében is relevánsaknak kell lenniük.

(20) A globális minimumadóra irányuló reform eredményessége és méltányossága nagymértékben függ az egész világra kiterjedő végrehajtástól. Az ezen irányelv szerinti szabályok megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében a tagállamoknak megfelelő szankciókat kell kiszabniuk, különösen azokra a vállalatokra, amelyek nem teljesítik az adóval kapcsolatos adatszolgáltatással és a kiegészítő adó rájuk eső részének megfizetésével kapcsolatos kötelezettségüket. E szankciók meghatározásakor a tagállamoknak különös figyelmet kell fordítaniuk annak a kockázatnak a kezelésére, hogy egy multinacionális vállalatcsoport nem szolgáltatja az aluladózott nyereségek szabályának alkalmazásához szükséges adatokat. E kockázat kezelése érdekében a tagállamoknak visszatartó erejű szankciókat kell megállapítaniuk. Az is alapvető fontosságú lesz, hogy az Unió valamennyi fő kereskedelmi partnere vagy elismert jövedelem-hozzászámítási szabályt vagy pedig azzal egyenértékű minimumadó-szabályokat alkalmazzon. Ami azt a kérdést illeti, hogy a globális megállapodáshoz csatlakozó harmadik országbeli joghatóság által alkalmazott jövedelem-hozzászámítási szabály a globális megállapodás értelmében elismert jövedelem-hozzászámítási szabálynak minősül-e, az OECD szintjén elvégzendő értékelésre célszerű hagyatkozni. Ezen túlmenően, valamint a jogbiztonságnak és a globális minimumadó-szabályok hatékonyságának elősegítése érdekében fontos pontosabban meghatározni azokat a feltételeket, amelyek alapján a globális megállapodás szabályait át nem ültető harmadik országbeli joghatóságban alkalmazott szabályok egyenértékűnek tekinthetők egy elismert jövedelem-hozzászámítási szabállyal. Az egyenértékűség értékelésének célja elsősorban az ezen irányelv rendelkezései tagállamok általi alkalmazásának egyértelművé tétele és körülhatárolása, különös tekintettel az aluladózott nyereségek szabályára. E célból ennek az irányelvnek rendelkeznie kell arról, hogy a Bizottság – a fent említett, az OECD szintjén elvégzett értékelést követően – bizonyos konkrét paraméterek alapján értékelést készítsen az egyenértékűségi kritériumokról. A valamely elismert jövedelem-hozzászámítási szabállyal egyenértékűnek tekinthető jogi keretet alkalmazó harmadik országbeli joghatóságok meghatározása közvetlenül az ezen irányelvben meghatározott objektív kritériumokon alapul, és szigorúan követnie kell a fent említett, az OECD szintjén elvégzett értékelést. Ezért ebben a sajátos összefüggésben helyénvalónak tekinthető felhatalmazáson alapuló jogi aktusról rendelkezni. Ebben a konkrét összefüggésben a felhatalmazáson alapuló jogi aktus előírása nem tekintendő precedensnek a különleges jogalkotási eljárás keretében elfogadott más jogalkotási eszközökre vonatkozóan, tekintettel az adóügyi kérdésekkel kapcsolatos döntéshozatali eljárásra.

- (20a) Alapvető fontosságú lenne biztosítani ezen irányelv szabályainak következetes alkalmazását minden olyan harmadik országbeli joghatóság tekintetében, amely nem ülteti át a globális megállapodás szabályait, és belföldi szabályai nem minősülnek egyenértékűnek egy elismert jövedelem-hozzászámítási szabállyal. Ezzel összefüggésben szükséges lenne kidolgozni egy közös módszertant arra vonatkozóan, hogy a globális megállapodás szabályai szerint fedezett adóként kezelt összegeket miként rendeljék egy multinacionális vállalatcsoport tagjaihoz, amely vállalatcsoport ezen irányelv szabályaival összhangban kiegészítő adó hatálya alá tartozna. E célból a tagállamoknak a GloBE végrehajtási keretére vonatkozó OECD-iránymutatást kell referenciaként használniuk az ilyen fedezett adók vállalatokhoz rendelésére.
- (20b) Ezen irányelv bizonyos nem alapvető fontosságú elemeinek módosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el. E jogi aktusoknak azt a célt kell szolgálniuk, hogy a Bizottság általi értékelést követően meghatározzák azokat a joghatóságokat, amelyek valamely elismert jövedelem-hozzászámítási szabállyal egyenértékűnek tekinthető belföldi jogi kerettel rendelkeznek. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban megállapított elvekkel összhangban kerüljön sor.
- (21) Azzal, hogy ez az irányelv 2022-ben lép hatályba és a tagállamok általi átültetés határideje legkésőbb 2023. december 31., az EU az OECD adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással (BEPS) foglalkozó inkluzív keretének 2021. októberi nyilatkozatában megállapított ütemezésnek megfelelően jár el, amely szerint a második pillérbe tartozó szabályokat 2022-ben kell jogszabályba foglalni és 2023-ban hatályba léptetni, az aluladóztatott nyereségek szabályát pedig 2024-ben kell hatályba léptetni.
- (22) Az aluladóztatott nyereségek szabályának alkalmazására vonatkozó rendelkezéseket 2024-től kell alkalmazni annak érdekében, hogy a harmadik országbeli joghatóságok a GloBE-modellszabályok végrehajtásának első szakaszában alkalmazhassák a jövedelem-hozzászámítási szabályt.

- (23) Ezen irányelv célját, az Unióban a globális minimum-adómérték szerinti adóztatást biztosító közös keretnek a GloBE-modellszabályokban foglalt közös megközelítés alapján történő létrehozását az egyes tagállamok önállóan nem tudják kielégítően megvalósítani. A tagállamok független fellépése emellett a belső piac széttagolódásának kockázatával járna. Mivel döntő fontosságú az olyan megoldások bevezetése, amelyek a belső piac egésze számára működőképesek, ez a célkitűzés a globális minimumadóira irányuló reform léptéke miatt uniós szinten jobban megvalósítható. Az Unió ezért intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritási elvnek megfelelően.
- (24) Az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁵ 42. cikkének (1) bekezdésével összhangban konzultációra került sor az európai adatvédelmi biztossal, és a biztos 2022. február 10-én hivatalos észrevételeket tett. A személyes adatok védelméhez való jog az Európai Unió Alapjogi Chartájának 8. cikke, valamint az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁶ értelmében alkalmazandó a személyes adatoknak az ezen irányelv keretében történő kezelésére,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.)

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

- (1) Ez az irányelv közös intézkedéseket állapít meg a multinacionális vállalatcsoportok és a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportok tényleges minimum-adómérték szerinti adóztatására vonatkozóan a következők formájában:
- a) egy jövedelem-hozzászámítási szabály (IIR), amelynek megfelelően a multinacionális vállalatcsoport vagy a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport anyavállalata a kiegészítő adóból hozzá rendelhető részaránynak megfelelően kiszámítja és befizeti a csoport alacsony adóterhelésű tagjai utáni kiegészítő adót;
 - b) az aluladóztatott nyereségek szabálya (UTPR), amelynek értelmében egy multinacionális vállalatcsoport valamely tagjánál további adóráfordítás keletkezik, amely egyenlő az alacsony adóterhelésű csoporttagok tekintetében a jövedelem-hozzászámítási szabály alapján fel nem számított kiegészítő adóból rá eső résszel.
- (2) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy elismert belföldi kiegészítő adót alkalmaznak, és a joghatóságukban található összes alacsony adóterhelésű csoporttag többletnyeresége utáni kiegészítő adót – ezen irányelv rendelkezései szerint – ennek megfelelően kell kiszámítani és befizetni.

2. cikk

Hatály

- (1) Ez az irányelv az Európai Unió valamely tagállamában található azon csoporttagokra alkalmazandó, amelyek olyan multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport tagjai, amelynek a végső anyavállalat összevont pénzügyi beszámolója szerinti – a (3) bekezdésben említett kizárt szervezetek árbevételét is beleszámítva – éves árbevétele a vizsgált pénzügyi évet közvetlenül megelőző négy pénzügyi év közül legalább kettőben eléri vagy meghaladja a 750 000 000 EUR-t.

- (2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett négy pénzügyi év közül egy vagy több 12 hónapnál hosszabb vagy rövidebb, a szóban forgó bekezdés szerinti árbevételi küszöbértéket minden egyes ilyen pénzügyi év tekintetében arányosan ki kell igazítani.
- (3) Ez az irányelv nem alkalmazandó az alábbi szervezetekre (a továbbiakban: kizárt szervezetek):
- a) államigazgatási szerv, nemzetközi szervezet, nonprofit szervezet, nyugdíjalap, végső anyavállalatnak minősülő befektetési alap és végső anyavállalatnak minősülő ingatlanbefektetési vállalkozás;
 - b) a nyugdíjszolgáltató kivételével olyan szervezet, amely értékének legalább 95 %-a – közvetlenül vagy egy vagy több kizárt szervezeten keresztül – az a) pontban említett egy vagy több szervezet tulajdonában van, és amely:
 - i. kizárólag vagy szinte kizárólag abból a célból működik, hogy az a) pontban említett szervezet vagy szervezetek javára eszközöket tartson vagy pénzeszközöket fektessen be; vagy
 - ii. kizárólag az a) pontban említett szervezet vagy szervezetek által végzett tevékenységeket kiegészítő tevékenységeket végez;
 - c) a nyugdíjszolgáltató kivételével olyan szervezet, amely értékének legalább 85 %-a – közvetlenül vagy egy vagy több kizárt szervezeten keresztül – az a) pontban említett egy vagy több szervezet tulajdonában van, feltéve, hogy lényegében teljes nyeresége olyan osztalékokból vagy olyan tőkenyereségekből vagy -veszteségekből származik, amelyek a 15. cikk (2) bekezdésének b) és c) pontja szerint nem vehetők figyelembe az elismert nyereség vagy veszteség kiszámításakor.

Az első albekezdéstől eltérve, az adatszolgáltató csoporttag a 43. cikk (1) bekezdésével összhangban dönthet úgy, hogy az említett albekezdés b) és c) pontjában említett valamely szervezetet nem kezel kizárt szervezetként.

3. cikk
Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „szervezet”: jogi konstrukció, amely önálló pénzügyi beszámolót készít, vagy jogi személy;
2. „csoporttag”:
 - a) olyan szervezet, amely egy multinacionális vállalatcsoport vagy egy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport része; és
 - b) egy fő szervezet állandó telephelye, amely az a) pontban említett valamely multinacionális vállalatcsoport része;

3. „csoport”:
- a) olyan szervezetek együttese, amelyek tulajdonjog vagy ellenőrzés révén az összevont pénzügyi beszámoló végső anyavállalat általi elkészítése céljából elfogadható számviteli standardokban meghatározott kapcsolatban állnak egymással, beleértve azokat a szervezeteket is, amelyeket a végső anyavállalat összevont pénzügyi beszámolójában pusztán kis méretük miatt, lényegességi okokból vagy amiatt nem vesznek figyelembe, hogy értékesítési céllal tartják őket; vagy
 - b) olyan szervezet, amely egy vagy több állandó telephellyel rendelkezik, feltéve, hogy nem része egy másik, az a) pontban meghatározott csoportnak;
4. „multinacionális vállalatcsoport”: olyan csoport, amely legalább egy olyan szervezetet vagy állandó telephelyet foglal magában, amely nem a végső anyavállalat joghatóságában található;
5. „nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport”: olyan csoport, amelynek valamennyi tagja ugyanabban a tagállamban található;
6. „összevont pénzügyi beszámoló”:
- a) a szervezet által valamely elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standardnak megfelelően készített pénzügyi kimutatások, amelyekben magának a szervezetnek, valamint azon szervezeteknek, amelyekben ellenőrzésre jogosító részesedéssel rendelkezik, az eszközeit, kötelezettségeit, bevételeit, ráfordításait és pénzforgalmát egyetlen gazdasági egységhez tartozóként mutatják be;
 - b) a 3. pont b) alpontjában meghatározott csoportok esetében a szervezet által valamely elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standardnak megfelelően készített pénzügyi kimutatások;

- c) a végső anyavállalat azon pénzügyi kimutatásai, amelyeket nem valamely elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standardnak megfelelően készítenek, és amelyeket a lényeges versenytorzulások elkerülése érdekében utólag kiigazítottak;
 - d) ha a végső anyavállalat nem készít az a), b) vagy c) alpont szerinti pénzügyi kimutatásokat, akkor azon pénzügyi kimutatások, amelyeket a végső anyavállalat akkor készített volna el, ha köteles lenne a következők valamelyike szerinti pénzügyi kimutatások készítésére:
 - i. valamely elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standard; vagy
 - ii. más pénzügyibeszámoló-készítési standard, feltételezve a pénzügyi kimutatásoknak a lényeges versenytorzulások elkerülése érdekében történő kiigazítását;
7. „pénzügyi év”: az a beszámolási időszak, amelynek tekintetében a multinacionális vállalatcsoport vagy a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport végső anyavállalata összevont pénzügyi beszámolót készít, vagy ha a végső anyavállalat nem készít összevont pénzügyi beszámolót, akkor a naptári év;
8. „adatszolgáltató csoporttag”: olyan szervezet, amely a 42. cikkel összhangban kiegészítő adóval kapcsolatos adatszolgáltatást nyújt be;
- 8a. „államigazgatási szerv”: az összes alábbi kritériumnak megfelelő szervezet:
- a) részben vagy egészben kormányzati tulajdonban áll (beleértve annak politikai alegységeit vagy a helyi önkormányzatokat is);

- b) nem végez kereskedelmi vagy üzleti tevékenységet, és fő célja:
 - i. államigazgatási feladat ellátása; vagy
 - ii. az adott kormány vagy joghatóság eszközeinek kezelése vagy befektetése, mégpedig befektetések végzése vagy tartása, eszközkezelés vagy az adott kormány vagy joghatóság eszközei tekintetében egyéb kapcsolódó befektetési tevékenységek végzése révén;
- c) általános teljesítményéről a kormánynak számol be, és éves adatszolgáltatást teljesít a kormánynak; és
- d) megszűnése esetén eszközei a kormányt illetik, és amennyiben nettó eredményt oszt fel, a nettó eredményt kizárólag a kormány kapja, a nettó eredmény semmilyen része sem szolgálhatja magánszemélyek javát;

8aa. „nemzetközi szervezet”: bármely kormányközi szervezet – a nemzetek feletti szervezeteket is beleértve – vagy ennek 100 %-os tulajdonában levő ügynökség, amely az alábbi a)–c) pontban szereplő összes kritériumnak megfelel:

- a) elsősorban kormányok alkotják;
- b) hatályos székhely- vagy lényegileg hasonló megállapodással rendelkezik, például olyan jellegűvel, amely a szervezetnek egy adott joghatóságban található irodáit vagy telephelyeit kiváltságokra és mentességekre jogosítja e joghatóság tekintetében; és
- c) a jogszabályok vagy a szervezet működését szabályozó dokumentumok tiltják, hogy az árbevétele magánszemélyek javát szolgálja.

8b. „nonprofit szervezet”: az összes alábbi kritériumnak megfelelő szervezet:

- a) a székhelye szerinti joghatóságban hozták létre és ott működik:
 - i. kizárólag vallási, jótékonyági, tudományos, művészeti, kulturális, sportolási, oktatási vagy más hasonló célokból; vagy
 - ii. szakmai szervezetként, ipari egyesületként, kereskedelmi kamaraként, munkaügyi szervezetként, mezőgazdasági vagy kertészeti szervezetként, civil egyesületként vagy kizárólag a szociális jólét előmozdítása érdekében működő szervezetként;
- b) az a) pontban említett tevékenységekből származó lényegében összes bevétele mentes a jövedelemadó alól a székhelye szerinti joghatóságban;
- c) nincsenek olyan részvényesei vagy tagjai, akiknek vagy amelyeknek a szervezet bevételeiben vagy eszközeiben tulajdonosi vagy kedvezményezetti érdekelttségük van;
- d) a szervezet bevétele vagy eszközei nem oszthatók fel magánszemélyeknek vagy nem jótékonyági szervezeteknek, illetve nem használhatók fel ezek javára, kivéve:
 - i. a szervezet jótékonyági tevékenységeinek végzése alapján;
 - ii. nyújtott szolgáltatásokért, illetve ingatlan vagy tőke használatáért járó méltányos ellentételezéseként; vagy
 - iii. a szervezet által megvásárolt ingatlan valós piaci értékét tükröző kifizetésként; és

- e) a szervezet megszűnésekor vagy felszámolásakor annak valamennyi eszközét fel kell osztani vagy vissza kell juttatni vagy egy nonprofit szervezetnek, vagy pedig a szervezet székhelye szerinti joghatóság vagy annak bármely politikai alegysége kormányának (beleértve az államigazgatási szerveket is);

de azon szervezet nem, amelyik olyan kereskedelmi vagy üzleti tevékenységet folytat, amely nem kapcsolódik közvetlenül ahhoz a célhoz, amelyre létrehozták.

- 9. „átersztő szervezet”: szervezet, amennyiben bevételei, kiadásai, nyeresége vagy vesztesége tekintetében adózási szempontból átlátható abban a joghatóságban, ahol létrehozták, kivéve, ha más joghatóságban rendelkezik adóügyi illetőséggel és ott kell fedezett adót fizetnie a bevétele vagy nyeresége után;

Az átersztő szervezet lehet:

- a) a bevételei, kiadásai, nyeresége vagy vesztesége tekintetében adózási szempontból átlátható szervezet, amennyiben adózási szempontból átlátható abban a joghatóságban, ahol a tulajdonosa található;
- b) a bevételei, kiadásai, nyeresége vagy vesztesége tekintetében fordított hibrid szervezet, amennyiben adózási szempontból nem átlátható abban a joghatóságban, ahol a tulajdonosa található.

E fogalom meghatározás alkalmazásában adózási szempontból átlátható az a szervezet, amelynek bevételeit, kiadásait, nyereségét vagy veszteségét valamely joghatóság jogszabályai úgy kezelik, mintha azok a szervezet közvetlen tulajdonosánál, a szervezetben való érdekeltsége arányában keletkeztek vagy merültek volna fel.

A csoporttagnak minősülő vállalatban vagy állandó telephelyben fennálló tulajdonosi érdekeltséget adózási szempontból átlátható struktúra révén tartottnak kell tekinteni, ha a tulajdonosi érdekeltséget adózási szempontból átlátható vállalatok láncolatán keresztül közvetve birtokolják.

Az olyan csoporttag, amely nem rendelkezik adóügyi illetőséggel, és nem tartozik fedezett adó vagy elismert belföldi kiegészítő adó hatálya alá az ügyvezetés helye, a létrehozás helye vagy hasonló kritérium alapján, áteresztő szervezetnek és a bevételei, kiadásai, nyeresége vagy vesztesége tekintetében adózási szempontból átlátható szervezetnek tekintendő, amennyiben:

- i. a tulajdonosai olyan joghatóságban találhatók, amely a szervezetet adózási szempontból átláthatóként kezeli;
- ii. a szervezet nem rendelkezik telephellyel abban a joghatóságban, ahol létrehozták; és
- iii. a bevétel, a kiadás, a nyereség vagy a veszteség nem tulajdonítható egy állandó telephelynek;

10. „állandó telephely”:

- a) olyan joghatóságban található telephely vagy vélelmezett telephely, ahol az a hatályos alkalmazandó adóegyezmény értelmében állandó telephelynek minősül, feltéve, hogy az adott joghatóság a jövedelem és a vagyon adóztatásáról szóló OECD-modellegyezmény⁷ 7. cikkéhez hasonló rendelkezéssel összhangban adóztatja a telephelynek tulajdonítható nyereséget;
- b) ha nincs hatályos alkalmazandó adóegyezmény, olyan joghatóságban található telephely vagy vélelmezett telephely, amely a telephelynek tulajdonítható nyereséget nettó alapon, a saját területén adóügyi illetőséggel rendelkező szervezetek esetében alkalmazott módszerrel megegyező módon adóztatja meg;

⁷ Az OECD modellegyezménye a jövedelem és a vagyon adóztatásáról, módosított változat.

- c) ha egy joghatóságnak nincs társaságiadó-rendszere, az ott található telephely vagy vélelmezett telephely, amely a jövedelem és a vagyon adóztatásáról szóló OECD-modellegyezmény szerint állandó telephelynek minősülne, feltételezve az adott joghatóság arra való jogosultságát, hogy a telephelynek tulajdonítható nyereséget az említett egyezmény 7. cikke szerint megadóztassa; vagy
- d) az a)–c) pontban nem szereplő telephely vagy vélelmezett telephely, amelyen keresztül a szervezet helye szerinti joghatóság területén kívüli tevékenységet folytatnak, amennyiben ezen joghatóság mentesíti az ilyen tevékenységekből származó nyereséget;

11. „végső anyavállalat”:

- a) olyan szervezet, amely közvetlenül vagy közvetve ellenőrzésre jogosító részesedéssel rendelkezik más szervezetben, és amely sem közvetlenül, sem közvetve nem áll más olyan szervezet tulajdonában, amely benne ellenőrzésre jogosító részesedéssel rendelkezik; vagy
- b) a 3. pont b) alpontjában meghatározott csoport fő szervezete;

12. „minimum-adómérték”: tizenöt százalék (15 %);

13. „kiegészítő adó”: a valamely joghatóságre vagy csoporttagra vonatkozóan a 26. cikk alapján kiszámított kiegészítő adó;

14. „ellenőrzött külföldi társaságra vonatkozó adórendszer”: az elismert jövedelem-hozzászámítási szabály kivételével az olyan adózási szabályrendszer, amelynek értelmében egy külföldi szervezetnek vagy egy állandó telephely fő szervezetének közvetlen vagy közvetett tulajdonosa a külföldi csoporttag által elért nyereség egy részének vagy egészének rá eső hányada után adózik, függetlenül attól, hogy a nyereségből felosztás útján részesül-e;
15. „elismert jövedelem-hozzászámítási szabály”: egy adott joghatóság nemzeti jogában végrehajtott szabályrendszer, amennyiben a joghatóság nem nyújt a szabályokhoz kapcsolódó kedvezményeket, és:
- a) amely egyenértékű az ezen irányelvben megállapított szabályokkal, illetve harmadik országbeli joghatóságok esetében az OECD modellszabályaival⁸, amelyek szerint a multinacionális vállalatcsoport vagy a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport anyavállalata a kiegészítő adóból hozzá rendelhető részaránynak megfelelően kiszámítja és befizeti a csoport alacsony adóterhelésű tagjai utáni kiegészítő adót;
 - b) amelynek igazgatása összhangban van az ezen irányelvben megállapított szabályokkal, illetve harmadik országbeli joghatóságok esetében az OECD modellszabályaival⁹;
16. „alacsony adóterhelésű csoporttag”:
- a) a multinacionális vállalatcsoport vagy a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport olyan tagja, amely alacsony adómértéket alkalmazó joghatóságban található; vagy
 - b) olyan honosság nélküli csoporttag, amelynek egy pénzügyi év tekintetében elismert nyeresége van és tényleges adókulcsa alacsonyabb, mint a tényleges minimum-adómérték;

⁸ A gazdaság digitalizációjából eredő adózási kihívások – Az adóalap-erózió elleni globális modellszabályok (második pillér) (Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)).

⁹ A gazdaság digitalizációjából eredő adózási kihívások – Az adóalap-erózió elleni globális modellszabályok (második pillér) (Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)).

17. „közbenső anyavállalat”: olyan csoporttag, amely közvetlenül vagy közvetve tulajdonosi érdekeltséggel rendelkezik ugyanazon multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport valamely másik tagjában, és amely nem minősül végső anyavállalatnak, részleges tulajdonban álló anyavállalatnak, állandó telephelynek vagy befektetési szervezetnek;
18. „ellenőrzésre jogosító részesedés”: olyan tulajdonosi érdekeltség egy szervezetben, amelynek révén az érdekeltség tulajdonosa köteles vagy köteles lett volna a szervezet eszközeit, kötelezettségeit, bevételeit, ráfordításait és pénzforgalmát tételenként, valamely elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standardnak megfelelően összevonni.

A fő szervezet esetében úgy kell tekinteni, hogy az ellenőrzésre jogosító részesedéssel rendelkezik állandó telephelyeiben;

19. „részleges tulajdonban álló anyavállalat”: olyan csoporttag, amely közvetlenül vagy közvetve tulajdonosi érdekeltséggel rendelkezik ugyanazon multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport valamely másik tagjában, és amelynek a nyereségében közvetlenül vagy közvetve egy vagy több olyan személy rendelkezik 20 %-ot meghaladó tulajdonosi érdekeltséggel, aki nem a multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport tagja, továbbá amely nem minősül végső anyavállalatnak, állandó telephelynek vagy befektetési szervezetnek;
20. „tulajdonosi érdekeltség”: egy szervezet vagy állandó telephely tőkerészesedése, amely nyereséghez, tőkéhez vagy tartalékokhoz fűződő jogokat biztosít;
21. „anyavállalat”: kizárt szervezetnek nem minősülő végső anyavállalat, közbenső anyavállalat vagy részleges tulajdonban álló anyavállalat;

22. „elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standard”: a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok (IFRS és az Unióban az 1606/2002/EK rendelettel elfogadott IFRS), valamint Ausztrália, Brazília, Kanada, az Európai Unió tagállamai, az Európai Gazdasági Térség tagjai, Hongkong (Kína), Japán, Mexikó, Új-Zéland, a Kínai Népköztársaság, az Indiai Köztársaság, a Koreai Köztársaság, Oroszország, Szingapúr, Svájc, az Egyesült Királyság és az Amerikai Egyesült Államok általánosan elfogadott számviteli elvei;
23. „elismert belföldi kiegészítő adó”: egy adott joghatóság nemzeti jogában alkalmazott kiegészítő adó, amennyiben a joghatóság nem nyújt a szabályokhoz kapcsolódó kedvezményeket, és:
- a) amely lehetővé teszi az adott joghatóságban található csoporttagok többletnyereségének az ezen irányelvben megállapított szabályokkal, illetve harmadik országbeli joghatóságok esetében az OECD modellszabályaival¹⁰ összhangban történő meghatározását, valamint az ezen irányelvben megállapított szabályokkal, illetve harmadik országbeli joghatóságok esetében az OECD modellszabályaival¹¹ összhangban az adott joghatóság és csoporttagok tekintetében a minimum-adómértéknek a többletnyereségre történő alkalmazását; és
 - b) amelynek igazgatása összhangban van az ezen irányelvben megállapított szabályokkal, illetve harmadik országbeli joghatóságok esetében az OECD modellszabályaival¹²;

10 A gazdaság digitalizációjából eredő adózási kihívások – Az adóalap-erózió elleni globális modellszabályok (második pillér) (Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)).

11 A gazdaság digitalizációjából eredő adózási kihívások – Az adóalap-erózió elleni globális modellszabályok (második pillér) (Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)).

12 gazdaság digitalizációjából eredő adózási kihívások – Az adóalap-erózió elleni globális modellszabályok (második pillér) (Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)).

- 23a. „a tárgyi eszköz könyv szerinti nettó értéke” a tárgyi eszközök kezdeti és végértékének átlaga a halmozott értékcsökkenés, kimerülés és értékvesztés figyelembevételét követően, a pénzügyi beszámolóban rögzítettek szerint.
24. „befektetési szervezet”:
- a) a befektetési alap és az ingatlanbefektetési vállalkozás;
 - b) olyan szervezet, amely – közvetlenül vagy ilyen szervezetek láncolatán keresztül – legalább 95 %-ban az a) pontban említett szervezet tulajdonában van, és amely kizárólag vagy szinte kizárólag abból a célból működik, hogy e szervezet vagy szervezetek javára eszközöket tartson vagy pénzeszközöket fektessen be; vagy
 - c) olyan szervezet, amely értékének legalább 85 %-a az a) pontban említett szervezet tulajdonában van, feltéve, hogy lényegében teljes nyeresége olyan osztalékokból vagy olyan tőkenyereségekből vagy -veszteségekből származik, amelyek ezen irányelv alkalmazásában nem vehetők figyelembe az elismert nyereség kiszámításakor;
25. „befektetési alap”: olyan szervezet vagy konstrukció, amely megfelel az összes alábbi feltételnek:
- a) célja, hogy több olyan befektetőtől származó pénzügyi vagy nem pénzügyi eszközöket egyesítsen, amely befektetők közül egyesek nem kapcsolódnak egymáshoz;
 - b) meghatározott befektetési politikával összhangban fektet be;
 - c) lehetővé teszi a befektetők számára az ügyleti, kutatási és elemzési költségek csökkentését vagy a kockázatok együttes megosztását;

- d) elsősorban befektetésből származó jövedelem vagy nyereség elérésére, illetve egy konkrét vagy általános esemény vagy következmény elleni védelemre szolgál;
 - e) befektetői az általuk befizetett hozzájárulás alapján jogosultak az alap eszközeinek hozamára vagy az ezen eszközökből származó jövedelemre;
 - f) a szervezet vagy konstrukció, illetve annak kezelése a szervezet vagy konstrukció letelepedése vagy irányítása szerinti joghatóságban a befektetési alapokra vonatkozó szabályozási rendszer hatálya alá tartozik, beleértve a pénzmosás elleni és a befektetővédelmi szabályokat is; és
 - g) kezelését a befektetők nevében befektetésialap-kezelő szakemberek végzik;
26. „ingatlanbefektetési vállalkozás”: olyan szervezet, amelyben a befektetők széles köre rendelkezik részesedéssel, amely túlnyomórészt ingatlantulajdonnal rendelkezik, és amelyet egységes, a szervezetenél vagy részesedéstulajdonosoknál, legfeljebb egy év halasztással alkalmazott adómérték terhel;
27. „nyugdíjalap”:
- a) olyan szervezet, amelyet kizárólag vagy szinte kizárólag abból a célból hoztak létre és működtetnek valamely joghatóságban, hogy magánszemélyek részére nyugellátás-szolgáltatásokat, valamint ahhoz kapcsolódó kiegészítő vagy járulékos szolgáltatásokat nyújtson, amennyiben:

- i. a szervezetet az adott joghatóság, annak valamely politikai alegysége vagy a helyi hatóságok ekként szabályozzák; vagy
- ii. a nyugellátás-szolgáltatásokat a nemzeti jogszabályok biztosítják vagy más módon védik, és azokat bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagy vagyonkezelő által tartott eszközhalmazból finanszírozzák annak érdekében, hogy biztosítsák a megfelelő nyugdíjfizetési kötelezettségek teljesítését a multinacionális vállalatcsoportok és a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportok fizetéseképtelensége esetére;

b) nyugdíjszolgáltató;

- 28. „nyugdíjszolgáltató”: olyan szervezet, amelyet kizárólag vagy szinte kizárólag abból a célból hoztak létre és működtetnek, hogy a 27. pont a) alpontjában említett szervezetek javára pénzeszközöket fektessen be, vagy a 27. pont a) alpontjában említett szabályozott tevékenységeket kiegészítő tevékenységeket végezzen, és amely az e tevékenységeket végző szervezetekkel azonos csoporthoz tartozik;
- 29. „alacsony adómértéket alkalmazó joghatóság”: multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport tekintetében, olyan tagállam vagy harmadik országbeli joghatóság, amelyben egy multinacionális vállalatcsoportnak vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportnak bármely pénzügyi évben elismert nyeresége van, és a joghatóság a minimum-adómértéknél alacsonyabb tényleges adókulcsot alkalmaz rá;
- 30. „elismert nyereség vagy veszteség”: valamely csoporttagnak az ezen irányelv III., VI. és VII. fejezetében meghatározott szabályokkal összhangban kiigazított számviteli nettó nyeresége vagy vesztesége;

31. „nem elismert visszatéríthető beszámítási adó”: az elismert beszámítási adótól eltérő, valamely csoporttagot terhelő vagy általa befizetett olyan adó, amely:

- a) a csoporttag által kifizetett osztalék után annak haszonhúzója részére visszatéríthető, vagy a haszonhúzó által a kifizetett osztalék utáni adótól eltérő adókötelezettséggel szemben beszámítható; vagy
- b) a tulajdonos részére történő osztalékfizetéskor visszatéríthető az osztalékot fizető társaságnak.

E fogalommeghatározás alkalmazásában az elismert beszámítási adó olyan, valamely csoporttagot – beleértve az állandó telephelyet is – terhelő vagy általa befizetett fedezett adó, amely visszafizethető vagy jóváírható a csoporttag által kifizetett osztalék kedvezményezettje részére (illetve, amennyiben a fedezett adó egy állandó telephelyet terhel vagy az állandó telephely fizeti be, a fő szervezet által kifizetett osztalék kedvezményezettje részére), amennyiben a visszatérítést vagy a jóváírást:

- a) a fedezett adókat kivető joghatóságtól eltérő joghatóság teljesíti;
- b) az osztalék olyan haszonhúzója részére teljesítik, amely a csoporttagra a fedezett adókat kivető joghatóság belföldi joga szerint a kapott osztalékra vonatkozó minimum-adómértéknek megfelelő vagy azt meghaladó névleges kulccsal adózik;

- c) az osztalék olyan természetes személy haszonhúzója részére teljesítik, aki a csoporttagra a fedezett adókat kivető joghatóságban adóügyi illetőséggel rendelkezik, és aki a szokásos jövedelemre vonatkozó általános adómértéknek megfelelő vagy azt meghaladó névleges kulccsal adózik; vagy
- d) államigazgatási szerv, nemzetközi szervezet, adóügyi illetőséggel rendelkező nonprofit szervezet, nyugdíjalap, a multinacionális vállalatcsoporthoz vagy egy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoporthoz nem tartozó, adóügyi illetőséggel rendelkező befektetési szervezet, vagy – amennyiben az osztalék adóügyi illetőséggel rendelkező nyugdíjalap-tevékenységekkel összefüggésben kerül kifizetésre és a nyugdíjalapok által kapott osztalékhoz hasonló módon adózik – adóügyi illetőséggel rendelkező életbiztosító részére teljesítik;

E pont alkalmazásában:

- i. egy nonprofit szervezet vagy nyugdíjalap abban a joghatóságban rendelkezik adóügyi illetékességgel, amelyben létrehozták és kezelik;
- ii. egy befektetési szervezet abban a joghatóságban rendelkezik adóügyi illetékességgel, amelyben létrehozták és szabályozzák;
- iii. egy életbiztosító abban a joghatóságban rendelkezik adóügyi illetékességgel, amelyben található.

32a. „elismert visszatéríthető adójóváírás”:

- a) olyan visszatéríthető adójóváírás, amelyet kialakításából adódóan készpénzkifizetés vagy azzal egyenértékű pénzeszköz formájában kell megfizetni a csoporttag részére az attól az időponttól számított négy éven belül, amikor a csoporttag a jóváírást nyújtó joghatóság jogszabályai szerint jogosulttá válik a visszatéríthető adójóváírásra; vagy
- b) ha az adójóváírás részben visszatéríthető, a visszatéríthető adójóváírás azon része, amelyet készpénzkifizetés vagy azzal egyenértékű pénzeszköz formájában kell megfizetni a csoporttag részére az attól az időponttól számított négy éven belül, amikor a csoporttag jogosulttá válik a visszatéríthető adójóváírásra;

Az elismert visszatéríthető adójóváírás nem tartalmazhat elismert beszámítási adó vagy nem elismert visszatéríthető beszámítási adó alapján jóváírható vagy visszatéríthető adóösszegeket;

32b. „el nem ismert visszatéríthető adójóváírás”: elismert visszatéríthető adójóváírásnak nem minősülő, de részben vagy egészben visszatéríthető adójóváírás;

33. „fő szervezet”: olyan szervezet, amely pénzügyi kimutatásaiban szerepelteti egy állandó telephely számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét;

34. „csoporttag tulajdonos”: olyan csoporttag, amely közvetlenül vagy közvetve tulajdonosi érdekeltséggel rendelkezik ugyanazon multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport másik csoporttagjában;

35. „megfelelő osztalékadó-rendszer”: olyan társaságiadó-rendszer, amely:
- a) csak akkor vet ki nyereségadót, ha a nyereséget ténylegesen vagy vélelmezhetően felosztják a tulajdonosok között, vagy ha a vállalkozásnál bizonyos nem üzleti költségek merülnek fel;
 - b) a minimum-adómértékkel megegyező vagy azt meghaladó mértékű adót vet ki; és
 - c) 2021. július 1-jén vagy azt megelőzően hatályban volt;
36. „elismert aluladózott nyereségek szabálya”: egy adott joghatóság nemzeti jogában alkalmazott szabályrendszer, amennyiben a joghatóság nem nyújt a szabályokhoz kapcsolódó kedvezményeket, és:
- a) amely egyenértékű az ezen irányelvben megállapított szabályokkal, illetve harmadik országbeli joghatóságok esetében az OECD modellszabályaival¹³, amelyek szerint egy joghatóság a hozzá rendelhető részaránynak megfelelően beszedi valamely multinacionális vállalatcsoport azon kiegészítő adóját, amelyet a csoport alacsony adóterhelésű tagjai után a jövedelem-hozzászámítási szabály alapján nem vetettek ki;
 - b) amelynek igazgatása összhangban van az ezen irányelvben megállapított szabályokkal, illetve harmadik országbeli joghatóságok esetében az OECD modellszabályaival¹⁴;
37. „kijelölt adatszolgáltató csoporttag”: a 42. cikkben meghatározott adatszolgáltatási kötelezettségeknek a multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport nevében történő teljesítésére a multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport által kijelölt, a végső anyavállalattól eltérő csoporttag.

13 A gazdaság digitalizációjából eredő adózási kihívások – Az adóalap-erózió elleni globális modellszabályok (második pillér) (Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)).

14 A gazdaság digitalizációjából eredő adózási kihívások – Az adóalap-erózió elleni globális modellszabályok (második pillér) (Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)).

4. cikk

A csoporttag helye

- (1) Ezen irányelv alkalmazásában a csoporttag – az áteresztő szervezet kivételével – abban a joghatóságban található, amelyben ügyvezetésének helye, létrehozásának helye vagy hasonló kritérium alapján adóügyi illetőséggel rendelkezőnek tekintendő.

Ha az áteresztő szervezettől eltérő csoporttag helye az első albekezdés alapján nem határozható meg, úgy kell tekinteni, hogy az abban a joghatóságban található, ahol létrehozták.

- (2) Az áteresztő szervezetet honosság nélkülinek kell tekinteni, kivéve, ha multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport végső anyavállalata, vagy az 5., 6. és 7. cikkel összhangban jövedelem-hozzászámítási szabály alkalmazására kötelezett, amely esetben úgy kell tekinteni, hogy az áteresztő szervezet abban a joghatóságban található, ahol létrehozták.

- (3) A 3. cikk 10. pontjának a) alpontjában meghatározott állandó telephely abban a joghatóságban található, ahol állandó telephelynek minősül, és ahol a hatályos alkalmazandó adóegyezmény értelmében adóköteles.

A 3. cikk 10. pontjának b) alpontjában meghatározott állandó telephely abban a joghatóságban található, ahol üzleti jelenléte alapján nettó alapon adózik.

A 3. cikk 10. pontjának c) alpontjában meghatározott állandó telephely a földrajzi elhelyezkedése szerinti joghatóságban található.

A 3. cikk 10. pontjának d) alpontjában meghatározott állandó telephelyet honosság nélkülinek kell tekinteni.

- (4) Ha valamely csoporttag két joghatóságban található, és ezek a joghatóságok hatályos alkalmazandó adóegyezménnyel rendelkeznek, akkor úgy kell tekinteni, hogy a csoporttag abban a joghatóságban található, amelyben az adott adóegyezmény értelmében adóügyi illetőséggel rendelkezik.

Ha az alkalmazandó adóegyezmény előírja, hogy az illetékes hatóságoknak kölcsönös megállapodásra kell jutniuk csoporttag vélelmezett adóügyi illetőségéről, ilyen megállapodás hiányában az (5) bekezdést kell alkalmazni.

Ha a hatályos alkalmazandó adóegyezmény alapján nem nyújtható kettős adóztatás alóli mentesség arra tekintettel, hogy a csoporttag az egyezmény mindkét részes felében adóügyi illetőséggel rendelkezik, akkor az (5) bekezdést kell alkalmazni.

- (5) Ha valamely csoporttag két joghatóságban található, és ezek a joghatóságok nem rendelkeznek alkalmazandó adóegyezménnyel, akkor úgy kell tekinteni, hogy a csoporttag abban a joghatóságban található, amely az adott pénzügyi évre vonatkozóan magasabb összegű fedezett adót állapított meg.

Az első albekezdésben említett fedezett adók összegének kiszámításakor az ellenőrzött külföldi társaságra vonatkozó adórendszer alapján megfizetett adó összege nem vehető figyelembe.

Ha a két joghatóságban fizetendő fedezett adók összege azonos vagy nulla, akkor úgy kell tekinteni, hogy a csoporttag abban a joghatóságban található, ahol a rá vonatkozóan a 27. cikkel összhangban szervezetenként kiszámított, gazdasági tartalomtól függő nyereségkivétel összege magasabb.

Ha a két joghatóságban a gazdasági tartalomtól függő nyereségkivétel összege azonos vagy nulla, a csoporttagot honosság nélkülinek kell tekinteni, kivéve, ha a csoport végső anyavállalata, amely esetben úgy kell tekinteni, hogy abban a joghatóságban található, ahol létrehozták.

- (6) Ha a (4) és (5) bekezdés alkalmazásának eredményeként az anyavállalat olyan joghatóságban található, amelyre nem vonatkozik elismert jövedelem-hozzászámítási szabály, úgy kell tekinteni, hogy a másik joghatóság elismert jövedelem-hozzászámítási szabályának hatálya alá tartozik, kivéve, ha hatályos alkalmazandó adóegyezmény tiltja e szabály alkalmazását.
- (7) Ha a csoporttag valamely pénzügyi év során megváltoztatja a helyét, akkor abban a joghatóságban található minősül, ahol az adott pénzügyi év elején e cikk alapján található minősült.

II. FEJEZET

A JÖVEDELEM-HOZZÁSZÁMÍTÁSI SZABÁLY ÉS AZ ALULADÓZTATOTT NYERESÉGEK SZABÁLYA

5. cikk

Az Unióban található végső anyavállalat

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy egy végső anyavállalat, amely valamely tagállamban található csoporttag, az adott pénzügyi évben a kiegészítő adó hatálya alá tartozzon (a továbbiakban: a jövedelem-hozzászámítási szabály szerinti kiegészítő adó) a másik joghatóságban található vagy honosság nélküli, alacsony adóterhelésű csoporttagjai tekintetében.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport végső anyavállalata egy alacsony adómértéket alkalmazó joghatóságnak minősülő tagállamban található csoporttag, akkor az adott pénzügyi évben a jövedelem-hozzászámítási szabály szerinti kiegészítő adó hatálya alá tartozzon saját maga tekintetében és a sajátjával azonos tagállamban található összes alacsony adóterhelésű csoporttagja tekintetében.

6. cikk

Az Unióban található közbenső anyavállalat

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a valamely tagállamban található közbenső anyavállalat, amely egy harmadik országbeli joghatóságban található végső anyavállalat tulajdonában van, az adott pénzügyi évben a jövedelem-hozzászámítási szabály szerinti kiegészítő adó hatálya alá tartozzon a másik joghatóságban található vagy honosság nélküli, alacsony adóterhelésű csoporttagjai tekintetében.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy egy alacsony adómértéket alkalmazó joghatóságnak minősülő tagállamban található közbenső anyavállalat, amely egy harmadik országbeli joghatóságban található végső anyavállalat tulajdonában van, az adott pénzügyi évben a jövedelem-hozzászámítási szabály szerinti kiegészítő adó hatálya alá tartozzon saját maga tekintetében és a sajátjával azonos tagállamban található alacsony adóterhelésű csoporttagjai tekintetében.
- (3) Az (1) és (2) bekezdés nem alkalmazandó, ha:
 - a) az adott pénzügyi évben a végső anyavállalat egy elismert jövedelem-hozzászámítási szabály hatálya alá tartozik; vagy
 - b) egy másik közbenső anyavállalat olyan joghatóságban található, ahol elismert jövedelem-hozzászámítási szabály hatálya alá tartozik, és közvetlenül vagy közvetve ellenőrzésre jogosító részesedéssel rendelkezik a közbenső anyavállalatban.

Az Unióban található, és kizárt végső anyavállalat tulajdonában levő közbenső anyavállalat

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a valamely tagállamban található közbenső anyavállalat, amely egy kizárt végső anyavállalat tulajdonában van, az adott pénzügyi évben a jövedelem-hozzászámítási szabály szerinti kiegészítő adó hatálya alá tartozzon a másik joghatóságban található vagy honosság nélküli, alacsony adóterhelésű csoporttagjai tekintetében.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy egy alacsony adómértéket alkalmazó joghatóságnak minősülő tagállamban található közbenső anyavállalat, amely kizárt végső anyavállalat tulajdonában van, az adott pénzügyi évben a jövedelem-hozzászámítási szabály szerinti kiegészítő adó hatálya alá tartozzon saját maga tekintetében és a sajátjával azonos tagállamban található alacsony adóterhelésű csoporttagjai tekintetében.
- (3) Az (1) és (2) bekezdés nem alkalmazandó, ha egy másik közbenső anyavállalat olyan joghatóságban található, ahol az adott pénzügyi évben elismert jövedelem-hozzászámítási szabály szerinti kiegészítő adó hatálya alá tartozik, és közvetlenül vagy közvetve ellenőrzésre jogosító részesedéssel rendelkezik az (1) és (2) bekezdésben említett közbenső anyavállalatban.

7. cikk

Az Unióban található, részleges tulajdonban álló anyavállalat

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a valamely tagállamban található, részleges tulajdonban álló anyavállalat az adott pénzügyi évben a jövedelem-hozzászámítási szabály szerinti kiegészítő adó hatálya alá tartozzon a másik joghatóságban található vagy honosság nélküli, alacsony adóterhelésű csoporttagjai tekintetében.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy egy alacsony adómértéket alkalmazó joghatóságnak minősülő tagállamban található, részleges tulajdonban álló anyavállalat az adott pénzügyi évben a jövedelem-hozzászámítási szabály szerinti kiegészítő adó hatálya alá tartozzon saját maga tekintetében és a sajátjával azonos tagállamban található alacsony adóterhelésű csoporttagjai tekintetében.
- (3) Az (1) és (2) bekezdés nem alkalmazandó abban az esetben, ha a részleges tulajdonban álló anyavállalatban lévő tulajdonosi érdekeltségek – közvetlenül vagy közvetve – teljes egészükben egy másik, részleges tulajdonban álló anyavállalat tulajdonában vannak, amely az adott pénzügyi évben elismert jövedelem-hozzászámítási szabály hatálya alá tartozik.

8. cikk

A kiegészítő adó felosztása a jövedelem-hozzászámítási szabály alapján

- (1) Az anyavállalat által az alacsony adóterhelésű csoporttag után az 5. cikk (1) bekezdése, a 6. cikk (1) bekezdése, a 6a. cikk (1) bekezdése és a 7. cikk (1) bekezdése alapján fizetendő, jövedelem-hozzászámítási szabály szerinti kiegészítő adó az alacsony adóterhelésű csoporttag 26. cikk szerint kiszámított kiegészítő adójának, valamint a kiegészítő adóból az adott pénzügyi évben az anyavállalathoz rendelhető részaránynak a szorzatával egyezik meg.
- (2) Az alacsony adóterhelésű csoporttag utáni kiegészítő adóból az anyavállalathoz rendelhető részarány az anyavállalatnak az alacsony adóterhelésű csoporttag elismert nyereségében való tulajdonosi érdekeltségének az aránya. Az anyavállalatnak az elismert nyereségben való tulajdonosi érdekeltségének aránya egyenlő az alacsony adóterhelésű csoporttagnak az adott pénzügyi évre vonatkozó, a többi tulajdonos tulajdonosi érdekeltségébe tartozó összeggel csökkentett elismert nyereségének és az alacsony adóterhelésű csoporttag adott pénzügyi évre vonatkozó elismert nyereségének hányadosával.

Az alacsony adóterhelésű csoporttag többi tulajdonosának tulajdonosi érdekeltségébe tartozó elismert nyereség az az összeg, amelyet a végső anyavállalat összevont pénzügyi beszámolójához használt elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standard elvei szerint e tulajdonosoknak tulajdoníthatóként kezeltek volna, ha az alacsony adóterhelésű csoporttag nettó nyeresége megegyezne az elismert nyereségével és:

- a) az anyavállalat e számviteli standardnak megfelelően készítette el az összevont pénzügyi beszámolóját (hipotetikus összevont pénzügyi beszámoló);

- b) az anyavállalat ellenőrző részesedéssel rendelkező alacsony adóterhelésű csoporttagban oly módon, hogy az alacsony adóterhelésű csoporttag összes bevételeit és kiadását a hipotetikus összevont pénzügyi beszámolóban költségvetési soronként összevonták az anyavállalatával;
 - c) az alacsony adóterhelésű csoporttag teljes elismert nyeresége a csoporton kívüli személyekkel kötött ügyletekből származott; és
 - d) a nem az anyavállalat közvetlen vagy közvetett tulajdonában levő összes tulajdonosi érdekeltség a csoporton kívüli személyek tulajdonában volt.
- (3) Az (1) bekezdés szerint az anyavállalathoz rendelt összegben felül az anyavállalat által az 5. cikk (2) bekezdése, a 6. cikk (2) bekezdése, a 6a. cikk (2) bekezdése és a 7. cikk (2) bekezdése alapján a pénzügyi évre fizetendő, a jövedelem-hozzászámítási szabály szerinti kiegészítő adó magában foglalja a 26. cikkel összhangban az alábbiakat is:
- a) az anyavállalat tekintetében kiszámított kiegészítő adó teljes összege;
 - b) az ugyanazon tagállamban található alacsony adóterhelésű csoporttagjai tekintetében kiszámított kiegészítő adó összegének és a kiegészítő adóból az adott pénzügyi évben az anyavállalathoz rendelhető részaránynak a szorzata.

9. cikk

A jövedelem-hozzászámítási szabály beszámítási mechanizmusa

Ha a valamely tagállamban található anyavállalat közvetetten tulajdonosi érdekeltséggel rendelkezik egy alacsony adóterhelésű csoporttagban egy olyan közbenső anyavállalaton vagy részleges tulajdonban álló anyavállalaton keresztül, amely az adott pénzügyi évben elismert jövedelem-hozzászámítási szabály hatálya alá tartozik, akkor az 5–7. cikk szerint fizetendő kiegészítő adót csökkenteni kell az azon résszel megegyező összeggel, amely az elsőként említett anyavállalatnak tulajdonítható részarány a másik anyavállalat által fizetendő kiegészítő adóból.

10. cikk

Elismert belföldi kiegészítő adó alkalmazásának választása

- (1) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy elismert belföldi kiegészítő adót alkalmaznak.

Ha az a tagállam, amelyben egy multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport tagjai találhatóak, egy elismert belföldi kiegészítő adó alkalmazását választja, a multinacionális vállalatcsoportnak vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportnak az adott tagállamban működő összes alacsony adóterhelésű tagja a választott belföldi kiegészítő adó hatálya alá tartozik az adott pénzügyi évben.

Elismert belföldi kiegészítő adó alkalmazása esetében az alacsony adóterhelésű csoporttagok belföldi többletnyeresége az összevont pénzügyi beszámolóhoz használt pénzügyibeszámoló-készítési standard helyett kiszámítható egy elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standard vagy pedig egy jogosult számviteli szerv által engedélyezett és a lényeges versenytorzulások megakadályozása céljából kiigazított, engedélyezett pénzügyibeszámoló-készítési standard szerint.

- (2) Amennyiben egy multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport anyavállalata valamely tagállamban található, és a közvetlen vagy közvetett tulajdonában álló, ugyanabban a tagállamban vagy egy másik joghatóságban található csoporttagjai abban a joghatóságban az adott pénzügyi évben elismert belföldi kiegészítő adó hatálya alá tartoznak, az anyavállalat által az 5–7. cikk alapján fizetendő, a 26. cikkkel összhangban kiszámított kiegészítő adó összegét csökkenteni kell az anyavállalat által vagy az érintett csoporttagok által fizetendő elismert belföldi kiegészítő adó összegével, de legfeljebb nulláig.

Az első albekezdés ellenére, amennyiben az elismert belföldi kiegészítő adót egy adott pénzügyi évre az anyavállalat elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standardjaival vagy a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardokkal (IFRS vagy az Unióban az 1606/2002/EK rendelettel elfogadott IFRS) összhangban számították ki, akkor az adott multinacionális vállalatcsoportnak vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportnak az adott tagállamban található csoporttagjai tekintetében az adott pénzügyi évre nem kell a 26. cikknek megfelelően további kiegészítő adót számítani. Ez az albekezdés nem érinti bármely további kiegészítő adónak a 28. cikk szerinti kiszámítását abban az esetben, ha egy tagállam nem alkalmaz elismert belföldi kiegészítő adót a 28. cikk alapján felmerülő bármilyen további kiegészítő adó beszedésére.

- (3) Amennyiben egy adott pénzügyi évre vonatkozó elismert belföldi kiegészítő adó összegét az esedékessége pénzügyi évét követő négy pénzügyi évben nem fizették be, a be nem fizetett belföldi kiegészítő adó összegét hozzá kell adni a joghatóság szerinti kiegészítő adónak a 26. cikk (3) bekezdése szerint kiszámított összegéhez és azt az (1) bekezdés szerinti döntést hozó tagállam többé már nem szedheti be.

- (4) Azok a tagállamok, amelyek elismert belföldi kiegészítő adó alkalmazását választják, a nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseik elfogadásától számított négy hónapon belül értesítik a Bizottságot a belföldi kiegészítő adó alkalmazására vonatkozó döntésükről. A választás három évre szól és ezen időszak alatt nem vonható vissza. A választás minden egyes hároméves időszak végén automatikusan megújul, kivéve, ha a tagállam visszavonja a döntését. A döntés visszavonásáról legkésőbb a hároméves időszak vége előtt négy hónappal értesíteni kell a Bizottságot.

11. cikk

Az aluladózott nyereségek szabályának alkalmazása a multinacionális vállalatcsoportban

- (1) Ha a multinacionális vállalatcsoport végső anyavállalata olyan harmadik országbeli joghatóságban található, amely nem alkalmaz elismert jövedelem-hozzászámítási szabályt, vagy ha a multinacionális vállalatcsoport végső anyavállalata kizárt szervezet, a tagállamok biztosítják, hogy az Unióban található csoporttagok tekintetében a helyük szerinti tagállamban olyan kiigazításra kerüljön sor, amely egyenlő az adott pénzügyi évre vonatkozóan a 13. cikkel összhangban a tagállamhoz rendelt, az aluladózott nyereségek szabálya szerinti kiegészítő adó összegével.

E célból az ilyen kiigazítás öltheti az érintett csoporttagok által fizetendő kiegészítő adónak vagy pedig az érintett csoporttagok adóköteles nyereségéből történő levonás megtagadásának a formáját, ami olyan adókötelezettséget eredményez, amelyet az aluladózott nyereségek szabálya szerinti, az adott tagállamhoz rendelt kiegészítő adóként be kell szedni.

- (2) Amennyiben egy tagállam az (1) bekezdés szerinti kiigazítást az adóköteles nyereségből történő levonás megtagadásának formájában hajtja végre, az ilyen kiigazítást lehetőleg azon adóév tekintetében kell elvégezni, amelyben véget ér az a pénzügyi év, amelyre vonatkozóan a 13. cikkel összhangban az aluladóztatott nyereségek szabálya szerinti kiegészítő adót kiszámították és a tagállamhoz rendelték.

Az aluladóztatott nyereségek szabálya szerinti kiegészítő adó minden olyan összegét, amely az adott pénzügyi évben az adóköteles nyereségből történő levonás megtagadásának következtében az adott pénzügyi év tekintetében továbbra is esedékes, a szükséges mértékben át kell vinni, és minden egyes további pénzügyi év tekintetében el kell végezni rajta az (1) bekezdés szerinti kiigazítást mindaddig, amíg az aluladóztatott nyereségek szabálya szerinti kiegészítő adónak az adott pénzügyi év tekintetében az adott tagállamhoz rendelt teljes összegét be nem fizették.

- (3) E cikk nem vonatkozik a befektetési szervezetnek minősülő csoporttagokra.

12. cikk

Az aluladóztatott nyereségek szabályának alkalmazása a végső anyavállalat joghatóságában

- (1) Ha a multinacionális vállalatcsoport végső anyavállalata alacsony adómértéket alkalmazó harmadik országban található, a tagállamok biztosítják, hogy az Unióban található csoporttagok tekintetében a helyük szerinti tagállamban olyan kiigazításra kerüljön sor, amely egyenlő az adott pénzügyi évre vonatkozóan a 13. cikkel összhangban a tagállamhoz rendelt, az aluladóztatott nyereségek szabálya szerinti kiegészítő adó összegével.

E célból az ilyen kiigazítás öltheti az érintett csoporttagok által fizetendő kiegészítő adónak vagy pedig az érintett csoporttagok adóköteles nyereségéből történő levonás megtagadásának a formáját, ami olyan adókötelezettséget eredményez, amelyet az aluladóztatott nyereségek szabálya szerinti, az adott tagállamhoz rendelt kiegészítő adóként be kell szedni.

Az első albekezdés nem alkalmazandó, ha az ilyen alacsony adómértéket alkalmazó harmadik országbeli joghatóságban található végső anyavállalat saját maga és az érintett joghatóságban található, alacsony adóterhelésű csoporttagjai tekintetében elismert jövedelem-hozzászámítási szabály hatálya alá tartozik.

- (2) Amennyiben egy tagállam az (1) bekezdés szerinti kiigazítást az adóköteles nyereségből történő levonás megtagadásának formájában hajtja végre, az ilyen kiigazítást lehetőleg azon adóév tekintetében kell elvégezni, amelyben véget ér az a pénzügyi év, amelyre vonatkozóan a 13. cikkel összhangban az aluladóztatott nyereségek szabálya szerinti kiegészítő adó kiszámították és a tagállamhoz rendelték.

Az aluladóztatott nyereségek szabálya szerinti kiegészítő adó minden olyan összegét, amely az adott pénzügyi évben az adóköteles nyereségből történő levonás megtagadásának következtében az adott pénzügyi év tekintetében továbbra is esedékes, a szükséges mértékben át kell vinni, és minden egyes további pénzügyi év tekintetében el kell végezni rajta az (1) bekezdés szerinti kiigazítást mindaddig, amíg az aluladóztatott nyereségek szabálya szerinti kiegészítő adónak az adott pénzügyi év tekintetében az adott tagállamhoz rendelt teljes összegét be nem fizették.

- (3) E cikk nem vonatkozik a befektetési szervezetnek minősülő csoporttagokra.

13. cikk

Az aluladóztatott nyereségek szabálya szerinti kiegészítő adó kiszámítása és felosztása

- (1) Az aluladóztatott nyereségek szabálya szerinti kiegészítő adóból valamely tagállamhoz rendelt összeg kiszámítása az aluladóztatott nyereségek szabálya szerinti kiegészítő adó (2) bekezdés szerint meghatározott teljes összegének és az abból az adott tagállamra jutó, az (5) bekezdés szerint meghatározott százalékos aránynak (UTPR-arány) a szorzataként történik.
- (2) Az aluladóztatott nyereségek szabálya szerinti kiegészítő adó adott pénzügyi évre vonatkozó teljes összege egyenlő a multinacionális vállalatcsoport minden egyes alacsony adóterhelésű tagja számára az adott pénzügyi évben kiszámított adó összegével, amelynek meghatározása a 26. cikk alapján, a (3) és (4) bekezdés szerinti kiigazításokkal történik.
- (3) Egy alacsony adóterhelésű csoporttag aluladóztatott nyereségek szabálya szerinti kiegészítő adója nullával egyenlő, ha az adott pénzügyi évben a végső anyavállalat összes tulajdonosi érdekeltségét egy ilyen alacsony adóterhelésű csoporttagban egy vagy több olyan anyavállalat birtokolja közvetlenül vagy közvetetten, amelynek az adott pénzügyi évben az érintett alacsony adóterhelésű csoporttag tekintetében elismert jövedelem-hozzászámítási szabályt kell alkalmaznia.
- (4) Ha a (3) bekezdés nem alkalmazandó, az alacsony adóterhelésű csoporttag aluladóztatott nyereségek szabálya szerinti kiegészítő adóját az említett, elismert jövedelem-hozzászámítási szabály szerint adózó, alacsony adóterhelésű csoporttag kiegészítő adójának az egyes anyavállalatokhoz rendelhető részarányának megfelelően kell csökkenteni.

- (5) Az aluladóztatott nyereségek szabálya szerinti kiegészítő adóból egy adott tagállamra jutó százalékos arányt (UTPR-arány) az egyes pénzügyi évekre és multinacionális vállalatcsoportokra vonatkozóan a következő képlet szerint kell kiszámítani:

$$50\% \times \frac{(\text{munkavállalói létszám a tagállamban})}{\text{munkavállalói létszám az összes UTPR – joghatóságban}} \\ + 50\% \times \frac{\text{a tárgyi eszközök összértéke a tagállamban}}{\text{a tárgyi eszközök összértéke az összes UTPR – joghatóságban}}$$

ahol:

- a) a munkavállalói létszám a tagállamban a multinacionális vállalatcsoport adott tagállamban található összes tagjánál foglalkoztatott munkavállalók teljes létszáma;
- b) a munkavállalói létszám az összes UTPR-joghatóságban a multinacionális vállalatcsoport valamennyi olyan joghatóságban található tagjánál foglalkoztatott munkavállalók teljes létszáma, ahol az adott pénzügyi évben elismert UTPR van hatályban;
- c) a tárgyi eszközök összértéke a tagállamban a multinacionális vállalatcsoport adott tagállamban található valamennyi tagjánál nyilvántartott tárgyi eszközök együttes könyv szerinti nettó értéke;
- d) a tárgyi eszközök összértéke az összes UTPR-joghatóságban a multinacionális vállalatcsoport olyan joghatóságokban található valamennyi tagjánál nyilvántartott tárgyi eszközök együttes könyv szerinti nettó értéke, ahol az adott pénzügyi évben elismert aluladóztatott nyereségek szabálya van hatályban.

- (6) A munkavállalók létszáma az érintett joghatóságban található valamennyi csoporttag teljes munkaidős egyenértékben kifejezett munkavállalói létszáma, beleértve a független vállalkozókat is, feltéve, hogy részt vesznek a csoporttag rendes működési tevékenységeiben.

A tárgyi eszközök magukban foglalják az érintett joghatóság területén található valamennyi csoporttag tárgyi eszközeit, ugyanakkor nem tartalmazzak készpénzt vagy pénzeszköz-egyenértékeseket, immateriális javakat vagy pénzügyi eszközöket. Az állandó telephelyeket illetően a tárgyi eszközöket – amennyiben azok a 17. cikk (1) bekezdésében meghatározottak szerint az érintett állandó telephely önálló pénzügyi beszámolójában szerepelnek – fel kell osztani, és a 17. cikk (2) bekezdésével összhangban ki kell igazítani. Egy állandó telephely adójogrendszeréhez rendelt tárgyi eszközöket nem lehet figyelembe venni a fő szervezet adójogrendszerének tárgyi eszközei tekintetében.

- (7) Az állandó telephelyhez kell rendelni azokat a munkavállalókat, akiknek a bérköltségei, valamint azokat a tárgyi eszközöket, amelyek szerepelnek az érintett állandó telephelynek a 17. cikk (1) bekezdése szerinti, a 17. cikk (2) bekezdése szerint kiigazított önálló pénzügyi beszámolójában.

Egy állandó telephely joghatóságához rendelt munkavállalói létszámot és tárgyi eszközöket nem lehet figyelembe venni a fő vállalat adójogrendszerének munkavállalói létszáma és tárgyi eszközei tekintetében.

A befektetési szervezet által foglalkoztatott munkavállalók létszáma, valamint az általa nyilvántartott tárgyi eszközök könyv szerinti nettó értéke nem vehető figyelembe a képlet elemeiben.

Az áteresztő szervezet munkavállalói létszáma és tárgyi eszközeinek könyv szerinti nettó értéke nem vehető figyelembe a képlet elemeiben, kivéve, ha azokat állandó telephelyhez vagy – állandó telephely hiányában – abban a joghatóságban található csoporttagokhoz rendelik hozzá, ahol az áteresztő szervezetet létrehozták.

- (8) Az (5) bekezdéstől eltérve egy multinacionális vállalatcsoportra vonatkozó, egy joghatóságra jutó UTPR-arányt nullának kell tekinteni egy adott pénzügyi évben, amennyiben egy korábbi pénzügyi évben az aluladóztatott nyereségek szabálya szerinti kiegészítő adónak az érintett joghatósághoz rendelt összege nem eredményezett az ezen multinacionális vállalatcsoportnak az érintett joghatóságban található csoporttagjai számára az adott korábbi évben az érintett joghatósághoz rendelt, aluladóztatott nyereségek szabálya szerinti kiegészítő adóval összesen egyenlő további adóráfordítást.

A multinacionális vállalatcsoport valamely pénzügyi évben nulla UTPR-arányú joghatóságban található tagjainak munkavállalói létszáma és tárgyi eszközeinek könyv szerinti nettó értéke az aluladózott nyereségek szabálya szerinti kiegészítő adó teljes összegét az adott pénzügyi évben a tagállamhoz rendelő képlet elemeiben nem vehető figyelembe.

- (9) A (8) bekezdés nem alkalmazandó egy pénzügyi évre, ha az adott pénzügyi évben minden, hatályos elismert UTPR-rel rendelkező joghatóság nulla UTPR-aránnyal rendelkezik a multinacionális vállalatcsoport tekintetében.

III. FEJEZET

AZ ELISMERT NYERESÉG VAGY VESZTESÉG KISZÁMÍTÁSA

14. cikk

Az elismert nyereség vagy veszteség meghatározása

- (1) Egy csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor a csoporttag adott pénzügyi évre vonatkozó számviteli nettó nyereségében vagy veszteségében el kell végezni a 15–18. cikkben meghatározott kiigazításokat a csoporton belüli ügyletek kiküszöbölésére vonatkozó konszolidációs módosításokat megelőzően, amelyeket a végső anyavállalat összevont pénzügyi beszámolójának elkészítése során alkalmazott számviteli standard határoz meg.

- (2) Ha egy csoporttag számviteli nettó nyeresége vagy vesztesége a végső anyavállalat összevont pénzügyi beszámolójának elkészítése során alkalmazott elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standard vagy engedélyezett pénzügyibeszámoló-készítési standard alapján nem határozható meg észszerűen, a csoporttag adott pénzügyi évre vonatkozó számviteli nettó nyeresége vagy vesztesége más elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standard vagy valamely engedélyezett pénzügyibeszámoló-készítési standard szerint is meghatározható, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:
- a) a csoporttag pénzügyi beszámolóját az említett számviteli standard szerint készítik;
 - b) a pénzügyi beszámolóban szereplő információk megbízhatóak; valamint
 - c) a végső anyavállalat összevont pénzügyi beszámolójának elkészítése során alkalmazott számviteli standardtól eltérő elv vagy standard bevételekkel, ráfordításokkal vagy ügyletekkel kapcsolatos tételekre történő alkalmazásából adódó, 1 000 000 EUR összeget meghaladó és tartósan fennálló eltéréseket kiigazítják úgy, hogy az adott tétel kezelése megfeleljen az összevont pénzügyi beszámoló elkészítése során alkalmazott számviteli standard előírásainak.

Egy szervezet tekintetében az engedélyezett pénzügyibeszámoló-készítési standard olyan általánosan elfogadott számviteli elvek együttese, amelyek alkalmazására a szervezet helye szerinti jogosult számviteli szerv engedélyt ad. E fogalommeghatározás alkalmazásában jogosult számviteli szerv az a szerv, amely egy adott joghatóságban annak jogszabályai értelmében jogosult pénzügyi beszámolási célú számviteli standardok előírására, megállapítására vagy elfogadására.

- (3) Ha a végső anyavállalat nem a 3. cikk 6. pontjának c) alpontjában említett elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standardnak megfelelően készítette el összevont pénzügyi beszámolóját, a végső anyavállalat összevont pénzügyi beszámolóját lényeges versenytorzulások elkerülése érdekében ki kell igazítani.

- (4) Ha a végső anyavállalat nem készíti el a 3. cikk 6. pontjának a), b) és c) alpontjában említett összevont pénzügyi beszámolót, akkor a 3. cikk 6. pontjának d) alpontjában említett pénzügyi beszámolójának azon pénzügyi kimutatások együttesét kell tekinteni, amelyeket akkor készített volna el, ha köteles lenne a következők valamelyike szerinti összevont pénzügyi beszámoló készítésére:
- a) valamely elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standard; vagy
 - b) egy engedélyezett pénzügyibeszámoló-készítési standard, feltéve, hogy az összevont pénzügyi beszámolót a lényeges versenytorzulások elkerülése érdekében kiigazítják.
- (5) Ha egy tagállam vagy egy harmadik országbeli joghatóság elismert belföldi kiegészítő adót alkalmaz, az ebben a tagállamban vagy harmadik országbeli joghatóságban található csoporttagok számviteli nettó nyeresége vagy vesztesége meghatározható valamely olyan elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standarddal vagy valamely olyan engedélyezett pénzügyibeszámoló-készítési standarddal összhangban, amely eltér a végső anyavállalat összevont pénzügyi beszámolójának elkészítése során alkalmazott pénzügyibeszámoló-készítési standardtól, amennyiben ezt a számviteli nettó nyereséget vagy veszteséget a jelentős versenytorzulás megakadályozása érdekében kiigazították.
- (6) Ha az általánosan elfogadott számviteli elvek szerinti elv vagy eljárás alkalmazása lényeges versenytorzulást eredményez, az alkalmazott elv vagy eljárás hatálya alá tartozó tétel vagy ügylet elszámolási módját ki kell igazítani úgy, hogy az adott tétel vagy ügylet kezelése megfeleljen a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok előírásainak (IFRS vagy az EU által az 1606/2002/EK rendelet alapján elfogadott IFRS).

A jelentős versenytorzulás az általánosan elfogadott számviteli elvek szerinti bizonyos elv vagy eljárás alkalmazása tekintetében egy olyan alkalmazás, amely a bevétel vagy kiadás 75 000 000 EUR-t meghaladó együttes eltérését eredményezi egy pénzügyi évben ahhoz az összeghez képest, amelyet a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok szerinti megfelelő elv vagy eljárás alkalmazásával állapítottak volna meg.

15. cikk

Kiigazítások az elismert nyereség vagy veszteség meghatározása céljából

(1) E cikk alkalmazásában:

- a) „nettó adóráfordítás”: a következő tételek nettó összege:
 - i. ráfordításként elhatárolt fedezett adó, valamint a nyereségadó-ráfordítás tekintetében figyelembe vett bármilyen tényleges vagy halasztott fedezett adó, beleértve az olyan nyereségre vonatkozó fedezett adókat, amelyek nem vehetők figyelembe az elismert nyereség vagy veszteség kiszámítása során;
 - ii. a pénzügyi év veszteségének tulajdonítható halasztott adókövetelések;
 - iii. ráfordításként elhatárolt elismert belföldi kiegészítő adók;
 - iv. az ezen irányelv szabályai vagy harmadik országbeli joghatóságok esetében az OECD modellszabályai¹⁵ alapján keletkező, ráfordításként elhatárolt adókötelezettségek; valamint
 - v. ráfordításként elhatárolt, nem elismert visszatéríthető beszámítási adók;

15 A gazdaság digitalizációjából eredő adózási kihívások – Az adóalap-erózió elleni globális modellszabályok (második pillér) (Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)).

- b) „figyelembe nem vett osztalék”: a tulajdonosi érdekeltség tekintetében kapott vagy felhalmozott osztalékok vagy egyéb felosztott nyereség, kivéve a következők tekintetében kapott vagy felhalmozott osztalékok vagy egyéb felosztott nyereségek:
- i. olyan tulajdonosi érdekeltség:
 - o amellyel a csoport egy vállalatban rendelkezik, és amely e vállalat nyereségéhez, tőkéjéhez vagy tartalékaihoz, illetve szavazati jogaihoz fűződő jogok kevesebb mint 10 %-át jelenti a nyereségfelosztás vagy az elidegenítés időpontjában („portfóliórészesedés”); valamint
 - o amely annak a csoportagnak a gazdasági tulajdona, amely a nyereségfelosztás időpontjában kevesebb mint egy évig kapja vagy halmozza fel az osztalékokat vagy az egyéb felosztott nyereséget;
 - ii. a 41. cikk szerinti választás tárgyát képező befektetési szervezet meglévő tulajdonosi érdekeltség;
- c) „figyelembe nem vett tőkenyereség vagy -veszteség”: a csoporttag számviteli nettó nyereségéből vagy veszteségéből az a nyereség, profit vagy veszteség, amely a következőkből származik:
- i. a portfóliórészesedés kivételével a tulajdonosi érdekeltség valós értékében bekövetkezett változásokból származó nyereségek és veszteségek;
 - ii. a tőkemódszerben figyelembe vett tulajdonosi érdekeltséghez kapcsolódó nyereség vagy veszteség; valamint
 - iii. a portfóliórészesedés elidegenítésének kivételével a tulajdonosi érdekeltség elidegenítéséből származó nyereségek és veszteségek;

- d) „átértékelési módszer szerinti, figyelembe vett nyereség vagy veszteség”: olyan nettó nyereség vagy veszteség, amelyet az adott pénzügyi év kapcsolódó fedezett adói növelnek vagy csökkentenek, és amely olyan számviteli módszer vagy gyakorlat alkalmazásából származik, amely valamennyi ingatlan, gép és berendezés tekintetében:
- i. időszakosan kiigazítja az ingatlan könyv szerinti értékét annak valós értékére;
 - ii. az értékváltozásokat az egyéb átfogó jövedelemben számolja el; valamint
 - iii. az egyéb átfogó jövedelemben elhatárolt nyereséget vagy veszteséget a későbbiekben nem jeleníti meg az eredményben;
- e) „aszimmetrikus devizaárfolyam-nyereség vagy -veszteség”: egy eltérő számviteli és adózási funkcionális pénznemmel rendelkező vállalat olyan devizaárfolyam-nyeresége vagy -vesztesége, amely:
- i. a csoporttag adóköteles nyereségének vagy veszteségének kiszámítása során figyelembe vett elemek egyike, és a csoporttag számviteli funkcionális pénzneme és adózási funkcionális pénzneme közötti árfolyam-ingadozásoknak tulajdonítható;
 - ii. a csoporttag adóköteles számviteli nettó nyereségének vagy veszteségének kiszámítása során figyelembe vett elemek egyike, és a csoporttag számviteli funkcionális pénzneme és adózási funkcionális pénzneme közötti árfolyam-ingadozásoknak tulajdonítható;

- iii. a csoporttag adóköteles számviteli nettó nyereségének vagy veszteségének kiszámítása során figyelembe vett elemek egyike, és egy deviza és a csoporttag számviteli funkcionális pénzneme közötti árfolyam-ingadozásoknak tulajdonítható; valamint
- iv. egy deviza és a csoporttag adózási funkcionális pénzneme közötti árfolyam-ingadozásoknak tulajdonítható, függetlenül attól, hogy e devizaárfolyam-nyereség vagy -veszteség beleszámít-e az adóköteles nyereségbe.

Az adózási funkcionális pénznem a csoporttag adóköteles nyereségének vagy veszteségének egy fedezett adó szempontjából azon joghatóságban történő meghatározására használt funkcionális pénznem, amelyben az adott csoporttag található. A számviteli funkcionális pénznem a csoporttag számviteli nettó nyereségének vagy veszteségének meghatározáshoz használt funkcionális pénznem. A harmadik deviza olyan pénznem, amely nem a csoporttag adózási funkcionális pénzneme vagy számviteli funkcionális pénzneme.

f) „szabályozási szempontból kifogásolt ráfordítás”:

- i. a csoporttagnál jogellenes kifizetésekkel, többek között csúszópénzzel és visszafolyatással összefüggésben felmerült ráfordítás; valamint
- ii. a csoporttagnál olyan pénzbírságokkal és büntetésekkel összefüggésben felmerült ráfordítás, amelyek összege eléri vagy meghaladja az 50 000 EUR-t vagy az annak megfelelő, a csoporttag számviteli nettó nyereségének vagy veszteségének kiszámításához használt funkcionális pénznemben kifejezett összeget;

- g) „korábbi időszakai hibák és a számviteli elvek változásai”: egy csoporttag pénzügyi év eleji nyitó saját tőkéjének változása, amely a következőknek tulajdonítható:
- i. egy korábbi pénzügyi évre vonatkozó számviteli nettó nyereség vagy veszteség meghatározása során elkövetett olyan hiba helyesbítése, amely hatással volt az érintett korábbi pénzügyi évben az elismert nyereség vagy veszteség kiszámításánál figyelembe vehető bevételekre vagy ráfordításokra, kivéve, ha a helyesbítés a 24. cikk hatálya alá tartozó lényeges csökkenést eredményezett a fedezett adókkal kapcsolatos kötelezettségben; valamint
 - ii. a számviteli elvekben vagy politikában bekövetkezett olyan változás, amely hatással volt az elismert nyereség vagy veszteség kiszámításánál figyelembe vett bevételekre vagy ráfordításokra;
- h) „elhatárolt nyugdíjráfordítás”: számviteli nettó nyereségben vagy veszteségben szereplő nyugdíj-kötelezettségi ráfordítás összege és a pénzügyi évre vonatkozóan nyugdíjalapba befizetett összeg közötti különbség.

- (2) Egy csoporttag számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét az elismert nyereség vagy veszteség meghatározása céljából a következő tételek összegével kell kiigazítani:
- a) nettó adóráfordítások;
 - b) figyelembe nem vett osztalék;
 - c) figyelembe nem vett tőkenyereség vagy -veszteség;
 - d) átértékelési módszer szerinti, figyelembe vett nyereség vagy veszteség;
 - e) az eszközök és kötelezettségek elidegenítéséből származó, a 33. cikk alapján figyelembe nem vett nyereség vagy veszteség;
 - f) aszimmetrikus devizaárfolyam-nyereség vagy -veszteség;
 - g) szabályozási szempontból kifogásolt ráfordítás;
 - h) korábbi időszakos hiba és a számviteli elvek változása; valamint
 - i) elhatárolt nyugdíjrátfordítás.

- (3) Az adatszolgáltató csoporttag választása szerint egy csoporttag az adóköteles nyereségének kiszámítása során a működésének helyén levonhatóként jóváhagyott összeget helyettesítheti a pénzügyi beszámolójában egy ilyen csoporttag költségre vagy kiadására elszámolt, részvényalapú kompenzációként fizetett összeggel.

Ha a részvényopciók felhasználására vonatkozó lehetőséggel nem éltek, a minden korábbi pénzügyi évre vonatkozó elismert nyereség vagy veszteség kiszámítása céljából a csoporttag számviteli nettó nyereségéből vagy veszteségéből levont részvényalapú kompenzációs ráfordítás összegét figyelembe kell venni abban a pénzügyi évben, amelyben az opció lejárt.

Ha a részvényalapú kompenzációs ráfordítás összegének egy részét a csoporttag a választás pénzügyi évét megelőző pénzügyi években rögzítette a pénzügyi beszámolójában, a csoporttag adott pénzügyi évre vonatkozóan elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámítása során figyelembe kell venni azt az összeget, amely az érintett korábbi pénzügyi években a csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor levont részvényalapú kompenzációs ráfordítás teljes összege és annak a részvényalapú kompenzációs ráfordításnak a teljes összege közötti különbséggel egyenlő, amelyet az érintett korábbi pénzügyi években a csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor levontak volna, ha a választásra azokban a pénzügyi években sor került volna.

A választás a 43. cikk (1) bekezdésével összhangban történik, és azt következetesen alkalmazni kell az ugyanabban a joghatóságban található valamennyi csoporttag tekintetében, a választás évére és az azt követő valamennyi pénzügyi évre vonatkozóan is.

A választás visszavonásának pénzügyi évében a ki nem fizetett részvényalapú kompenzációs ráfordításnak a választást követően levont összegéből a beszámolóban megjelenített ráfordítást meghaladó részt kell figyelembe venni a csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor.

- (4) A különböző joghatóságokban található csoporttagok közötti bármilyen olyan ügyletet, amelyet nem rögzítettek azonos összegekkel mindkét csoporttag pénzügyi beszámolójában, illetve amely nem áll összhangban a szokásos piaci ár elvével, úgy kell kiigazítani, hogy azonos összegben, a szokásos piaci ár elvének megfelelően jelenjen meg.

Egy eszköznek az azonos joghatóságban található két csoporttag közötti értékesítéséből vagy egyéb átruházásából származó veszteséget, amelyet nem a szokásos piaci ár elvével összhangban rögzítettek, a szokásos piaci ár elve alapján ki kell igazítani, amennyiben e veszteséget figyelembe veszik az elismert nyereség vagy veszteség kiszámítása során.

E bekezdés alkalmazásában a szokásos piaci ár elve az az elv, amelynek értelmében a csoporttagok közötti ügyleteket olyan feltételekre történő hivatkozással kell rögzíteni, amelyek független vállalkozások között összehasonlítható ügyletek során, összehasonlítható helyzetekben fennálltak volna.

- (5) A csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámítása során a 3. cikk 32. pontjában említett, elismert visszatéríthető adójóváírást bevételként kell kezelni. A csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámítása során a nem elismert visszatéríthető adójóváírást nem lehet bevételként kezelni.
- (6) Az adatszolgáltató csoporttag választása szerint az adott pénzügyi évre vonatkozó összevont pénzügyi beszámolóban valós értéken vagy értékvesztéssel megjelenített eszközökkel és kötelezettségekkel kapcsolatos nyereség és veszteség a realizált nyereség és veszteség elve alapján határozható meg az elismert nyereség vagy veszteség kiszámítása céljából.

A valamely eszköz vagy kötelezettség valós értéken vagy értékvesztésként való megjelenítéséből származó nyereség vagy veszteség nem vehető figyelembe a csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének első albekezdés szerinti számítása során.

A nyereség vagy veszteség első albekezdés szerinti meghatározása szempontjából valamely eszköz vagy kötelezettség könyv szerinti értéke az eszköz megszerzésének, illetve a kötelezettség felmerülésének időpontja, valamint a választás pénzügyi évének első napja közül a későbbi időpontban érvényes könyv szerinti érték.

A választás a 43. cikk (1) bekezdésével összhangban történik, és azt a választás által érintett joghatóságban található valamennyi csoporttagra alkalmazni kell, kivéve, ha az adatszolgáltató csoporttag úgy dönt, hogy a választást csoporttagok tárgyi eszközeire vagy a befektetési szervezetekre korlátozza.

A választás visszavonásának pénzügyi évében a csoporttagok elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor az eszköznek vagy kötelezettségnek a választást követően meghatározott visszavonás pénzügyi éve első napján érvényes valós értéke és az eszköznek vagy kötelezettségnek a visszavonás pénzügyi éve első napján érvényes könyv szerinti értéke közötti különbséggel egyenlő összeget figyelembe kell venni (amennyiben a valós érték meghaladja a könyv szerinti értéket) vagy le kell vonni (amennyiben a könyv szerinti érték meghaladja a valós értéket).

- (7) Az adatszolgáltató csoporttag választása szerint a valamely joghatóságban található csoporttagnál egy adott pénzügyi évben az ugyanabban a joghatóságban található helyi tárgyi eszközök (a csoport tagjaitól eltérő) harmadik félnek történő elidegenítéséből keletkező elismert nyereség vagy veszteség az alábbiak szerint kiigazítható. E bekezdés alkalmazásában helyi tárgyi eszközök alatt a csoporttagéval megegyező joghatóságban található ingatlan javak értendők.

Az első albekezdésben említett, a választás pénzügyi évében helyi tárgyi eszközök elidegenítéséből származó nettó nyereséget be kell számítani az első albekezdésben említett, a választás pénzügyi évében és az azt megelőző négy pénzügyi évben (a továbbiakban: az ötéves időszak) helyi tárgyi eszközök elidegenítéséből származó, az érintett joghatóságban található csoporttagnál jelentkező nettó veszteséggel szemben. A nettó nyereséget először az ötéves időszak legkorábbi pénzügyi évében keletkezett esetleges nettó veszteséggel szemben kell elszámolni. A nettó nyereség maradványösszegét el kell határolni, és az ötéves időszak egymást követő pénzügyi éveiben felmerült nettó veszteséggel szemben be kell számítani.

A nettó nyereségnek a második albekezdés alkalmazását követő maradványösszegét az ötéves időszakra egyenletesen kell elosztani az adott joghatóságban található valamennyi olyan csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámítása céljából, amelynek a választás pénzügyi évében az első albekezdésben említett, helyi tárgyi eszközök elidegenítéséből származó nettó nyeresége keletkezett. Egy csoporttaghoz rendelt nettó nyereség maradványösszegének arányosnak kell lennie az adott csoporttag nettó nyereségének és az összes többi csoporttag nyereségének hányadosával.

Ha a valamely joghatóságban található csoporttagok egyikénél sem keletkezett a választás pénzügyi évében az első albekezdésben említett, helyi tárgyi eszközök elidegenítéséből származó nettó nyereség, az adott joghatóságban található csoporttagok elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor az ötéves időszakra egyenlő mértékben fel kell osztani az egyes csoporttagok között a harmadik albekezdésben említett maradványösszeget.

Az e bekezdés szerinti, a választás évét megelőző pénzügyi évekre vonatkozó bármely kiigazítására a 28. cikk (1) bekezdésével összhangban tett kiigazítások függvényében kerülhet sor. A választás évente, a 43. cikk (2) bekezdésében foglaltakkal összhangban történik.

- (8) Az olyan finanszírozási konstrukcióval kapcsolatos költségek, amelynek keretében egy vagy több csoporttag hitelt nyújt ugyanazon csoport egy vagy több másik csoporttagjának (a továbbiakban: csoporton belüli finanszírozási konstrukció), nem vehetők figyelembe egy csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor, ha a következő feltételek teljesülnek:

- a) a csoporttag alacsony adómértéket alkalmazó joghatóságban vagy olyan joghatóságban található, amely alacsony adómértéket alkalmazott volna, ha a ráfordítás nem merült volna fel a csoporttagnál;
 - b) észszerűen várható, hogy a csoporton belüli finanszírozási konstrukció várt időtartama alatt a csoporton belüli finanszírozási konstrukció növeli az érintett csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámítása során figyelembe vett ráfordítások összegét anélkül, hogy arányosan megnövelné a hitelt nyújtó csoporttag (a továbbiakban: a partnerszervezet) adóköteles nyereségét;
 - c) a partnerszervezet egy nem alacsony adómértéket alkalmazó joghatóságban vagy olyan joghatóságban található, amely nem alacsony adómértéket alkalmazott volna, ha a ráfordításhoz kapcsolódó nyereség nem merült volna fel a partnerszervezetnél;
- (9) A végső anyavállalat saját választása szerint az összevont elszámolási módszerét alkalmazhatja az ugyanazon joghatóságban található, adózás szempontjából összevont alapon kezelt csoporttagok közötti ügyletekből származó bevételek, ráfordítások, nyereségek és veszteségek kiküszöbölésére az említett csoporttagok elismert nettó nyereségének vagy veszteségének kiszámítása céljából.

A választás a 43. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal összhangban történik.

A választás vagy annak visszavonása pénzügyi évében megfelelő kiigazításokat kell végezni annak érdekében, hogy a választás vagy a visszavonás ne eredményezze az elismert nyereség vagy veszteség tételeinek többszörös figyelembevételét, sem pedig a figyelmen kívül hagyásukat.

- (10) A biztosító az elismert nyeresége vagy vesztesége kiszámításakor nem veszi figyelembe azokat az összegeket, amelyeket a szerződőknek a nekik járó hozamok után általa megfizetett adók után számít fel. A biztosító az elismert nyeresége vagy vesztesége kiszámításakor figyelembe vesz minden olyan szerződőknek járó hozamot, amelyet számviteli nettó nyereségében vagy veszteségében nem jelenített meg, amennyiben a szerződőkkel szembeni kötelezettségek ennek megfelelő növekedése vagy csökkenése tükröződik a számviteli nettó nyereségében vagy veszteségében.
- (11) A csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámítása során ráfordításként kell kezelni minden olyan összeget, amelyet a csoporttag saját tőkéjének csökkenéseként ismernek el, és amely a csoporttag által a prudenciális szabályozási követelményeknek megfelelően kibocsátott instrumentum tekintetében teljesített vagy esedékes kifizetések eredménye (a továbbiakban: kiegészítő alapvető tőke).

A csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámítása során figyelembe kell venni azt az összeget, amely a csoporttag saját tőkéjének növekedéseként jelenik meg, és amely a csoporttag részére az általa tartott kiegészítő alapvető tőkeelem tekintetében teljesített vagy esedékes kifizetések eredménye.

16. cikk

A nemzetközi hajózásból származó jövedelem figyelmen kívül hagyása

(1) E cikk alkalmazásában:

- a) „nemzetközi hajózásból származó jövedelem”: egy csoporttag következő tevékenységekből származó nettó jövedelme, ha a szállítás nem ugyanazon a joghatóságon belüli belvízi szállításon keresztül történik:
 - i. nemzetközi forgalomban utasok vagy áruk hajóval történő szállítása, függetlenül attól, hogy a hajó a csoporttag tulajdonában van-e, illetve azzal a csoporttag bérlet útján vagy más módon rendelkezik-e;
 - ii. nemzetközi forgalomban utasok vagy áruk hajóval történő szállítása konténerhelybérletési megállapodások alapján;
 - iii. nemzetközi forgalomban utasok vagy áruk szállítására használandó hajó bérbeadása teljes felszereltséggel, személyzettel és ellátással;
 - iv. nemzetközi forgalomban utasok vagy áruk szállítására használt hajó bérbeadása más csoporttag részére személyzet nélkül hajóbérleti szerződés alapján;
 - v. részvétel olyan csoportban, közös vállalkozásban vagy nemzetközi üzemeltető ügynökségben, amelynek célja utasok vagy áruk hajón történő szállítása nemzetközi forgalomban; valamint
 - vi. nemzetközi forgalomban utasok vagy áruk hajóval történő szállítására használt hajó értékesítése, feltéve, hogy a hajót a csoporttag legalább egy éve használat céljából tartotta;

b) „nemzetközi hajózást kiegészítő tevékenységből származó elismert jövedelem”: a csoporttag következő tevékenységekből származó nettó jövedelme, feltéve, hogy e tevékenységeket elsősorban utasok vagy áru nemzetközi forgalomban, hajóval történő szállításával összefüggésben végzik:

- i. hajó személyzet nélküli bérbeadása másik, csoporttagnak nem minősülő hajózási vállalkozás részére, feltéve, hogy a bérlet időtartama nem haladja meg a három évet;
- ii. más hajózási vállalkozások által nemzetközi hajóút belföldi szakaszára kiállított menetjegyek értékesítése;
- iii. konténerek bérbeadása és rövid távú tárolása, illetve a konténerek késedelmes leadásakor felszámított álláspénz;
- iv. mérnökök, karbantartó személyzet, rakománykezelők, vendéglátó személyzet és ügyfélszolgálati személyzet által más hajózási vállalkozásoknak nyújtott szolgáltatások; valamint
- v. befektetésből származó jövedelem, ahol a jövedelmet eredményező befektetés a hajók nemzetközi forgalomban való üzemeltetésével kapcsolatos üzleti tevékenység szerves részeként valósul meg.

(2) A csoporttag nemzetközi hajózásból származó jövedelme és nemzetközi hajózást kiegészítő tevékenységből származó elismert jövedelme nem vehető figyelembe a csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor, feltéve, hogy a csoporttag bizonyítani tudja, hogy az összes érintett hajó stratégiai vagy kereskedelmi irányítását ténylegesen abból a joghatóságból végzik, ahol a csoporttag található.

(3) Ha a csoporttag nemzetközi hajózásból származó jövedelmének és nemzetközi hajózást kiegészítő tevékenységből származó elismert jövedelmének kiszámítása veszteséget eredményez, e veszteség nem vehető figyelembe a csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor.

- (4) Az ugyanabban a joghatóságban található valamennyi csoporttag nemzetközi hajózást kiegészítő tevékenységből származó elismert jövedelmének együttes összege nem haladhatja meg e csoporttagok nemzetközi hajózásból származó jövedelme összegének 50 %-át.
- (5) Egy csoportagnál felmerülő, annak az (1) bekezdésben említett nemzetközi hajózási tevékenységeiből és nemzetközi hajózást kiegészítő elismert tevékenységeinek közvetlenül tulajdonítható költségeket a csoporttag nemzetközi hajózásból származó nettó jövedelmének és nemzetközi hajózást kiegészítő tevékenységből származó elismert nettó jövedelmének kiszámításakor e tevékenységekhez kell hozzárendelni.
- Egy csoportagnál felmerülő, annak az (1) bekezdésben említett nemzetközi hajózási tevékenységeiből és nemzetközi hajózást kiegészítő elismert tevékenységeiből közvetetten eredő költségeket a nemzetközi hajózásból származó jövedelmének és nemzetközi hajózást kiegészítő tevékenységből származó elismert jövedelmének kiszámításakor le kell vonni a csoporttag ilyen tevékenységekből származó bevételéből, az ilyen tevékenységekből származó bevételeknek a csoporttag teljes bevételéhez viszonyított arányának megfelelően.
- (6) A csoportagnak az (5) bekezdéssel összhangban a nemzetközi hajózásból származó jövedelméhez és a nemzetközi hajózást kiegészítő tevékenységből származó elismert jövedelméhez rendelt valamennyi közvetlen és közvetett költséget figyelmen kívül kell hagyni a csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor.

17. cikk

Az elismert nyereség vagy veszteség felosztása a fő szervezet és egy állandó telephely között

- (1) Ha egy csoporttag a 3. cikk 10. pontjának a), b) vagy c) alpontjában meghatározott állandó telephely, számviteli nettó nyeresége vagy vesztesége az állandó telephely önálló pénzügyi beszámolójában megjelenített nettó nyereség vagy veszteség.

Az önálló pénzügyi beszámolót nem készítő állandó telephely számviteli nettó nyeresége vagy vesztesége az az összeg, amely akkor jelent volna meg a pénzügyi beszámolójában, ha azt a telephely önállóan, a végső anyavállalat összevont pénzügyi beszámolójának elkészítése során alkalmazott számviteli standardnak megfelelően készítette volna el.

- (2) A 3. cikk 10. pontjának a) vagy b) alpontjában meghatározott állandó telephelynek minősülő csoporttag számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét ki kell igazítani úgy, hogy csak azokat a bevételi és ráfordítási összegeket és tételeket tükrözze, amelyek az alkalmazandó adóegyezménynek vagy a helye szerinti joghatóság nemzeti jogának megfelelően a csoporttagnak tulajdoníthatók, függetlenül az adóköteles jövedelem és az adott joghatóságban levonható ráfordítások összegétől.

A 3. cikk 10. pontjának c) alpontjában meghatározott állandó telephelynek minősülő csoporttag számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét ki kell igazítani úgy, hogy csak azokat a bevételi és ráfordítási összegeket és tételeket tükrözze, amelyek az OECD-modellegyezmény¹⁶ 7. cikke szerint a csoporttagnak tulajdoníthatók lettek volna.

16 Az OECD modellegyezménye a jövedelem és a vagyon adóztatásáról, módosított változat.

- (3) A 3. cikk 10. pontjának d) alpontjában meghatározott állandó telephelynek minősülő csoporttag számviteli nettó nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor egyrészt azokat a bevételi összegeket és tételeket kell figyelembe venni, amelyek a fő szervezet helye szerinti joghatóságban adómentesek, és amelyek az adott joghatóságon kívül végzett tevékenységeknek tulajdoníthatók, másrészt pedig azokat a ráfordítási összegeket és tételeket, amelyek a fő szervezet helye szerinti joghatóságban adózási szempontból nem kerülnek levonásra, és amelyek az adott joghatóságon kívül végzett tevékenységeknek tulajdoníthatók.
- (4) Az állandó telephely számviteli nettó nyeresége vagy vesztesége kizárólag az (5) bekezdésben meghatározottak szerint vehető figyelembe a fő szervezet elismert nyereségének vagy veszteségének meghatározásakor.
- (5) Egy állandó telephely elismert veszteségét a fő szervezet elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámítása során a fő szervezet ráfordításaként kell kezelni, amennyiben az állandó telephely veszteségét nem kezelik ráfordításként e fő szervezet belföldi adóköteles nyereségének kiszámításakor, és azt nem számolják el a belföldi adóköteles jövedelem egy olyan tételével szemben, amely mind a fő szervezet joghatóságának, mind az állandó telephely joghatóságának joga szerint adóköteles.

Az állandó telephely által ezt követően elért elismert nyereséget a fő szervezet elismert nyereségeként kell kezelni az elismert veszteség azon összegéig, amelyet korábban az első albekezdés értelmében a fő szervezet ráfordításaként kezeltek.

18. cikk

Az áteresztő szervezet elismert nyereségének vagy veszteségének felosztása

- (1) Az áteresztő szervezetnek minősülő csoporttag számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét csökkenteni kell azon tulajdonosai között felosztható összeggel, amelyek a csoporthoz nem tartozó vállalkozások, és amelyek akár közvetlenül, akár adózási szempontból átlátható szervezetek láncain keresztül tulajdonosi részesedéssel rendelkeznek az áteresztő szervezetben, kivéve, ha:
 - a) az áteresztő szervezet maga is végső anyavállalat; vagy
 - b) az áteresztő szervezetnek akár közvetlenül, akár adózási szempontból átlátható szervezetek láncán keresztül egy ilyen végső anyavállalat a tulajdonosa.
- (2) Az áteresztő szervezet számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét csökkenteni kell a más csoporttaghoz rendelt számviteli nettó nyereséggel vagy veszteséggel.
- (3) Ha az áteresztő szervezet teljes egészében vagy részben állandó telephelyen keresztül végez üzleti tevékenységet, az (1) bekezdés alkalmazása után fennmaradó számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét a 17. cikk szerint az állandó telephelyhez kell rendelni.
- (4) Ha az adózási szempontból átlátható szervezet nem a végső anyavállalat, az áteresztő szervezetnek az (1) és (3) bekezdés alkalmazása után fennmaradó számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét fel kell osztani az áteresztő szervezet csoporttag tulajdonosai között az áteresztő szervezetben lévő tulajdonosi érdekeltségeiknek megfelelően.

- (5) Ha egy áteresztő szervezet olyan adózási szempontból átlátható szervezet, amely a végső anyavállalat vagy egy hibrid fordított szervezet, az áteresztő szervezetnek az (1) és (3) bekezdés alkalmazása után fennmaradó számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét a végső anyavállalathoz vagy a fordított hibrid szervezethez kell rendelni.
- (6) A (3), (4) és (5) bekezdést külön kell alkalmazni az áteresztő szervezetben lévő minden egyes tulajdonosi érdekeltségre.

IV. FEJEZET

A KIIGAZÍTOTT FEDEZETT ADÓK KISZÁMÍTÁSA

19. cikk

Fedezett adók

- (1) A csoporttag fedezett adói a következőket foglalják magukban:
- a) azon adók, amelyeket a csoporttag rögzít a pénzügyi beszámolójában a saját bevételeivel vagy nyereségével kapcsolatban, vagy egy olyan csoporttag jövedelméből vagy nyereségéből való részesedésével kapcsolatban, amelyben tulajdonosi érdekeltsége van;
 - b) a nyereségfelosztás, vélelmezett nyereségfelosztás vagy megfelelő osztalékadó-rendszernek megfelelően előírt nem üzleti ráfordítások után felszámított adók;
 - c) az általánosan alkalmazandó társasági adó helyett előírt adók; valamint
 - d) a felhalmozott eredmény és a társaság saját tőkéje alapján előírt adók, beleértve a nyereség és a saját tőke alapján több elemet terhelő adókat is.

- (2) A csoporttag fedezett adói nem foglalják magukban a következőket:
- a) az anyavállalatnál valamely elismert jövedelem-hozzászámítási szabály alapján felmerült kiegészítő adó;
 - b) a csoporttagnál elismert belföldi kiegészítő adó alapján felmerült kiegészítő adó;
 - c) elismert UTPR alkalmazásának eredményeként a csoporttag által elvégzett kiigazításnak tulajdonítható adók;
 - d) a nem elismert visszatéríthető beszámítási adók; valamint
 - e) a biztosítók által a szerződőknek járó hozamok után fizetett adók.
- (3) A 15. cikk (7) bekezdésének első albekezdésében említett, helyi tárgyi eszközök elidegenítéséből származó nettó nyereséghez vagy veszteséghez kapcsolódó fedezett adók a választás pénzügyi évében nem vehetők figyelembe a fedezett adók számításában.

20. cikk

Kiigazított fedezett adók

- (1) A csoporttag pénzügyi évre vonatkozó kiigazított fedezett adóit a számviteli nettó nyereségében vagy veszteségében a pénzügyi évre vonatkozó fedezett adókhoz kapcsolódóan megjelenített tényleges adóráfordítás összegének az alábbiakkal történő kiigazításával kell meghatározni:
- a) a fedezett adóknak a pénzügyi évre vonatkozó, a (2) és (3) bekezdésben meghatározott növekedésének és csökkentésének nettó összege;
 - b) a 21. cikkben meghatározott, halasztott adóhoz kapcsolódó kiigazítás teljes összege; valamint

- c) a saját tőkével szemben vagy az egyéb átfogó jövedelemben rögzített fedezett adók növekedése vagy csökkenése a helyi adószabályok szerint adóköteles elismert nyereség vagy veszteség kiszámításánál figyelembe vett összegekhez kapcsolódóan.
- (2) A csoportagnál az adott pénzügyi évre vonatkozó fedezett adót növelő tételek a következők:
- a) a fedezett adóknak a pénzügyi beszámolóban az adózás előtti nyereségben ráfordításként megjelenített bármely összege;
 - b) az elismert veszteséghez kapcsolódó halasztott adókövetelésből a 22. cikk (2) bekezdésének megfelelően felhasznált bármely összeg;
 - c) a pénzügyi évben fizetett fedezett adókból a bizonytalan adópozícióhoz kapcsolódó és a (3) bekezdés d) pontja szerint előzőleg figyelembe nem vett bármely összeg; valamint
 - d) az elismert visszatéríthető adójóváíráshoz kapcsolódó, a tényleges adóráfordítás csökkentéseként megjelenő jóváírás vagy visszatérítés bármely összege.
- (3) A csoportagnál az adott pénzügyi évre vonatkozó fedezett adót csökkentő tételek a következők:
- a) az elismert nyereség vagy veszteség kiszámítása során a III. fejezet szerint figyelembe nem vett nyereséghez kapcsolódó tényleges adóráfordítás összege;
 - b) nem elismert visszatéríthető adójóváíráshoz kapcsolódó, a tényleges adóráfordítás csökkentéseként nem rögzített jóváírás vagy visszatérítés bármely összege;
 - c) a valamely csoporttag részére visszatérített vagy jóváírt fedezett adókból a pénzügyi beszámolóban nem tényleges adóráfordítás kiigazításaként kezelt bármely összeg, kivéve, ha az elismert visszatéríthető adójóváíráshoz kapcsolódik;

- d) a bizonytalan adópozícióhoz kapcsolódó tényleges adórátfordítás bármely összege; valamint
 - e) a tényleges adórátfordítás bármely olyan összege, amelynek kifizetésére a pénzügyi év végétől számított három éven belül várhatóan nem kerül sor.
- (4) A kiigazított fedezett adók kiszámításakor, ha a fedezett adó összege az (1)–(3) bekezdés több pontjában szerepel, azt csak egyszer lehet figyelembe venni.
- (5) Ha egy adott pénzügyi évben egy joghatóságban nem keletkezik elismert nettó nyereség, és az adott joghatóságra vonatkozó kiigazított fedezett adók összege negatív, és kevesebb, mint az elismert nettó veszteség és a minimum-adómérték szorzatának megfelelő összeg (a továbbiakban: elvárt kiigazított fedezett adók), a kiigazított fedezett adók összege és az elvárt kiigazított fedezett adók összege közötti különbségnek megfelelő összeget az adott pénzügyi évre vonatkozóan kiegészítőadó-többletként kell kezelni. A kiegészítőadó-többlet összegét a 28. cikk (3) bekezdésével összhangban kell felosztani az adott joghatóságban található csoporttagok között.

21. cikk

A halasztott adóhoz kapcsolódó kiigazítás teljes összege

- (1) E cikk alkalmazásában:
- a) „nem engedélyezett elhatárolás”:
 - i. egy csoporttag pénzügyi beszámolójában megjelenített halasztott adórátfordítás bármely olyan mozgása, amely bizonytalan adópozícióhoz kapcsolódik; valamint
 - ii. egy csoporttag pénzügyi beszámolójában megjelenített halasztott adórátfordítás bármely olyan mozgása, amely egy csoporttag bizonytalan nyereségfelosztásához kapcsolódik;

b) „nem érvényesített elhatárolás”: egy adott pénzügyi évre vonatkozóan egy csoporttag pénzügyi beszámolójában rögzített halasztott adókötelezettség bármely növekedése, amelyet várhatóan nem fizetnek meg a (7) bekezdésben meghatározott időszakon belül, és amely tekintetében az adatszolgáltató csoporttag a 43. cikk (2) bekezdése szerint évente azt választja, hogy nem veszi figyelembe a halasztott adóhoz kapcsolódó kiigazítás adott pénzügyi évre vonatkozó teljes összegében.

(2) Ha a halasztott adóráfordítás kiszámítása céljából alkalmazott adómérték azonos a minimum-adómértékkel vagy az alatt van, a 20. cikk (1) bekezdésének b) pontja alapján az adott pénzügyi évre vonatkozóan egy csoporttag kiigazított fedezett adóihoz hozzáadandó, halasztott adóhoz kapcsolódó kiigazítás teljes összege megegyezik a csoporttag pénzügyi beszámolójában a fedezett adókkal kapcsolatban megjelenített halasztott adóráfordításnak a (3)–(6) bekezdés szerint kiigazított összegével.

Ha a halasztott adóráfordítás kiszámítása céljából alkalmazott adómérték a minimum-adómérték felett van, a 20. cikk (1) bekezdésének b) pontja alapján az adott pénzügyi évre vonatkozóan egy csoporttag kiigazított fedezett adóihoz hozzáadandó, halasztott adóhoz kapcsolódó kiigazítás teljes összege megegyezik a csoporttag pénzügyi beszámolójában a fedezett adókkal kapcsolatban a minimum-adómérték szerint újraszámított halasztott adóráfordításnak a (3)–(6) bekezdés szerint kiigazított összegével.

(3) A halasztott adóhoz kapcsolódó kiigazítás teljes összegét meg kell növelni a következőkkel:

- a) a nem engedélyezett elhatárolások vagy nem érvényesített elhatárolások pénzügyi év során kifizetett bármely összege; valamint
- b) a halasztott adókötelezettség valamely korábbi pénzügyi évben meghatározott, majd újramegállapított bármely olyan összege, amelyet a pénzügyi év során megfizettek.

- (4) Ha egy pénzügyi évben a veszteséghez kapcsolódó halasztott adókövetelés nincs elismerve a pénzügyi beszámolóban, mert a megjelenítési kritériumok nem teljesülnek, a halasztott adóhoz kapcsolódó kiigazítás teljes összegéből le kell vonni azt az összeget, amellyel a halasztott adóhoz kapcsolódó kiigazítás teljes összege akkor csökkent volna, ha a pénzügyi évre veszteséghez kapcsolódó halasztott adókövetelést állapítottak volna meg.
- (5) A halasztott adóhoz kapcsolódó kiigazítás teljes összege nem tartalmazza a következőket:
- a) az elismert nyereség vagy veszteség kiszámítása során a III. fejezett szerint figyelembe nem vett tételekhez kapcsolódó halasztott adóráfordítás összege;
 - b) a nem engedélyezett elhatárolásokhoz és a nem érvényesített elhatárolásokhoz kapcsolódó halasztott adóráfordítás összege;
 - c) a halasztott adóköveteléssel kapcsolatos értékelési kiigazítás vagy számviteli megjelenítési kiigazítás hatása;
 - d) az alkalmazandó belföldi adókulcs változásával kapcsolatos újraértékelésből származó halasztott adóráfordítás összege; valamint
 - e) az adójóváírások keletkezésével és felhasználásával kapcsolatos halasztott adóráfordítás összege.
- (6) Ha egy csoporttag elismert veszteségének tulajdonítható halasztott adókövetelést egy adott pénzügyi évben a minimum-adómértéknél alacsonyabb adókulcs szerint rögzítettek, az a minimum-adómérték szerint ugyanabban a pénzügyi évben újraszámítható, ha az adófizető bizonyítani tudja, hogy a halasztott adókövetelés egy elismert veszteségnek tulajdonítható.

A halasztott adókövetelés első albekezdés szerinti megemlése esetén a halasztott adóhoz kapcsolódó kiigazítás teljes összegét megfelelően csökkenteni kell.

- (7) Azon vissza nem írt halasztott adókötelezettséget, amelynek összegét a következő öt pénzügyi évben nem fizetik meg, újra meg kell állapítani olyan mértékben, amennyiben azt a csoporttag halasztott adóhoz kapcsolódó kiigazításának teljes összegében figyelembe vették.

A folyó pénzügyi évre vonatkozóan újramegállapított halasztott adókötelezettség összegét a folyó pénzügyi évet megelőző ötödik pénzügyi év fedezett adóit csökkentő tételként kell kezelni, és az adott pénzügyi évre vonatkozó tényleges adókulcsot, valamint kiegészítő adót a 28. cikk (1) bekezdésének megfelelően újra kell számítani. A folyó pénzügyi évre vonatkozóan újramegállapított halasztott adókötelezettség összege a növekedés azon összege a halasztott adókötelezettség kategóriájában, amelyet a halasztott adóhoz kapcsolódó kiigazítás teljes összegében figyelembe vettek a folyó pénzügyi évet megelőző ötödik pénzügyi évben, és amelyet a folyó fizetési év utolsó napjának végéig nem írtak vissza.

- (8) A (7) bekezdéstől eltérve, ha egy halasztott adókötelezettség újramegállapítás alóli kivételt képező elhatárolásnak minősül, akkor újramegállapítása nem lehetséges, még akkor sem, ha a következő öt évben nem írják vissza vagy nem fizetik meg. Az újramegállapítás alóli kivételt képező elhatárolás az adóráfordítás azon elhatárolt összege, amely a kapcsolódó halasztott adókötelezettségek változásának tulajdonítható a következő tételek tekintetében:

- a) tárgyi eszközök költségmegtérülésére képzett értékvesztés;
- b) az ingatlanhasználatra vagy a természeti erőforrások kiaknázására vonatkozó kormányzati engedély vagy hasonló megállapodás költsége, amely jelentős tárgyeszköz-beruházást von maga után;
- c) kutatási és fejlesztési költségek;
- d) leszerelési és helyreállítási költségek;
- e) a nem realizált nettó nyereség valós értéken történő értékelése;

- f) nettó devizaárfolyam-nyereség;
- g) biztosítási tartalékok és biztosítási kötvények halasztott szerzési költségei;
- h) a csoporttaggal azonos joghatóságban található tárgyi eszköz értékesítéséből származó és ugyanabban a joghatóságban található tárgyi eszközbe újrabefektetett nyereség; valamint
- i) az a)–h) pontban felsorolt tételek tekintetében a számviteli elvek változásaiból adódó többletösszegek.

22. cikk

Az elismert veszteségre vonatkozó választás

- (1) A 21. cikktől eltérve az adatszolgáltató csoporttag egy joghatóság tekintetében az elismert veszteségre vonatkozóan választhatja azt, hogy elismert veszteséghez kapcsolódó halasztott adókövetelést állapít meg minden olyan pénzügyi évre, amelyben az adott joghatóságban elismert nettó veszteség keletkezett. Ennek alkalmazásában az elismert veszteséghez kapcsolódó halasztott adókövetelés megegyezik a joghatóságra vonatkozóan az adott pénzügyi évre elismert nettó veszteségnek a minimum-adómértékkel megszorított összegével.

Az elismert veszteségre vonatkozó választás a 38. cikkben meghatározott megfelelő osztalékadó-rendszerrel rendelkező joghatóság esetében nem lehetséges.

- (2) Az (1) bekezdés szerint meghatározott, elismert veszteséghez kapcsolódó halasztott adókövetelést minden olyan későbbi pénzügyi évben fel kell használni, amelyben az adott joghatóság tekintetében elismert nettó nyereség keletkezik. A felhasználandó összeg megegyezik az elismert nettó nyereség és a minimum-adómérték szorzatával, vagy az elismert veszteséghez kapcsolódó halasztott adókövetelés rendelkezésre álló összegével, ha ez utóbbi alacsonyabb.

- (3) Az elismert veszteséghez kapcsolódó halasztott adókövetelést csökkenteni kell a pénzügyi évben felhasznált összeggel, a fennmaradó egyenleget pedig el kell határolni a következő pénzügyi évekre.
- (4) Az elismert veszteségre vonatkozó választás visszavonása esetén a veszteséghez kapcsolódóan képzett halasztott adókövetelés a fennmaradó egyenlegét nullára kell csökkenteni annak az első pénzügyi évnek az első napjától, amelyben az elismert veszteségre vonatkozó választás már nem alkalmazandó.
- (5) Az elismert veszteségre vonatkozó választást szerepeltetni kell a multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport első olyan kiegészítő adóval kapcsolatos adatszolgáltatásában, amely kiterjed a választással érintett joghatóságra.
- (6) Ha a multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport végső anyavállalatának minősülő áteresztő szervezet az e cikk szerinti választással él az elismert veszteségre vonatkozóan, az elismert veszteséghez kapcsolódó halasztott adókövetelést az áteresztő szervezetnek a 36. cikk (3) bekezdése szerinti csökkentést követő elismert vesztesége alapján kell kiszámítani.

23. cikk

A meghatározott típusú csoporttagoknál felmerült fedezett adók egyedi felosztása

- (1) Egy állandó telephelyhez hozzá kell rendelni minden olyan fedezett adó összegét, amely szerepel egy csoporttag pénzügyi beszámolójában, és amely az állandó telephely elismert nyereségéhez vagy veszteségéhez kapcsolódik.
- (2) Egy csoporttag tulajdonoshoz hozzá kell rendelni minden olyan fedezett adó összegét, amely szerepel egy adózási szempontból átlátható szervezet pénzügyi beszámolójában, és amely a 18. cikk (4) bekezdése szerint az érintett csoporttag tulajdonoshoz rendelt elismert nyereséghez vagy veszteséghez kapcsolódik.

- (3) Egy csoporttaghoz hozzá kell rendelni minden olyan fedezett adó összegét, amely szerepel az adott csoporttag – ellenőrzött külföldi társaságokra vonatkozó adórendszer hatálya alá tartozó – közvetlen vagy közvetett csoporttag tulajdonosainak pénzügyi beszámolójában, az ellenőrzött külföldi társaságok által elért nyereség rá eső hányadában.
- (4) Egy hibrid szervezetnek minősülő csoporttaghoz hozzá kell rendelni minden olyan fedezett adó összegét, amely szerepel a hibrid szervezet csoporttag tulajdonosának pénzügyi beszámolójában, és amely a hibrid szervezet elismert nyereségéhez kapcsolódik.
- A hibrid szervezet olyan szervezet, amely a helye szerinti joghatóságban jövedelemadózás szempontjából önálló személynek, a tulajdonosa helye szerinti joghatóságban pedig adózási szempontból átlátható szervezetnek minősül.
- (5) A pénzügyi évben nyereségfelosztást végrehajtó csoporttaghoz hozzá kell rendelni minden olyan fedezett adó összegét, amelyet közvetlen csoporttag tulajdonosai pénzügyi beszámolóiban a felosztással kapcsolatban megjelenítettek.
- (6) Az a csoporttag, amelyhez a (3) és (4) bekezdés alapján passzív jövedelem utáni fedezett adót rendeltek, a fedezett adót a passzív érdekeltségekből származó bevétel tekintetében hozzá rendelt fedezett adóval megegyező összegben veszi figyelembe.

Az első albekezdéstől eltérve a csoporttag a joghatóságra vonatkozó kiegészítőadó-mértéknek és a csoporttag – ellenőrzött külföldi társaságra vonatkozó adórendszer vagy fiskális átláthatósági szabály szerint figyelembe vett – passzív jövedelmének szorzataként kapott összeget veszi figyelembe akkor, ha ez utóbbi az első albekezdés szerint meghatározott összegnél alacsonyabb. Ennek az albekezdésnek az alkalmazásában a joghatóságra vonatkozó kiegészítőadó-mértéket a csoporttag tulajdonost a passzív jövedelem tekintetében terhelő fedezett adóktól függetlenül kell meghatározni.

A csoporttag tulajdonost a passzív jövedelem tekintetében terhelő fedezett adóból az e bekezdés alkalmazását követően fennmaradó rész a (3) és (4) bekezdés alapján nem osztható fel.

E bekezdés alkalmazásában passzív jövedelem alatt az elismert nyereség szempontjából figyelembe vett következő jövedelemtételek értendők, amennyiben egy csoporttag tulajdonos az ellenőrzött külföldi társaságra vonatkozó adórendszer alapján vagy egy hibrid szervezetben meglévő tulajdonosi érdekeltség eredményeként adóköteles volt:

- a) osztalék vagy azzal egyenértékű kifizetés;
- b) kamat vagy azzal egyenértékű kifizetés;
- c) bérleti díj;
- d) jogdíj;
- e) életjáradék; vagy
- f) olyan típusú ingatlanból származó nettó nyereség, amely az a)–e) pontban felsorolt jövedelmet termel.

- (7) Ha egy állandó telephely elismert nyereségét a 17. cikk (5) bekezdésével összhangban a fő szervezet elismert nyereségeként kezelik, az állandó telephely helye szerinti joghatóságban felmerülő és az adott nyereséghez kapcsolódó fedezett adót a fő szervezet fedezett adójaként kell kezelni úgy, hogy annak összege nem haladhatja meg az adott nyereség összegének és a fő szervezet helye szerinti joghatóságban a szokásos jövedelmet terhelő legmagasabb adókulcsnak a szorzatát.

24. cikk

Adatszolgáltatást követő kiigazítások és adókulcs-módosítások

- (1) Ha egy csoporttag a pénzügyi beszámolójában egy korábbi pénzügyi évre vonatkozó fedezett adót érintő kiigazítást hajt végre, a kiigazítást a végrehajtása szerinti pénzügyi évre vonatkozó fedezett adók kiigazításaként kell kezelni, kivéve, ha a kiigazítás olyan pénzügyi évhez kapcsolódik, amelyben az adott joghatóságra vonatkozó fedezett adók csökkentek.

A csoporttag korábbi pénzügyi évi kiigazított fedezett adói között figyelembe vett fedezett adók csökkenése esetén az adott pénzügyi évre vonatkozó tényleges adókulcsot és kiegészítő adót a 28. cikk (1) bekezdésének megfelelően újra kell számítani úgy, hogy a kiigazított fedezett adók összegéből le kell vonni a csökkentés összegét. Az adott pénzügyi évre és bármely korábbi pénzügyi évre vonatkozó elismert jövedelmet ennek megfelelően ki kell igazítani.

Az adatszolgáltató csoporttagnak a 43. cikk (2) bekezdése szerinti éves választása alapján a fedezett adók nem lényeges mértékű csökkenése a kiigazítás végrehajtása szerinti pénzügyi évre vonatkozó fedezett adók kiigazításaként is kezelhető. A fedezett adók csökkenése nem lényeges mértékű, ha a pénzügyi évre a joghatóságra vonatkozóan meghatározott kiigazított fedezett adók aggregált csökkenése nem éri el az 1 000 000 EUR összeget.

- (2) Ha az alkalmazandó belföldi adókulcs a minimum-adómérték alá csökken, és a csökkentés halasztott adóráfordítást eredményez, az így létrejött halasztott adóráfordítás összegét a csoporttag azon fedezett adókkal kapcsolatos kötelezettségének kiigazításaként kell kezelni, amelyeket egy korábbi pénzügyi évben a 20. cikk alapján figyelembe vettek.
- (3) Ha egy halasztott adóráfordítást a minimum-adómértéknél alacsonyabb adókulccsal vettek figyelembe, majd az alkalmazandó adókulcsot később megemelik, a növekedésből eredő halasztott adóráfordítás összegét a kifizetéskor a csoporttag fedezett adókra vonatkozó, a 20. cikkel összhangban valamely korábbi pénzügyi év tekintetében érvényesített kötelezettségének kiigazításaként kell kezelni.

Az első albekezdés szerinti kiigazítás nem haladhatja meg a halasztott adóráfordítás minimum-adómérték szerint újraszámított összegét.

- (4) Ha egy csoporttagnál tényleges adóráfordításként felmerült és az adott pénzügyi évre vonatkozó kiigazított fedezett adókban figyelembe vett összegből 1 000 000 EUR feletti összeg megfizetésére nem kerül sor az adott pénzügyi év végét követő három éven belül, az arra a pénzügyi évre vonatkozó tényleges adókulcsot és kiegészítő adót, amelyben a meg nem fizetett összeget fedezett adóként érvényesítették, a 28. cikk (1) bekezdésével összhangban újra kell számítani úgy, hogy annak során a meg nem fizetett összeg nem vehető figyelembe a kiigazított fedezett adókban.

V. FEJEZET

A TÉNYLEGES ADÓKULCS ÉS A KIEGÉSZÍTŐ ADÓ KISZÁMÍTÁSA

25. cikk

A tényleges adókulcs meghatározása

- (1) A multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport tényleges adókulcsát – feltéve, hogy a joghatóságban van elismert nettó nyereség – minden egyes pénzügyi évre és joghatóságra vonatkozóan ki kell számítani a következő képlet szerint:

tényleges adókulcs

$$= \frac{\text{a joghatóságban található csoporttagok kiigazított fedezett adója}}{\text{a joghatóságban található csoporttagok elismert nettó nyeresége}}$$

ahol a csoporttagok kiigazított fedezett adója a joghatóságban található összes csoporttag IV. fejezet szerint meghatározott kiigazított fedezett adóinak együttes összege.

- (2) A joghatóságban található csoporttagok adott pénzügyi évre vonatkozóan elismert nettó nyereségét vagy veszteségét a következő képlet szerint kell meghatározni:

Elismert nettó nyereség vagy veszteség

= a csoporttagok elismert nyeresége – a csoporttagok elismert vesztesége

ahol:

- a) a csoporttagok elismert nyeresége a joghatóságban található összes csoporttag III. fejezet szerint meghatározott elismert nyereségének pozitív együttes összege, amennyiben van ilyen;
 - b) a csoporttagok elismert vesztesége a joghatóságban található összes csoporttag III. fejezet szerint meghatározott elismert veszteségének együttes összege.
- (3) A befektetési szervezetnek minősülő csoporttagok kiigazított fedezett adója, valamint elismert nyeresége vagy vesztesége nem vehető figyelembe a tényleges adókulcs (1) bekezdés szerinti kiszámítása, valamint az elismert nettó nyereség (2) bekezdés szerinti kiszámítása során.
- (4) Minden egyes honosság nélküli csoporttag tényleges adókulcsát az egyes pénzügyi évekre vonatkozóan az összes többi csoporttag tényleges adókulcsától elkülönítve kell kiszámítani.

26. cikk

A kiegészítő adó kiszámítása

- (1) Ha valamely olyan joghatóság tényleges adókulcsa, amelyben csoporttagok találhatók, egy adott pénzügyi évre vonatkozóan nem éri el a minimum-adómértéket, a multinacionális vállalatcsoportnak vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportnak külön ki kell számítani a kiegészítő adót minden olyan tagjára vonatkozóan, amelynek elismert nyereségét az adott joghatósághoz tartozó elismert nettó nyereség számításakor figyelembe veszik. A kiegészítő adó számítása joghatóságonként történik.
- (2) Az egy adott pénzügyi évben egy adott joghatóságra vonatkozó kiegészítő adó százalékos mértéke a következő képlet szerint kiszámított pozitív százalékpont-különbség, amennyiben van ilyen:

$$A \text{ kiegészítő adó százalékos mértéke} = \text{minimum adómérték} - \text{tényleges adókulcs}$$

ahol a tényleges adókulcs a 25. cikkel összhangban kiszámított adókulcs.

- (3) A joghatóság szerinti, adott pénzügyi évre vonatkozó kiegészítő adó a következő képlet szerint kiszámított pozitív összeg, amennyiben van ilyen:

Joghatóság szerinti kiegészítő adó

$$= (a \text{ kiegészítő adó százalékos mértéke} \times \text{többletnyereség}) \\ + \text{kiegészítőadó} - \text{többslet} - \text{belföldi kiegészítő adó}$$

ahol:

- a) a kiegészítőadó-többslet a 28. cikkel összhangban az adott pénzügyi évre meghatározott adóösszeg;
- b) a belföldi kiegészítő adó az adott pénzügyi évre vonatkozóan a 10. cikkel összhangban, illetve egy harmadik országbeli joghatóság elismert belföldi minimum kiegészítő adója alapján meghatározott adóösszeg.

- (4) Az adott pénzügyi évben az adott joghatóságra vonatkozó, a (3) bekezdésben említett többletnyereség a következő képlet szerint kiszámított pozitív összeg, amennyiben van ilyen:

$$\begin{aligned} & \text{többletnyereség} \\ &= \text{elismert nettó nyereség} \\ &- \text{gazdasági tartalomtól függő nyereségkivétel} \end{aligned}$$

ahol:

- a) az elismert nettó nyereség a 25. cikk (2) bekezdésével összhangban az adott joghatóságra vonatkozóan meghatározott nyereség;
- b) a gazdasági tartalomtól függő nyereségkivétel a 27. cikkel összhangban az adott joghatóságra vonatkozóan meghatározott összeg.

- (5) A folyó pénzügyi évben egy adott csoporttagra jutó kiegészítő adót a következő képlet szerint kell kiszámítani:

egy adott csoporttagra jutó kiegészítő adó = joghatóság szerinti kiegészítő adó

$$\times \frac{\text{a csoporttag elismert nyeresége}}{\text{a csoporttagok együttes elismert nyeresége}}$$

ahol:

- a) az adott joghatóságban található csoporttag adott pénzügyi évre vonatkozó elismert nyeresége a III. fejezettel összhangban meghatározott nyereség;
- b) az adott joghatóságban található összes csoporttag adott pénzügyi évre vonatkozó együttes elismert nyeresége az abban a joghatóságban található összes csoporttag azon pénzügyi évre vonatkozó elismert nyereségének összege.

- (6) Ha a joghatóság szerinti kiegészítő adó a 28. cikk (1) bekezdése szerinti újraszámítás eredménye, és az adott pénzügyi évben a joghatóságban nem keletkezik elismert nettó nyereség, akkor a kiegészítő adót az (5) bekezdésben meghatározott képlet szerint fel kell osztani az egyes csoporttagok között a csoporttagok azon pénzügyi években elért elismert nyeresége alapján, amelyekre vonatkozóan a 28. cikk (1) bekezdése szerinti újraszámításra sor kerül.
- (7) Minden egyes honosság nélküli csoporttag kiegészítő adóját az egyes pénzügyi évekre vonatkozóan az összes többi csoporttag kiegészítő adójától elkülönítve kell kiszámítani.

27. cikk

Gazdasági tartalomtól függő nyereségkivétel

- (1) E cikk alkalmazásában:
- a) „figyelembe vehető munkavállalók”: a csoporttag azon teljes munkaidős és részmunkaidős munkavállalói, valamint független vállalkozói, akik, illetve amelyek a multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport irányítása és ellenőrzése alatt részt vesznek a multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport rendes működési tevékenységeiben;
 - b) „figyelembe vehető bérköltségek”: munkavállalói jövedelemkiadások, beleértve a fizetéseket, béreket és az egyéb olyan kiadásokat, amelyek közvetlen és különálló személyes juttatást biztosítanak a munkavállaló számára, többek között az egészségbiztosítási és a nyugdíjjárulékot, a bér- és foglalkoztatási adókat, valamint a munkáltatói társadalombiztosítási járulékokat;

c) „figyelembe vehető tárgyi eszközök”:

- i. az adott joghatóságban található ingatlanok, gépek és berendezések;
- ii. az adott joghatóságban található természeti erőforrások;
- iii. a bérlőnek az adott joghatóságban található tárgyi eszközökhöz fűződő használati joga; és
- iv. az ingatlanhasználatra vagy természeti erőforrások kiaknázására vonatkozó kormányzati engedély vagy hasonló megállapodás, amely jelentős tárgyieszköz-beruházást von maga után.

(2) Ha a multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport adatszolgáltató csoporttagja nem választja azt a lehetőséget a 43. cikk (2) bekezdésével összhangban, hogy nem alkalmazza a gazdasági tartalomtól függő nyereségkivételt az adott pénzügyi évre, akkor a kiegészítő adó kiszámítása során az adott joghatóságra vonatkozóan elismert nettó nyereséget csökkenteni kell a joghatóságban található minden egyes csoporttag bérköltség- és tárgyieszköz-kivételének együttes összegével.

(3) A valamely joghatóságban található csoporttag bérköltségkivétele a multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport részére az adott joghatóságban tevékenységet folytató, figyelembe vehető munkavállalók után a csoporttagnál felmerülő, figyelembe vehető bérköltségek 5 %-a, azon figyelembe vehető bérköltségek kivételével, amelyek:

- a) aktivált formában szerepelnek a figyelembe vehető tárgyi eszközök könyv szerinti értékében;
- b) a 16. cikkel összhangban kizárt jövedelemnek tulajdoníthatók.

- (4) A valamely joghatóságban található csoporttag tárgyeszköz-kivétele az adott joghatóságban található tárgyi eszközök könyv szerinti értékének 5 %-a, a következők kivételével:
- a) az értékesítés, bérbeadás vagy befektetés céljára tartott ingatlanok – beleértve a földterületet és az épületeket is – könyv szerinti értéke;
 - b) a 16. cikkel összhangban kizárt jövedelmet termelő tárgyi eszközök könyv szerinti értéke.
- (5) A (4) bekezdés alkalmazásában a figyelembe vehető tárgyi eszközök könyv szerinti értéke a figyelembe vehető tárgyi eszközöknek a pénzügyi év elején és végén – a végső anyavállalat összevont pénzügyi beszámolójának elkészítése céljából – nyilvántartott könyv szerinti értékének átlaga, a halmozott értékesökkenéssel, amortizációval és kimerüléssel csökkentve, valamint a bérköltségek aktiválásának tulajdonítható összegekkel növelve.
- (6) A (3) és (4) bekezdés alkalmazásában az állandó telephelynek minősülő csoporttag figyelembe vehető bérköltségei és figyelembe vehető tárgyi eszközei azok, amelyek a 17. cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban szerepelnek az önálló pénzügyi beszámolójában, feltéve, hogy a figyelembe vehető bérköltségek és a figyelembe vehető tárgyi eszközök az állandó telephellyel azonos joghatóságban merülnek fel, illetve találhatók.

Az állandó telephely figyelembe vehető bérköltségei és figyelembe vehető tárgyi eszközei a fő szervezet figyelembe vehető bérköltségei és figyelembe vehető tárgyi eszközei szempontjából nem vehetők figyelembe.

Az állandó telephely nyereségének a 18. cikk (1) bekezdése és a 36. cikk (5) bekezdése szerinti, részben vagy egészben történő figyelmen kívül hagyása esetén az állandó telephely figyelembe vehető bérköltségeit és figyelembe vehető tárgyi eszközeit ugyanilyen arányban figyelmen kívül kell hagyni a multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport tekintetében e cikk szerint elvégzett számítás során.

- (7) Az áteresztő szervezet által a figyelembe vehető munkavállalók után fizetett, figyelembe vehető bérköltségek, valamint a tulajdonában álló, figyelembe vehető tárgyi eszközök közül azokat, amelyek a (6) bekezdés szerint nem kerültek felosztásra, az alábbiakhoz kell rendelni:
- a) az áteresztő szervezet csoporttag tulajdonosaihoz a 18. cikk (4) bekezdése szerint hozzájuk rendelt összeggel arányosan, feltéve, hogy a figyelembe vehető munkavállalók és a figyelembe vehető tárgyi eszközök a csoporttag tulajdonosok joghatóságában találhatók; és
 - b) a végső anyavállalatnak minősülő áteresztő szervezethez az áteresztő szervezet elismert nyereségének számításakor a 36. cikk (1) és (2) bekezdése szerint figyelmen kívül hagyott nyereséggel arányosan csökkentve, feltéve, hogy a figyelembe vehető munkavállalók és a figyelembe vehető tárgyi eszközök az áteresztő szervezet joghatóságában találhatók.

Az áteresztő szervezet minden egyéb figyelembe vehető bérköltségét és figyelembe vehető tárgyi eszközét figyelmen kívül kell hagyni a multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport gazdasági tartalomtól függő nyereségkivételének számításakor.

- (8) Az egyes honosság nélküli csoporttagok gazdasági tartalomtól függő nyereségkivételét az egyes pénzügyi évekre vonatkozóan az összes többi csoporttag gazdasági tartalomtól függő nyereségkivételétől elkülönítve kell kiszámítani.
- (9) A gazdasági tartalomtól függő nyereségkivétel e cikk szerint kiszámított összege nem foglalja magában a befektetési szervezet csoporttagok ugyanazon joghatóságon belüli bérköltség- és tárgyi eszköz-kivételét.

28. cikk

A kiegészítőadó-többslet

- (1) Ha a 10. cikk (3) bekezdése, a 15. cikk (7) bekezdése, a 21. cikk (6) bekezdése, a 24. cikk (1) bekezdése, a 24. cikk (4) bekezdése és a 38. cikk (5) bekezdése alapján a fedezett adóban, vagy az elismert nyereségben vagy veszteségben elvégzett kiigazítás a multinacionális vállalatcsoport valamely korábbi pénzügyi évre vonatkozó tényleges adókulcsának és kiegészítő adójának újraszámítását eredményezi, a tényleges adókulcsot és a kiegészítő adót a 25–27. cikkben meghatározott szabályokkal összhangban kell újraszámítani. A kiegészítő adó újraszámításból eredő növekményösszeg a 26. cikk (3) bekezdésének alkalmazásában abban a pénzügyi évben kezelendő kiegészítőadó-többsletként, amelyben az újraszámításra sor kerül.
- (2) Ha a pénzügyi évben a joghatóság vonatkozásában kiegészítőadó-többslet van és nincs elismert nettó nyereség, akkor a joghatóságban található egyes csoporttagok elismert nyeresége megegyezik a 26. cikk (5) és (6) bekezdése alapján hozzájuk rendelt kiegészítőadó-összeg és a minimum-adómérték hányadosával.
- (3) Ha a 20. cikk (5) bekezdése alapján kiegészítőadó-többslet fizetendő, akkor a joghatóságban található egyes csoporttagok elismert nyeresége megegyezik a hozzájuk rendelt kiegészítőadó-összeg és a minimum-adómérték hányadosával. A csoporttagok közötti felosztást arányosan kell elvégezni a következő képlet alapján:

(elismert nyereség vagy veszteség x minimum

– adómérték)– kiigazított fedezett adók

Kiegészítőadó-többslet csak olyan csoporttaghoz rendelhető, amelynél a kiigazított fedezett adó nyilvántartott összege nullánál kisebb, továbbá kisebb, mint a csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének és a minimum-adómértéknek a szorzata.

- (4) Az a csoporttag, amelyhez e cikkel, valamint a 26. cikk (5) és (6) bekezdésével összhangban kiegészítőadó-többsletet rendeltek, a II. fejezet alkalmazásában alacsony adóterhelésű csoporttagnak minősül.

- (1) Az V. fejezettől eltérve – az adatszolgáltató csoporttag választása szerint – a meghatározott joghatóságban található csoporttagok után valamely pénzügyi évben fizetendő kiegészítő adó nulla, ha az adott pénzügyi évben:
- a) a szóban forgó joghatóságban található összes csoporttag átlagos elismert árbevétele kevesebb mint 10 000 000 EUR; és
 - b) a szóban forgó joghatóságban található összes csoporttag átlagos elismert nyeresége vagy vesztesége veszteséget képez vagy kevesebb mint 1 000 000 EUR.

A választás évente, a 43. cikk (2) bekezdésében foglaltakkal összhangban történik.

- (2) Az (1) bekezdésben említett átlagos elismert árbevétel, illetve átlagos elismert nyereség vagy veszteség a joghatóságban található csoporttagok elismert árbevételének, illetve elismert nyereségének vagy veszteségének az adott pénzügyi évre, valamint az azt megelőző két pénzügyi évre vetített átlaga.

Ha az adott pénzügyi évet megelőző első vagy második pénzügyi évben a joghatóságban nincs elismert árbevétellel, illetve elismert nyereséggel vagy veszteséggel rendelkező csoporttag, akkor az ilyen év nem vehető figyelembe a joghatóság átlagos elismert árbevételének, illetve átlagos elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor.

- (3) A joghatóságban található csoporttagok adott pénzügyi évre vonatkozóan elismert árbevétele a joghatóságban található csoporttagok összes együttes árbevételének a III. fejezet szerint elvégzett kiigazítással csökkentett vagy növelt összege.
- (4) A valamely joghatóságban található csoporttagok adott pénzügyi évre vonatkozóan elismert nyeresége vagy vesztesége a szóban forgó joghatóságnak a 25. cikk (2) bekezdésével összhangban számított, elismert nettó nyeresége vagy vesztesége.
- (5) A de minimis kivétel nem alkalmazandó a honosság nélküli csoporttag szervezetekre és a befektetési szervezetekre. Az ilyen szervezetek árbevétele, valamint elismert nyeresége vagy vesztesége nem vehető figyelembe a de minimis kivétel számításakor.

30. cikk

Kisebbségi tulajdonban lévő csoporttagok

(1) E cikk alkalmazásában:

- a) „kisebbségi tulajdonban lévő csoporttag”: olyan csoporttag, amelyben a végső anyavállalat legfeljebb 30 %-os közvetlen vagy közvetett tulajdonosi érdekeltséggel rendelkezik;
- b) „kisebbségi tulajdonban lévő anyavállalat”: olyan kisebbségi tulajdonban lévő csoporttag, amely közvetlenül vagy közvetve ellenőrzésre jogosító részesedéssel rendelkezik egy másik kisebbségi tulajdonban lévő csoporttagban, kivéve, ha az előbbi csoporttagban egy másik kisebbségi tulajdonban lévő csoporttag közvetve vagy közvetlenül ellenőrzésre jogosító részesedéssel rendelkezik;
- c) „kisebbségi tulajdonban lévő alcsoport”: a kisebbségi tulajdonban lévő anyavállalat és kisebbségi tulajdonban lévő leányvállalatai; és
- d) „kisebbségi tulajdonban lévő leányvállalat”: olyan kisebbségi tulajdonban lévő csoporttag, amelyben egy kisebbségi tulajdonban lévő anyavállalat közvetlenül vagy közvetve ellenőrzésre jogosító részesedéssel rendelkezik.

(2) A valamely joghatóságra vonatkozó tényleges adókulcsnak és kiegészítő adónak a III–VII. fejezettel összhangban történő kiszámítása a kisebbségi tulajdonban lévő alcsoportok tagjai tekintetében ugyanúgy alkalmazandó, mintha azok mindegyike önálló multinacionális vállalatcsoport vagy árbevételű belföldi vállalatcsoport lenne.

A kisebbségi tulajdonban lévő alcsoport tagjainak kiigazított fedezett adója, valamint elismert nyeresége vagy vesztesége nem vehető figyelembe sem a multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport tényleges adókulcsából a 25. cikk (1) bekezdése szerint számított maradványérték, sem pedig a 25. cikk (2) bekezdése szerint számított elismert nettó nyereség meghatározásakor.

- (3) Ha a kisebbségi tulajdonban lévő csoporttag nem tagja kisebbségi tulajdonban lévő alcsoportnak, akkor a tényleges adókulcsát és kiegészítő adóját a III–VII. fejezetnek megfelelően, az egyedi csoporttag szintjén kell kiszámítani.

A kisebbségi tulajdonban lévő csoporttag kiigazított fedezett adója, valamint elismert nyeresége vagy vesztesége nem vehető figyelembe sem a multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport tényleges adókulcsából a 25. cikk (1) bekezdése szerint számított maradványérték, sem pedig a 25. cikk (2) bekezdése szerint számított elismert nettó nyereség meghatározásakor.

Ez a bekezdés nem alkalmazandó az olyan kisebbségi tulajdonban lévő csoporttagra, amely befektetési szervezet.

30a. cikk

Mentesítési szabály

A 25–30. cikktől eltérve, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy – az adatszolgáltató csoporttag választása alapján – egy vállalatcsoport által valamely joghatóságban fizetendő kiegészítő adót nullának tekintsék egy adott pénzügyi évre vonatkozóan, ha a szóban forgó joghatóságban található csoporttagok tényleges adókulcsa megfelel valamely, a mentesítési szabályról szóló elismert nemzetközi megállapodás feltételeinek.

Az előző bekezdés alkalmazásában „a mentesítési szabályról szóló elismert nemzetközi megállapodás”: olyan nemzetközi szabályok és feltételek összessége, amelyekhez minden tagállam egyetértését adta, és amelyek az ezen irányelv hatálya alá tartozó vállalatcsoportok számára lehetővé teszik azon lehetőség választását, hogy éljenek az adott joghatóságban található egy vagy több mentesítési szabály előnyeivel.

VI. FEJEZET

A VÁLLALATI SZERKEZETÁTALAKÍTÁSRA ÉS HOLDINGSTRUKTÚRÁKRA VONATKOZÓ KÜLÖNÖS SZABÁLYOK

31. cikk

Az összevont árbevételi küszöbérték alkalmazása a vállalatcsoportok fúziója és szétválása esetén

- (1) E cikk alkalmazásában:
- a) „fúzió”: bármely olyan konstrukció, amelyben:
 - i. két vagy több különálló vállalatcsoport összes vagy lényegében az összes csoporttagja közös ellenőrzés alá kerül oly módon, hogy egy összevont csoport tagjaivá válnak; vagy
 - ii. egy egyetlen vállalatcsoporthoz sem tartozó szervezet egy másik szervezettel vagy vállalatcsoporttal közös ellenőrzés alá kerül oly módon, hogy egy összevont csoport tagjaivá válnak;
 - b) „szétválás”: olyan konstrukció, amelyben egy vállalatcsoport csoporttagjai két vagy több különböző vállalatcsoporttá válnak szét úgy, hogy a továbbiakban nem tartoznak azonos végső anyavállalat konszolidációs körébe.
- (2) Ha a vizsgált pénzügyi évet közvetlenül megelőző legutóbbi négy egymást követő pénzügyi év bármelyikében két vagy több vállalatcsoport fúziójával egyetlen vállalatcsoport jön létre, a multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport 2. cikkben említett összevont árbevételi küszöbértékét a fúziót megelőző bármelyik pénzügyi évben akkor kell teljesítettnek tekinteni, ha az eredeti vállalatcsoportok adott pénzügyi évre vonatkozó összevont pénzügyi beszámolójában szereplő árbevételek együttes összege legalább 750 000 000 EUR.

- (3) Egy vállalatcsoorthoz nem tartozó szervezetnek (a továbbiakban: célszervezet) és egy másik szervezetnek vagy egy vállalatcsoportnak (a továbbiakban: felvásárló szervezet) a vizsgált pénzügyi évben végrehajtott fúziója esetén – feltéve, hogy sem a célszervezet, sem a felvásárló szervezet nem készített összevont pénzügyi beszámolót a vizsgált pénzügyi évet közvetlenül megelőző legutóbbi négy egymást követő pénzügyi év egyikében sem – a multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport összevont árbevételi küszöbértékét az adott pénzügyi évben akkor kell teljesítettnek tekinteni, ha a célszervezet és a felvásárló szervezet adott pénzügyi évre vonatkozó önálló pénzügyi beszámolójában szereplő árbevételek együttes összege, vagy az adott pénzügyi évre vonatkozóan készített összevont pénzügyi beszámolójukban megjelenített árbevétel összege legalább 750 000 000 EUR.
- (4) Ha egy az ezen irányelv hatálya alá tartozó multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport két vagy több vállalatcsoportra válik szét (a továbbiakban mindegyik: szétválás utáni vállalatcsoport), akkor a következő esetekben kell úgy tekinteni, hogy egy szétválás utáni vállalatcsoport teljesíti az összevont árbevételi küszöbértéket:
- a) a szétválás után véget érő első vizsgált pénzügyi év tekintetében akkor, ha a szétválás utáni vállalatcsoport éves árbevétele legalább 750 000 000 EUR a szóban forgó évben;
 - b) a szétválás után véget érő második–negyedik vizsgált pénzügyi év tekintetében akkor, ha a szétválás utáni vállalatcsoport éves árbevétele legalább 750 000 000 EUR az említett pénzügyi évek közül legalább kettőben.

32. cikk

Multinacionális vállalatcsoporthoz vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoporthoz csatlakozó és abból kilépő tagok

- (1) Ha egy szervezet (a továbbiakban: célszervezet) egy adott pénzügyi évben (a továbbiakban: felvásárlás éve) a benne lévő tulajdonosi érdekeltség közvetlen vagy közvetett átruházása eredményeként valamely multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport tagjává válik vagy abban a tagsága megszűnik, illetve a célszervezet egy új vállalatcsoport végső anyavállalatává válik, akkor a célszervezetet ezen irányelv alkalmazásában a multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport tagjának kell tekinteni, feltéve, hogy a célszervezet eszközeinek, kötelezettségeinek, bevételeinek, ráfordításainak és pénzforgalmának arányos részét a végső anyavállalat által a felvásárlás évről készített összevont pénzügyi beszámoló tételesen tartalmazza.

A célszervezet tényleges adókulcsát és kiegészítő adóját a (2)–(8) bekezdéssel összhangban kell kiszámítani.

- (2) A felvásárlás évében a multinacionális vállalatcsoportnak vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportnak kizárólag a célszervezet azon számviteli nettó nyereségét vagy veszteségét, valamint kiigazított fedezett adóit kell figyelembe vennie ezen irányelv alkalmazása céljából, amelyek szerepelnek a végső anyavállalat összevont pénzügyi beszámolójában.
- (3) A felvásárlás évében és minden azt követő pénzügyi évben a célszervezet elismert nyereségét vagy veszteségét, valamint kiigazított fedezett adóját a célszervezet eszközeinek és kötelezettségeinek korábbi könyv szerinti értéke alapján kell megállapítani.
- (4) A felvásárlás évében a célszervezet figyelembe vehető bérköltségeinek a 27. cikk (3) bekezdése szerinti kiszámítása során kizárólag a végső anyavállalat összevont pénzügyi beszámolójában megjelenített költségeket kell figyelembe venni.

- (5) A célszervezet figyelembe vehető tárgyi eszközei könyv szerinti értékének a 27. cikk (4) bekezdése szerinti kiszámítását adott esetben ki kell igazítani annak a felvásárlás évén belüli időszaknak az arányában, amely alatt a célszervezet a multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport tagja volt.
- (6) Az elismert veszteséghez kapcsolódó halasztott adókövetelés kivételével a célszervezet multinacionális vállalatcsoportok vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportok között átruházott halasztott adóköveteléseit és halasztott adókötelezettségeit a felvásárló multinacionális vállalatcsoportnak vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportnak ugyanolyan módon és ugyanolyan mértékben kell figyelembe vennie, mintha a célszervezet az érintett követelések és kötelezettségek keletkezésekor is az ellenőrzése alá tartozott volna.
- (7) A célszervezet azon halasztott adókötelezettségeit, amelyeket korábban a halasztott adóhoz kapcsolódó kiigazításának teljes összegében figyelembe vettek, a 21. cikk (7) bekezdésének alkalmazásában az elidegenítő multinacionális vállalatcsoportnál vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportnál vissza nem írt adókötelezettségként, a felvásárló multinacionális vállalatcsoportnál vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportnál pedig keletkező adókötelezettségként kell szerepeltetni a felvásárlás évében, azzal a kivétellel, hogy ebben az esetben a fedezett adóknak a 21. cikk (7) bekezdése értelmében történő bármely későbbi csökkentése abban az évben jár hatással, amelyben az összeget újra megállapítják.
- (8) Ha a célszervezet a felvásárlás évében anyavállalat és két vagy több multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport tagja, akkor az egyes multinacionális vállalatcsoportoknál vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportoknál az alacsony adóterhelésű csoporttagokra vonatkozóan meghatározott kiegészítő adóból hozzá rendelhető részek mindegyikére külön kell alkalmaznia a jövedelem-hozzászámítási szabályt.
- (9) Az (1)–(8) bekezdéstől eltérve a célszervezetben meglévő ellenőrzésre jogosító részesedés megszerzését vagy elidegenítését eszközök és kötelezettségek megszerzésének vagy elidegenítésének kell tekinteni, amennyiben a célszervezet – adózási szempontból átlátható szervezet esetében az eszközök – helye szerinti joghatóság az ellenőrzésre jogosító részesedés megszerzését vagy elidegenítését ugyanúgy vagy hasonló módon eszközök és kötelezettségek megszerzésének vagy elidegenítésének tekinti, és egyfelől az adóalap, másfelől pedig az ellenőrzésre jogosító részesedésért fizetett ellenérték vagy az eszközök és kötelezettségek valós értéke közötti különbség alapján fedezett adót vet ki az eladóra.

(1) E cikk alkalmazásában:

- a) „átszervezés” az eszközök és kötelezettségek átalakítása vagy átruházása, például fúzió, szétválás, felszámolás vagy hasonló ügylet során, amennyiben:
 - i. az átruházásért fizetett ellenérték egésze vagy jelentős része az átvevő csoporttag vagy a vele kapcsolatban álló személy által kibocsátott tőkerészesedés – vagy felszámolás esetén a célszervezet tőkerészesedése –, illetve, ha nem kerül sor ellenérték kifizetésére, amennyiben a tőkerészesedés kibocsátásának nem lenne gazdasági jelentősége;
 - ii. az átadó csoporttagnak az említett eszközök tekintetében elért nyeresége vagy vesztesége részben vagy egészben nem adóköteles; és
 - iii. az átvevő csoporttag helye szerinti joghatóság adójogszabályai előírják, hogy az átvevő csoporttagnak úgy kell kiszámítania az elidegenítés vagy átvétel utáni adóköteles bevételt, hogy az eszközök között az átadó csoporttag adóalapját alkalmazza, kiigazítva az elidegenítésből vagy átvételből származó esetleges nem elismert nyereséggel vagy veszteséggel.
- b) „nem elismert nyereség vagy veszteség”: a kisebb összeg a következő kettő közül: az átadó szervezet olyan átszervezéssel kapcsolatban felmerülő nyeresége vagy vesztesége, amely átszervezés adókötelesnek minősül az átadó szervezet helye szerinti joghatóságban, illetve az átszervezéssel kapcsolatban felmerülő számviteli nyereség vagy veszteség.

- (2) Az eszközöket és kötelezettségeket elidegenítő csoporttag (a továbbiakban: az átadó szervezet) az elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor figyelembe veszi az elidegenítésből származó nyereséget vagy veszteséget.

Az eszközöket és kötelezettségeket megszerző csoporttagnak (a továbbiakban: az átvevő szervezet) az elismert nyereségét vagy veszteségét az átvett eszközök és kötelezettségek általa nyilvántartott könyv szerinti értéke alapján kell meghatároznia, amelyet a végső anyavállalatnak az összevont pénzügyi beszámoló készítése során alkalmazott pénzügyibeszámoló-készítési standardjával összhangban kell megállapítania.

- (3) A (2) bekezdéstől eltérve, ha az eszközök és kötelezettségek elidegenítésére vagy megszerzésére átszervezés keretében kerül sor:

- a) az átadó szervezet az elidegenítésből származó nyereséget vagy veszteséget egyáltalán nem veheti figyelembe az elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor; és
- b) az átvevő szervezetnek az átadó szervezet megszerzett eszközeinek és kötelezettségeinek átruházáskori könyv szerinti értéke alapján kell meghatároznia az elismert nyereségét vagy veszteségét.

- (4) A (2) és (3) bekezdéstől eltérve, ha az eszközök és kötelezettségek átruházására olyan átszervezés keretében kerül sor, amely az átadó szervezetnél nem elismert nyereséget vagy veszteséget eredményez:

- a) az átadó szervezetnek az elismert nyeresége vagy vesztesége kiszámításakor a nem elismert nyereség vagy veszteség mértékéig figyelembe kell vennie az elidegenítésből származó nyereséget vagy veszteséget; és

- b) az átvető szervezetnek az átvétel utáni elismert nyereségét vagy veszteségét úgy kell meghatároznia, hogy a megszerzett eszközöknek és kötelezettségeknek az átadó szervezetnél nyilvántartott könyv szerinti értékét veszi figyelembe az elidegenítést követően, az átvető szervezet helyi adószabályainak megfelelően kiigazítva a nem elismert nyereség vagy veszteség figyelembevétele érdekében.
- (5) Az adatszolgáltató csoporttag választása szerint, ha egy olyan csoporttag, amely a helye szerinti joghatóságban adózási célokból köteles vagy jogosult az eszközei alapját és kötelezettségei összegét valós értékre kiigazítani, akkor a csoporttag:
- a) az elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor az egyes eszközei és kötelezettségei tekintetében nyereség- vagy veszteségösszeget vehet figyelembe, amely:
- i. megegyezik a következő kettő közötti különbséggel: az eszköznek vagy kötelezettségnek közvetlenül az adó kiigazítását kiváltó esemény (a továbbiakban: a kiváltó esemény) napját megelőző, a beszámoló készítésekor figyelembe vett könyv szerinti értéke, illetve az eszköznek vagy kötelezettségnek közvetlenül a kiváltó eseményt követő valós értéke; és
- ii. amelyet csökkenteni (vagy növelni) kell a kiváltó eseménnyel kapcsolatban felmerülő nem elismert nyereséggel vagy veszteséggel, amennyiben van ilyen;
- b) a kiváltó eseményt követően véget érő pénzügyi években az elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításához az eszköznek vagy kötelezettségnek közvetlenül a kiváltó eseményt követő, a beszámoló készítésekor figyelembe vett valós értékét alkalmazhatja;

- c) a csoporttag elismert nyereségének vagy veszteségének kiszámításakor a következő módok egyike szerint figyelembe veheti az a) pont szerint meghatározott összegek teljes nettó értékét:
- i. az összegek teljes nettó értékét abban a pénzügyi évben veszi figyelembe, amelyben a kiváltó esemény bekövetkezik; vagy
 - ii. abban a pénzügyi évben, amelyben a kiváltó esemény bekövetkezik, majd a közvetlenül ezután következő négy pénzügyi év mindegyikében figyelembe veszi az összegek teljes nettó értékével megegyező összeg egy-egy ötödét, kivéve abban az esetben, ha a csoporttag egy az ezen időszakba tartozó pénzügyi évben válik ki a multinacionális vállalatcsoportból vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportból, amely esetben a fennmaradó összeget teljes egészében figyelembe kell venni a szóban forgó pénzügyi évben.

34. cikk

Közös vállalkozások

- (1) E cikk alkalmazásában a „közös vállalkozás”: olyan szervezet, amelynek pénzügyi eredményeit a tőkemódszerrel mutatják be a végső anyavállalat összevont pénzügyi beszámolójában, feltéve, hogy a végső anyavállalat közvetlenül vagy közvetve legalább 50 %-os tulajdonosi érdekeltséggel rendelkezik a szervezetben.

A közös vállalkozás fogalma nem foglalja magában az alábbiakat:

- a) olyan multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport végső anyavállalata, amelynek alkalmaznia kell a jövedelem-hozzászámítási szabályt;
- b) a 2. cikkben meghatározottak szerinti kizárt szervezet;

- c) olyan szervezet, amelynek tulajdonosi érdekeltségét a multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport közvetlenül egy a 2. cikkben meghatározottak szerinti kizárt szervezeten keresztül birtokolja, és amely:
 - i. kizárólag vagy szinte kizárólag abból a célból működik, hogy a befektetői javára eszközöket tartson vagy pénzeszközöket fektessen be;
 - ii. a kizárt szervezet által végzett tevékenységeket kiegészítő tevékenységeket végez; vagy
 - iii. érdemben a teljes nyeresége ki van zárva az elismert nyereség vagy veszteség számításából a 15. cikk (2) bekezdésének b) és c) pontjával összhangban.
- d) olyan szervezet, amelyet kizárólag kizárt szervezetekből álló multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport birtokol; vagy
- e) közös vállalkozás kapcsolt vállalkozása.

(1a) E cikk alkalmazásában a „közös vállalkozás kapcsolt vállalkozása”:

- a) olyan szervezet, amelynek eszközeit, kötelezettségeit, bevételeit, ráfordításait és pénzforgalmát valamely elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standard szerint a közös vállalkozás konszolidálja, vagy konszolidálta volna akkor, ha valamely elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standard erre kötelezte volna a közös vállalkozást; vagy
- b) olyan állandó telephely, amelynek fő szervezete közös vállalkozás vagy közös vállalkozás kapcsolt vállalkozása. Ezekben az esetekben az állandó telephelyet közös vállalkozás külön kapcsolt vállalkozásaként kell kezelni.

- (2) A valamely közös vállalkozásban vagy valamely közös vállalkozás kapcsolt vállalkozásában (együttesen: közös vállalkozáscsoport) közvetlen vagy közvetett tulajdonosi érdekeltséggel rendelkező anyavállalatnak az 5–9. cikkel összhangban a jövedelem-hozzászámítási szabályt a közös vállalkozáscsoport egyes tagjai utáni kiegészítő adóból hozzá rendelhető rész tekintetében kell alkalmaznia.
- (3) A közös vállalkozás és annak kapcsolt vállalkozásai által fizetendő kiegészítő adót a III–VII. fejezettel összhangban kell kiszámítani úgy, mintha azok önálló multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport tagjai lennének, amelynek végső anyavállalata a közös vállalkozás.
- (4) A közös vállalkozáscsoport által fizetendő kiegészítő adót a közös vállalkozáscsoport (3) bekezdés szerint adózó tagjai utáni, a (2) bekezdés szerinti kiegészítő adóból az egyes anyavállalatokhoz rendelhető részaránynak megfelelően csökkenteni kell. A kiegészítő adó fennmaradó összegét a 13. cikk (2) bekezdésének megfelelően hozzá kell adni az aluladózott nyereség szabálya szerinti kiegészítő adó összegéhez.

E bekezdés alkalmazásában a „közös vállalkozáscsoport által fizetendő kiegészítő adó”: a közös vállalkozás és annak kapcsolt vállalkozásai (együttesen: közös vállalkozáscsoport) által fizetendő kiegészítő adónak az anyavállalathoz rendelhető része.

35. cikk

Több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoportok

(1) E cikk alkalmazásában:

- a) „több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételeű belföldi vállalatcsoport”: két vagy több olyan vállalatcsoport, amelyek végső anyavállalatai között kombinált struktúrát vagy legalább két államot érintő konstrukciót megvalósító megállapodás jön létre, amely a kombinált csoport legalább egy, a kombinált csoport többi szervezetéhez képest másik joghatóságban található szervezetét vagy állandó telephelyét is magában foglalja;
- b) „kombinált struktúra”: különálló vállalatcsoportok két vagy több végső anyavállalata által létrehozott konstrukció, amelyben:
 - i. különálló vállalatcsoportok végső anyavállalataiban lévő tulajdonosi érdekeltségeket legalább 50 %-ban azonos áron jegyeznek (tőzsdei bevezetés esetén), és azok tulajdonjog, átruházási korlátozás vagy más feltétel révén egymással kombináltak, és önállóan nem ruházhatók át vagy forgalmazhatók; és
 - ii. a végső anyavállalatok egyike összevont pénzügyi beszámolót készít, amelyben az érintett vállalatcsoportokhoz tartozó összes szervezet eszközeit, kötelezettségeit, bevételeit, ráfordításait és pénzforgalmát együtt, egyetlen gazdasági egységhez tartozóként mutatja be, és azokat valamely szabályozási rendszer értelmében külső könyvvizsgálónak kell ellenőriznie.

c) „legalább két államot érintő konstrukció”: különálló vállalatcsoportok két vagy több végső anyavállalata által létrehozott konstrukció, amelyben:

- i. a végső anyavállalatok kizárólag szerződés útján állapodnak meg üzleti tevékenységük kombinációjáról;
- ii. a szerződéses megállapodások értelmében a végső anyavállalatok rögzített arány alapján teljesítenek kifizetéseket az osztalékok esetében, illetve felszámolás esetén a részvényeseik részére;
- iii. a végső anyavállalatok tevékenységeit egyetlen gazdasági egységként, szerződéses megállapodások alapján, ugyanakkor az egyes végső anyavállalatok önálló jogi személyiségének megtartásával irányítják;
- iv. a megállapodásban részes végső anyavállalatok tulajdonosi érdekeltségeit egymástól függetlenül jegyzik, forgalmazzák vagy ruházzák át a különböző tőkepiacokon; és
- v. a végső anyavállalatok összevont pénzügyi beszámolót készítenek, amelyben az érintett vállalatcsoportokhoz tartozó összes szervezet eszközeit, kötelezettségeit, bevételeit, ráfordításait és pénzforgalmát együtt, egyetlen gazdasági egységhez tartozóként mutatják be, és azokat valamely szabályozási rendszer értelmében külső könyvvizsgálónak kell ellenőriznie.

(2) Amennyiben két vagy több vállalatcsoport szervezetei és csoporttagjai több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport részét képezik, az egyes vállalatcsoportokhoz tartozó szervezeteket és csoporttagokat egyetlen, több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport tagjainak kell tekinteni.

Csoporttagként kell kezelni azt a kizárt szervezetnek nem minősülő szervezetet, amelyet a több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport tételes jelleggel összevont alapon kezel, vagy amelyben a több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoporthoz vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoporthoz tartozó szervezetek ellenőrzésre jogosító részesedéssel rendelkeznek.

- (3) A több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport összevont pénzügyi beszámolója a kombinált struktúra és a legalább két államot érintő konstrukció (1) bekezdésben foglalt fogalommeghatározásában említett együttes összevont pénzügyi beszámoló, amelyet elfogadható pénzügyibeszámoló-készítési standardnak – a végső anyavállalat számviteli standardjának – megfelelően készítenek el.
- (4) A több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport végső anyavállalatainak a több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoportot vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportot alkotó különálló csoportok végső anyavállalatait kell tekinteni.

Ezen irányelvnek a több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoportok vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportok tekintetében történő alkalmazásakor a végső anyavállalatra való hivatkozásokat értelemszerűen több végső anyavállalatra vonatkozóan kell értelmezni.

- (5) A több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport valamely tagállamban található anyavállalatainak – beleértve az egyes végső anyavállalatokat is – az 5–9. cikkel összhangban a jövedelem-hozzászámítási szabályt az alacsony adójú csoporttagok utáni kiegészítő adóból hozzájuk rendelhető rész tekintetében kell alkalmazniuk.
- (6) A több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport valamely tagállamban található tagjainak a több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoporthoz vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoporthoz tartozó egyes alacsony adóterhelésű tagok utáni kiegészítő adó figyelembevételével, a 11., 12. és 13. cikkel összhangban kell alkalmazniuk az aluladózottatott nyereség szabályát.

- (7) A több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport végső anyavállalatainak a kiegészítő adóval kapcsolatos adatszolgáltatást a 42. cikk (2) bekezdésének megfelelően kell benyújtaniuk, kivéve akkor, ha a 42. cikk (3) bekezdése értelmében közös kijelölt adatszolgáltató csoporttagot neveznek ki. Az adatszolgáltatásnak a több anyavállalattal rendelkező multinacionális vállalatcsoportot vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportot alkotó csoportok mindegyikére vonatkozó információkat tartalmaznia kell.

VII. FEJEZET

ADÓSEMLEGESSÉGI ÉS NYERESÉGFELOSZTÁSI RENDSZEREK

36. cikk

Áteresztő szervezetnek minősülő végső anyavállalat

- (1) Az áteresztő szervezetnek minősülő végső anyavállalat elismert nyereségét a pénzügyi évre vonatkozóan csökkenteni kell az elismert nyereségnek az áteresztő szervezetben tulajdonosi érdekeltséggel rendelkező szervezetnek (a továbbiakban: érdekelt tulajdonos) tulajdonítható részével, feltéve, hogy:
- a) a tulajdonos az említett pénzügyi év végét követő legfeljebb 12 hónapos adómegállapítási időszak tekintetében a minimum-adómértékkel azonos vagy azt meghaladó névleges adómértékkel adózik a nyereség tekintetében; vagy
 - b) észszerűen feltételezhető, hogy a végső anyavállalat kiigazított fedezett adója és az érdekelt tulajdonos által a pénzügyi év végét követő 12 hónapos időszakon belül a nyereség után fizetett adók összesített összege eléri vagy meghaladja az adott nyereség és a minimum-adómérték szorzatával egyenlő összeget.

- (2) Az áteresztő szervezetnek minősülő végső anyavállalat elismert nyereségét a pénzügyi évre vonatkozóan emellett csökkenteni kell az elismert nyereségnek az áteresztő szervezetben érdekelt tulajdonoshoz rendelt részével, feltéve, hogy az érdekelt tulajdonos:
- a) olyan természetes személy, aki adóügyi illetőséggel rendelkezik abban a joghatóságban, amelyben a végső anyavállalat található, és tulajdonosi érdekeltsége nem haladja meg a végső anyavállalat nyereségének és eszközeinek 5 %-át; vagy
 - b) olyan államigazgatási szerv, nemzetközi szervezet, nonprofit szervezet vagy nyugdíjalap, amely adóügyi illetőséggel rendelkezik abban a joghatóságban, amelyben a végső anyavállalat található, és tulajdonosi érdekeltsége nem haladja meg a végső anyavállalat nyereségének és eszközeinek 5 %-át.
- (3) Az áteresztő szervezetnek minősülő végső anyavállalat elismert veszteségét a pénzügyi évre vonatkozóan emellett csökkenteni kell az elismert veszteségnek az áteresztő szervezetben érdekelt tulajdonosnak tulajdonítható részével.
- Az első albekezdés nem alkalmazandó, amennyiben az érdekelt tulajdonos a veszteséget nem használhatja fel adóköteles nyereségének kiszámításához.
- (4) Az áteresztő szervezetnek minősülő végső anyavállalat fedezett adóit emellett arányosan csökkenteni kell az (1) és (2) bekezdésnek megfelelően csökkentett elismert nyereség összegével.
- (5) Az (1), a (2), a (3) és a (4) bekezdés arra az állandó telephelyre is alkalmazandó, amelyen keresztül az áteresztő szervezetnek minősülő végső anyavállalat részben vagy egészben az üzleti tevékenységét folytatja, vagy amelyen keresztül az adózási szempontból átlátható szervezet üzleti tevékenységét részben vagy egészben folytatják, feltéve, hogy a végső anyavállalat az adózási szempontból átlátható szervezetben akár közvetlenül, akár adózási szempontból átlátható szervezetek láncán keresztül tulajdonosi érdekeltséggel rendelkezik.

Osztalékkal csökkentett eredményt alkalmazó rendszerbe tartozó végső anyavállalat

(1) E cikk alkalmazásában:

- a) „osztalékkal csökkentett eredményt alkalmazó rendszer”: olyan adórendszer, amely egy szervezet tulajdonosainak jövedelmét egyetlen szinten adóztatja azáltal, hogy a szervezet nyereségéből levonja, vagy abban nem veszi figyelembe a tulajdonosok részére felosztott nyereséget, vagy a szövetkezetet mentesíti az adózás alól;
- b) „levonható osztalék”: osztalékkal csökkentett eredményt alkalmazó rendszerbe tartozó csoporttag tekintetében:
 - i. a csoporttag érdekelt tulajdonosa részére felosztott nyereség, amely a csoporttag helye szerinti joghatóság jogszabályai szerint levonható a csoporttag adóköteles nyereségéből; vagy
 - ii. a szövetkezeti tag részére felosztott szövetkezeti osztalék; valamint
- c) „szövetkezet”: olyan szervezet, amely a tagjai nevében kollektív jelleggel értékesít vagy szerez be árukat vagy szolgáltatásokat, és amely a helye szerinti joghatóságban olyan adószabályok hatálya alá tartozik, amelyek a tagok által a szövetkezeten keresztül értékesített vagy beszerzett áruk és szolgáltatások tekintetében adósemlegességet biztosítanak.

- (2) A multinacionális vállalatcsoport vagy a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport osztalékkal csökkentett eredményt alkalmazó rendszerbe tartozó végső anyavállalatának a pénzügyi évre vonatkozóan elismert nyereségét csökkentenie kell – legfeljebb nullaig – azzal az összeggel, amely a pénzügyi év végét követő 12 hónapon belül levonható osztalékként felosztásra kerül, feltéve, hogy:
- a) az osztalék a pénzügyi év végét követő legfeljebb 12 hónapos adómegállapítási időszak tekintetében a minimum-adómértékkel azonos vagy azt meghaladó névleges adómértékkel adózik a kedvezményezettnek; vagy
 - b) észszerűen feltételezhető, hogy az osztalék utáni kiigazított fedezett adók és a kedvezményezett által fizetett, a végső anyavállalat adóinak összesített összege eléri vagy meghaladja az adott nyereség és a minimum-adómérték szorzatával egyenlő összeget.
- (3) A multinacionális vállalatcsoport vagy a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport osztalékkal csökkentett eredményt alkalmazó rendszerbe tartozó végső anyavállalatának a pénzügyi évre vonatkozóan elismert nyereségét csökkentenie kell – legfeljebb nullaig – azzal az összeggel is, amelyet a pénzügyi év végét követő 12 hónapon belül levonható osztalékként feloszt, feltéve, hogy a kedvezményezett:
- a) természetes személy, és a kapott osztalék szolgáltató szövetkezettől származó szövetkezeti osztalék;
 - b) olyan természetes személy, aki adóügyi illetőséggel rendelkezik abban a joghatóságban, amelyben a végső anyavállalat található, és tulajdonosi érdekeltsége nem haladja meg a végső anyavállalat nyereségének és eszközeinek 5 %-át; vagy
 - c) olyan államigazgatási szerv, nemzetközi szervezet, nonprofit szervezet vagy nyugdíjszolgáltatónak nem minősülő nyugdíjalap, amely adóügyi illetőséggel rendelkezik abban a joghatóságban, amelyben a végső anyavállalat található.

- (4) A végső anyavállalat fedezett adóit – kivéve azokat az adókat, amelyek tekintetében az osztalék levonható volt – arányosan csökkenteni kell a (2) és (3) bekezdésnek megfelelően csökkentett elismert nyereség összegével.
- (5) Ha a végső anyavállalat akár közvetlenül, akár osztalékkal csökkentett eredményt alkalmazó rendszerbe tartozó csoporttagok láncán keresztül tulajdonosi érdekeltséggel rendelkezik egy másik, osztalékkal csökkentett eredményt alkalmazó rendszerbe tartozó csoporttagban, a (2)–(4) bekezdést kell alkalmazni a végső anyavállalat helye szerinti joghatóságban található és osztalékkal csökkentett eredményt alkalmazó rendszerbe tartozó csoporttag esetében is, amennyiben annak elismert nyereségét a végső anyavállalat tovább osztja a (2) és (3) bekezdésben meghatározott követelményeknek megfelelő kedvezményezettek részére.
- (6) A (2) bekezdés alkalmazásában a szolgáltató szövetkezettől származó szövetkezeti osztalék a kedvezményezettnél adókötelesnek minősül, amennyiben az osztalék a kedvezményezett adóköteles nyereségének vagy veszteségének kiszámítása során csökkenti a levonható költséget vagy költséget.

38. cikk

Megfelelő osztalékadó-rendszerek

- (1) Az adatszolgáltató csoporttag önmaga, vagy egy másik, a megfelelő osztalékadó-rendszerbe tartozó csoporttag tekintetében választhatja azt a lehetőséget, hogy a (2) bekezdés szerint vélelmezett osztalékadóként meghatározott összeget figyelembe veszi a csoporttag adott pénzügyi évre vonatkozó fedezett adói között.

A választás évente, a 43. cikk (2) bekezdésének megfelelően történik, és az adott joghatóságban található valamennyi csoporttagra alkalmazandó.

- (2) A vélelmezett osztalékadó összege a következők közül az alacsonyabb:
- a) a 26. cikk (2) bekezdésével összhangban az adott pénzügyi évre vonatkozóan kiszámított tényleges adókulcsnak a minimum-adómértékre való emeléséhez szükséges kiigazított fedezett adók összege; vagy
 - b) azon adó összege, amely akkor lenne esedékes, ha a joghatóságban található csoporttagok az adott évben a megfelelő osztalékadó-rendszer hatálya alá tartozó teljes nyereségüket felosztották volna.

- (3) Az (1) bekezdés szerinti választás esetén minden olyan pénzügyi évre vonatkozóan, amelyben a választás alkalmazandó, a vélelmezett osztalékadó újramegállapítására szolgáló számlát kell létrehozni. A joghatóság tekintetében a (2) bekezdéssel összhangban meghatározott vélelmezett osztalékadó összegét a vélelmezett osztalékadó megállapításának pénzügyi évéhez tartozó újramegállapítási számlára kell vezetni.

Az egymást követő pénzügyi évek végén a korábbi pénzügyi évekre vonatkozóan a vélelmezett osztalékadó újramegállapításához létrehozott számlákon szereplő fennálló egyenleget időrendi sorrendben csökkenteni kell – legfeljebb nulláig – a csoporttagok által a pénzügyi évben a tényleges vagy vélelmezett osztalékok után megfizetett adókkal.

A második albekezdés alkalmazása után a vélelmezett osztalékadó újramegállapítását szolgáló számlákon fennmaradó összeget csökkenteni kell – legfeljebb nulláig – az adott joghatóság elismert nettó vesztesége és a minimum-adómérték szorzatának megfelelő összeggel.

- (4) A (3) bekezdés utolsó albekezdésének a joghatóságra való alkalmazása után az elismert nettó veszteség és a minimum-adómérték szorzatából fennmaradó összeget át kell vinni a következő pénzügyi évekre, és azzal csökkenteni kell a vélelmezett osztalékadó újramegállapítását szolgáló számlákon a (3) bekezdés alkalmazása után fennmaradó összeget.
- (5) A vélelmezett osztalékadó újramegállapítását szolgáló számlának a számla létrehozását követő negyedik pénzügyi év utolsó napján esetlegesen fennálló egyenlegét az adott pénzügyi évre vonatkozóan korábban megállapított kiigazított fedezett adókat csökkentő tételnek kell tekinteni. Az adott évre vonatkozó tényleges adókulcsot és a kiegészítő adót ennek megfelelően a 28. cikk (1) bekezdésével összhangban újra ki kell számítani.

- (6) A tényleges vagy vélelmezett osztalékokkal kapcsolatban a pénzügyi év során befizetett adók nem szerepeltethetők a kiigazított fedezett adók között, amennyiben a (3) és a (4) bekezdéssel összhangban csökkentik a vélelmezett osztalékadó újramegállapítását szolgáló számla egyenlegét.
- (7) Ha az (1) bekezdés szerinti választás által érintett csoporttag kilép a multinacionális vállalatcsoportból vagy a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportból, vagy lényegében teljes eszközállományát olyan személyre ruházzák át, aki vagy amely nem ugyanazon multinacionális vállalatcsoport vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport azonos joghatóságban található csoporttagja, a vélelmezett osztalékadó újramegállapítását szolgáló, a korábbi pénzügyi évekre vonatkozó számlák esetleges egyenlegét az egyes pénzügyi évekre vonatkozóan a kiigazított fedezett adókat a 28. cikk (1) bekezdése szerint csökkentő tételnek kell tekinteni.

A joghatóság után fizetendő kiegészítőadó-többség meghatározása a fizetendő kiegészítőadó-többség és az alábbi arány szorzataként történik:

$$\frac{\text{a csoporttag elismert nyeresége}}{\text{a joghatóság tekintetében elismert nettó nyereség}}$$

ahol:

- a) a csoporttag elismert nyereségét a III. fejezetnek megfelelően kell megállapítani minden olyan pénzügyi évre vonatkozóan, amelyben az adott joghatóság tekintetében a vélelmezett osztalékadó újramegállapítását szolgáló számla egyenleget mutat; valamint
- b) a joghatóság elismert nettó nyereségét a 25. cikk (2) bekezdésének megfelelően kell megállapítani minden olyan pénzügyi évre vonatkozóan, amelyben az adott joghatóság tekintetében a vélelmezett osztalékadó újramegállapítását szolgáló számla egyenleget mutat.

A befektetési szervezet tényleges adókulcsának és kiegészítő adójának meghatározása

- (1) Ha a multinacionális vállalatcsoport vagy a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport tagja olyan befektetési szervezet, amely nem minősül adózási szempontból átlátható szervezetnek, és nem élt a 40. és 41. cikk szerinti választás lehetőségével, a befektetési szervezet tényleges adókulcsát a helye szerinti joghatóság tényleges adókulcsától elkülönítve kell kiszámítani.
- (2) Az (1) bekezdésben említett befektetési szervezet tényleges adókulcsa a szervezet kiigazított fedezett adóinak, valamint a szervezet elismert nyereségéből vagy veszteségéből a multinacionális vállalatcsoporthoz vagy a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoporthoz rendelhető résznek a hányadosa.

Ha valamely joghatóságban egynél több befektetési szervezet található, akkor a tényleges adókulcsuk kiszámításakor a kiigazított fedezett adójukat, valamint az elismert nyereségükből vagy veszteségükből a multinacionális vállalatcsoporthoz vagy a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoporthoz rendelhető részeket együttesen kell figyelembe venni.

- (3) Az (1) bekezdésben említett befektetési szervezet kiigazított fedezett adói egyrészt a szervezet elismert nyereségéből vagy veszteségéből a multinacionális vállalatcsoporthoz vagy a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoporthoz rendelt résznek tulajdonítható kiigazított fedezett adók, másrészt a 23. cikkel összhangban a befektetési szervezethez rendelt fedezett adók. A befektetési szervezet kiigazított fedezett adói nem tartalmazzák az olyan fedezett adót, amely a befektetési szervezet olyan nyeresége tekintetében merült fel, amely nem része a befektetési szervezet multinacionális vállalatcsoporthoz vagy nagy árbevételű belföldi vállalatcsoporthoz rendelhető nyereségnek.

- (4) Az (1) bekezdésben említett befektetési szervezet kiegészítő adója a befektetési szervezetre vonatkozó kiegészítőadó-mértéknek, valamint a befektetési szervezet elismert nyereségéből vagy veszteségéből a multinacionális vállalatcsoporthoz vagy a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoporthoz rendelhető rész és a befektetési szervezetre vonatkozóan kiszámított, gazdasági tartalomtól függő nyereségkivétel közötti különbségnek a szorzata.

A befektetési szervezetre vonatkozó kiegészítőadó-mérték a minimum-adómérték és a befektetési szervezet tényleges adókulcsa közötti különbségnek megfelelő pozitív összeg.

Ha valamely joghatóságban egynél több befektetési szervezet található, akkor a tényleges adómértékük kiszámításakor a gazdasági tartalomtól függő nyereségkivételt, valamint az elismert nyereségükből vagy veszteségükből a multinacionális vállalatcsoporthoz vagy a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoporthoz rendelhető részeket együttesen kell figyelembe venni.

- (5) A befektetési szervezet gazdasági tartalomtól függő nyereségkivételét a 27. cikk (1)–(7) bekezdésével összhangban kell meghatározni. Az ilyen befektetési szervezet esetében a figyelembe vehető tárgyi eszközök, valamint a figyelembe vehető munkavállalók tekintetében figyelembe vehető bérköltségek összegéből a ténylegesen figyelembe vett részt a befektetési szervezet elismert nyereségéből a multinacionális vállalatcsoporthoz vagy a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoporthoz rendelhető rész és a befektetési szervezet teljes elismert nyereségének hányadosával arányosan kell csökkenteni.
- (6) Ezen cikk alkalmazásakor a befektetési szervezet elismert nyereségének vagy veszteségének a multinacionális vállalatcsoporthoz vagy a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoporthoz rendelhető részét a 8. cikk alapján kell meghatározni, csak azokat az érdekeltségeket figyelembe véve, amelyek nem érintettek a 40. és a 41. cikk szerinti választás által.

40. cikk

A befektetési szervezet adózási szempontból átlátható szervezetként való kezelésével kapcsolatos választás

- (1) E cikk alkalmazásában a biztosítási befektetési vállalkozás olyan szervezet, amely megfelelne a befektetési alap 3. cikk 25. pontjában, vagy az ingatlanbefektetési vállalkozás 3. cikk 26. pontjában foglalt fogalommeghatározásának, ha nem biztosítási vagy járadékszerződés szerinti kötelezettségekkel kapcsolatban hozták volna létre, és nem olyan szervezet tulajdonában kizárólagos tulajdonában állna, amely a helye szerinti joghatóságban a biztosítókra vonatkozó szabályozás hatálya alá tartozik.
- (2) Az adatszolgáltató csoporttag választása szerint az a csoporttag, amely befektetési szervezet vagy biztosítási befektetési szervezet, adózási szempontból átlátható szervezetnek tekinthető, ha a csoporttag tulajdonos a helye szerinti joghatóságban olyan valós piaci értékhez kapcsolódó vagy más hasonló rendszer alapján adózik, amely az adott szervezetben lévő tulajdonosi érdekeltségeinek valós értékében bekövetkezett éves változásokon alapul, és a csoporttag tulajdonos ebből származó jövedelmét terhelő adó kulcsa eléri vagy meghaladja a minimum-adómértéket.
- (3) Az a csoporttag, amely közvetett tulajdonosi érdekeltséggel rendelkezik egy befektetési szervezetben vagy biztosítási befektetési vállalkozásban egy másik befektetési szervezetben vagy biztosítási befektetési vállalkozásban birtokolt közvetlen tulajdonosi érdekeltségen keresztül, akkor minősül valós piaci értékhez kapcsolódó vagy más hasonló rendszer alapján adózónak az előbbi befektetési szervezetben vagy biztosítási befektetési vállalkozásban lévő közvetett tulajdonosi érdekeltsége tekintetében, ha az utóbbi befektetési szervezetben vagy biztosítási befektetési vállalkozásban lévő közvetlen tulajdonosi érdekeltsége tekintetében valós piaci értékhez kapcsolódó vagy más hasonló rendszer alapján adózónak minősül.
- (4) A (2) bekezdés szerinti választás a 43. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal összhangban történik.

A választás visszavonása esetén a befektetési szervezet vagy a biztosítási befektetési vállalkozás eszközének vagy kötelezettségének elidegenítéséből származó nyereséget vagy veszteséget az eszköznek vagy kötelezettségnek a visszavonás éve első napján érvényes valós piaci értéke alapján kell meghatározni.

Adóköteles nyereségfelosztási módszer alkalmazásának választása

- (1) Az adatszolgáltató csoporttag választása szerint a befektetési szervezet csoporttag tulajdonosa a befektetési szervezetben lévő tulajdonosi érdekeltsége tekintetében adóköteles nyereségfelosztási módszert alkalmazhat, feltéve, hogy a csoporttag tulajdonos nem befektetési szervezet, és észszerűen feltételezhető, hogy a befektetési szervezettől kapott osztalékok után a minimum-adómértéket elérő vagy azt meghaladó kulccsal adózik.
- (2) Az adóköteles nyereségfelosztási módszer szerint a befektetési szervezet elismert nyereségének felosztását és vélelmezett felosztását az osztalékban részesülő csoporttag tulajdonos elismert nyereségében kell figyelembe venni, amennyiben az nem befektetési szervezet.

A befektetési szervezetnél felmerülő fedezett adókból azt az összeget, amely a csoporttag tulajdonosnál a befektetési szervezet nyereségfelosztása kapcsán keletkező adókötelezettséggel szemben jóváírható, az osztalékban részesülő csoporttag tulajdonos elismert nyereségében és kiigazított fedezett adóiban kell figyelembe venni.

A befektetési szervezetnek az adott pénzügyi évet megelőző harmadik évre (a továbbiakban: vizsgált év) vonatkozó elismert, de fel nem osztott nettó nyereségéből a csoporttag tulajdonost megillető részt a befektetési szervezet adott pénzügyi évi elismert nyeresége részének kell tekinteni. A II. fejezet alkalmazásában az ilyen módon elismert nyereség és a minimum-adómérték szorzataként kapott összeget kell az alacsony adóterhelésű csoporttag adott pénzügyi évre vonatkozó kiegészítő adójának tekinteni.

A befektetési szervezet adott pénzügyi évre vonatkozóan elismert nyeresége vagy vesztesége, valamint az annak tulajdonítható kiigazított fedezett adók összege – a fedezett adók második albekezdésben említett összegének kivételével – nem vehető figyelembe a tényleges adókulcs V. fejezet, valamint a 39. cikk (1)–(4) bekezdése szerinti kiszámításakor.

(3) A befektetési szervezet vizsgált évre vonatkozóan elismert, de fel nem osztott nettó nyeresége a befektetési szervezet vizsgált évre vonatkozóan elismert nyereségének összege, amely – legfeljebb nullaig – csökkenthető a következőkkel:

- a) a befektetési szervezet fedezett adói;
- b) a befektetési szervezetnek nem minősülő tulajdonosok részére történő nyereségfelosztás és vélelmezett nyereségfelosztás összege az adott pénzügyi évet megelőző harmadik év első napjától azon adatszolgáltatási pénzügyi év utolsó napjáig, amely során a tulajdonosi érdekeltség fennállt (a továbbiakban: vizsgált időszak);
- c) a vizsgált időszak során felmerült elismert veszteségek; valamint
- d) az elismert veszteségek azon maradványösszege, amely még nem csökkentette a befektetési szervezet valamely korábbi vizsgált évre vonatkozóan elismert, de fel nem osztott nettó nyereségét (a továbbiakban: elhatárolt befektetési veszteség).

A befektetési szervezet elismert, de fel nem osztott nettó nyeresége nem csökkenthető az olyan nyereségfelosztás vagy vélelmezett nyereségfelosztás összegével, amely az első albekezdés b) pontjának alkalmazásában már csökkentette a befektetési szervezet valamely korábbi vizsgált évre vonatkozóan elismert, de fel nem osztott nettó nyereségét.

A befektetési szervezet elismert, de fel nem osztott nettó nyeresége nem csökkenthető az elismert veszteség azon összegével, amely az első albekezdés c) pontjának alkalmazásában már csökkentette a befektetési szervezet valamely korábbi vizsgált évre vonatkozóan elismert, de fel nem osztott nettó nyereségét.

- (4) E cikk alkalmazásában úgy kell tekinteni, hogy vélelmezett nyereségfelosztás akkor keletkezik, ha a befektetési szervezetben lévő közvetlen vagy közvetett tulajdonosi érdekeltséget olyan szervezetre ruházzák át, amely nem tartozik a multinacionális vállalatcsoporthoz, úgy, hogy az átruházott tulajdonosi érdekeltség mértéke megegyezik az átruházás időpontjában a szóban forgó tulajdonosi érdekeltségnek tulajdonítható elismert, de fel nem osztott nettó nyereség mértékével, amelyet a vélelmezett nyereségfelosztástól függetlenül határoznak meg.
- (5) A (1) bekezdés szerinti választás a 43. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal összhangban történik.

A választás visszavonása esetén a befektetési szervezetnek a visszavonás megtételének pénzügyi évét megelőző pénzügyi év végén a vizsgált évre vonatkozóan elismert, de fel nem osztott nettó nyereségéből a csoporttag tulajdonost megillető részt a befektetési szervezet pénzügyi évi elismert nyeresége részének kell tekinteni. A II. fejezet alkalmazásában az ilyen módon elismert nyereség és a minimum-adómérték szorzataként kapott összeget kell az alacsony adóterhelésű csoporttag adott pénzügyi évre vonatkozó kiegészítő adójának tekinteni.

VIII. FEJEZET

ADMINISZTRATÍV RENDELKEZÉSEK

42. cikk

Adatszolgáltatási követelmények

- (1) E cikk alkalmazásában:
- a) „kijelölt helyi szervezet”: a multinacionális vállalatcsoport vagy a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport valamely tagállamban található tagja, amelyet a multinacionális vállalatcsoport vagy a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport azonos tagállamban található többi tagja jelölt ki arra, hogy a nevükben benyújtja a kiegészítő adóval kapcsolatos adatszolgáltatásokat vagy az e cikk szerinti értesítéseket;
 - b) „illetékes hatóságok közötti elismert megállapodás”: két vagy több illetékes hatóság közötti két- vagy többoldali megállapodás, amely előírja a kiegészítő adóval kapcsolatos éves adatszolgáltatások automatikus cseréjét.
- (2) A valamely tagállamban található csoporttagnak az (5) bekezdéssel összhangban kiegészítő adóval kapcsolatos adatszolgáltatást kell benyújtania az adóhatóságához.

Az adatszolgáltatást kijelölt helyi szervezet is benyújthatja a csoporttag nevében.

- (3) A (2) bekezdéstől eltérve a csoporttag nem köteles kiegészítő adóval kapcsolatos adatszolgáltatást benyújtani az adóhatóságához, ha az adatszolgáltatást az (5) bekezdésben meghatározott követelményekkel összhangban az alábbiak valamelyike benyújtotta:
- a) a végső anyavállalat, ha olyan joghatóságban található, amely az adatszolgáltatási pénzügyi évre vonatkozóan az illetékes hatóságok közötti elismert megállapodással rendelkezik a csoporttag helye szerinti tagállammal. vagy
 - b) a kijelölt adatszolgáltató csoporttag, ha az olyan joghatóságban található, amely az adatszolgáltatási pénzügyi évre vonatkozóan az illetékes hatóságok közötti elismert megállapodással rendelkezik a csoporttag helye szerinti tagállammal.
- (4) A (3) bekezdés alkalmazása esetén a tagállamban található csoporttag vagy a nevében eljáró kijelölt helyi szervezet értesíti az adóhatóságot a kiegészítő adóval kapcsolatos adatszolgáltatást benyújtó szervezet kilétéről, valamint arról, hogy az melyik joghatóságban található.

- (5) A kiegészítő adóval kapcsolatos adatszolgáltatásnak egységes sablon segítségével kell történnie és a multinacionális vállalatcsoportra vagy a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportra vonatkozóan a következő információkat kell tartalmaznia:
- a) a csoporttagok azonosítása, feltüntetve azok adóazonosító számát (ha van), a helyük szerinti joghatóságot, valamint az ezen irányelv szabályai szerinti jogállásuk;
 - b) a multinacionális vállalatcsoport vagy a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport általános vállalati struktúrájára vonatkozó információk, beleértve az egyes csoporttagok más csoporttagokban lévő, ellenőrzésre jogosító részesedését is;
 - c) az alábbiak kiszámításához szükséges információk:
 - i. az egyes joghatóságok tényleges adókulcsa és az egyes csoporttagokra vonatkozó kiegészítő adó;
 - ii. a közös vállalkozáscsoport tagjának kiegészítő adója;
 - iii. a jövedelem-hozzászámítási szabály szerinti kiegészítő adó, valamint az aluladózottatott nyereségek szabálya szerinti kiegészítőadó-összeg felosztása az egyes joghatóságok között; valamint
 - d) az ezen irányelv vonatkozó rendelkezései szerinti választások jegyzőkönyve.

- (6) Az (5) bekezdéstől eltérve, ha a csoporttag valamely tagállamban található, végső anyavállalata pedig olyan harmadik országbeli joghatóságban, amely az 51. cikk szerinti értékelés alapján ezen irányelv szabályaival egyenértékűnek minősített szabályokat alkalmaz, akkor a csoporttagnak vagy a kijelölt helyi szervezetnek a kiegészítő adóval kapcsolatos adatszolgáltatásban a következő információkat kell szerepeltetnie:
- a) a 7. cikk alkalmazásához szükséges valamennyi információ, beleértve a következőket:
 - i. az összes olyan csoporttag azonosítása, amelyben a tagállamok valamelyikében található, részleges tulajdonban álló anyavállalat a pénzügyi év során bármikor közvetlenül vagy közvetve tulajdonosi érdekeltséggel rendelkezik, valamint a tulajdonosi érdekeltség szerkezete;
 - ii. minden olyan információ, amely szükséges azon joghatóságok tényleges adókulcsának kiszámításához, amelyekben a tagállamok valamelyikében található, részleges tulajdonban álló anyavállalat az i. alponthan meghatározott csoporttagokban tulajdonosi érdekeltséggel rendelkezik, valamint a fizetendő kiegészítő adó kiszámításához; valamint
 - iii. minden olyan információ, amely ennek kapcsán a 8., 9. vagy 10. cikkel összhangban releváns;
 - b) a 12. cikk alkalmazásához szükséges valamennyi információ, beleértve a következőket:
 - i. a végső anyavállalat joghatóságában található valamennyi csoporttag azonosítása és a bennük lévő tulajdonosi érdekeltségek szerkezete;
 - ii. minden olyan információ, amely szükséges a végső anyavállalat joghatóságának tényleges adókulcsa és a fizetendő kiegészítő adója kiszámításához; és
 - iii. minden olyan információ, amely szükséges a kiegészítő adónak a 13. cikkben meghatározott, aluladózott nyereségek szabálya szerinti felosztási képletben alapuló felosztásához.

c) minden olyan információ, amely szükséges az elismert belföldi kiegészítő adó alkalmazásához azon tagállamok által, amelyek a 10. cikkel összhangban úgy határoztak, hogy elismert belföldi kiegészítő adót alkalmaznak.

- (7) Az (5) és (6) bekezdésben említett, kiegészítő adóval kapcsolatos adatszolgáltatást és a vonatkozó értesítéseket legkésőbb az adatszolgáltatási pénzügyi év utolsó napjától számított 15 hónapon belül be kell nyújtani azon tagállam adóhatóságához, amelyben a csoporttag található.

43. cikk

Választások

- (1) A 2. cikk (3) bekezdésében, a 15. cikk (3) és (9) bekezdésében, valamint a 40. és a 41. cikkben említett választás a választás évétől számított öt évre szól. A választás automatikusan megújul, kivéve, ha azt az adatszolgáltató csoporttag a 42. cikkel összhangban az ötéves időszak végén visszavonja. A választás visszavonása a visszavonás évének végétől számított öt évre szól.
- (2) A 15. cikk (6) és (7) bekezdésében, a 21. cikk (1) bekezdésének b) pontjában, a 24. cikk (1) bekezdésében, a 27. cikk (2) bekezdésében, a 29. cikk (1) bekezdésében és a 38. cikk (1) bekezdésében említett választás a választás évétől számított egy évre szól. A választás automatikusan megújul, kivéve, ha azt az adatszolgáltató csoporttag az egyéves időszak végén visszavonja.
- (3) A választást az adatszolgáltató csoporttag helye szerinti tagállam adóhatóságával kell közölni.

44. cikk

Szankciók

A tagállamok megállapítják az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat – így a csoporttagoknak azon kötelezettségére nézve is, hogy adatot szolgáltatassanak a kiegészítő adó rájuk eső részére nézve és megfizessék azt, vagy hogy további adóráfördítással rendelkezzenek – és megtesznek minden szükséges intézkedést azok tényleges alkalmazása érdekében. Az előírt szankciónak hatékonnak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

IX. FEJEZET

ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

45.cikk

A halasztott adókövetelések, halasztott adókötelezettségek és átruházott eszközök adóügyi megítélése az átmeneti időszakban

- (1) E cikk alkalmazása során egy adott joghatóság esetében az átmeneti év az az első pénzügyi év, amely során a multinacionális vállalatcsoport vagy a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport ezen irányelv hatálya alá tartozik az említett joghatóság tekintetében.
- (2) Egy joghatóság tényleges adókulcsának az átmeneti évben és minden azt követő pénzügyi évben történő meghatározásakor a multinacionális vállalatcsoportnak vagy a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportnak figyelembe kell vennie az összes olyan a halasztott adókövetelést és halasztott adókötelezettséget, amelyet az adott joghatóságban található összes csoporttag az átmeneti évre vonatkozó pénzügyi beszámolójában megjelenítenek, illetve közzétesznek.

A halasztott adóköveteléseket és a halasztott adókötelezettségeket a minimum-adómérték és az alkalmazandó belföldi adókulcs közül az alacsonyabb mérték szerint kell figyelembe venni. A minimum-adómértéknél alacsonyabb adókulcs szerint rögzített halasztott adókövetelés azonban a minimum-adómértékkel vehető figyelembe, ha az adózó bizonyítani tudja, hogy a halasztott adókövetelés elismert veszteségnek tulajdonítható.

A halasztott adóköveteléssel kapcsolatos értékelési kiigazítás vagy számviteli megjelenítési kiigazítás hatását figyelmen kívül kell hagyni.

- (3) A (2) bekezdésben említett számításban nem vehető figyelembe az elismert nyereség vagy veszteség III. fejezet szerinti számítása során figyelembe nem vett tételekből eredő olyan halasztott adókövetelés, amely 2021. november 30. utáni ügylettel összefüggésben keletkezett.
- (4) Abban az esetben, ha 2021. november 30. után és az átmeneti év kezdete előtt a csoporttagok közötti eszközátruházásra kerül sor, a készletektől eltérő átvett eszközökből származó alapot azon könyv szerinti érték alapján kell megállapítani, amelyen az átadó szervezet az átruházáskor nyilvántartja az átruházott eszközöket, és ez alapján kell meghatározni a halasztott adóköveteléseket és adókötelezettségeket.

46. cikk

A gazdasági tartalomtól függő nyereségkivételre vonatkozó átmeneti könnyítés

- (1) A 27. cikk (3) bekezdésének alkalmazása céljából az 5 %-os érték helyett a következő táblázatban szereplő értékeket kell figyelembe venni az alábbi naptári évek december 31-től kezdődő pénzügyi évek tekintetében:

2023	10 %
2024	9,8 %
2025	9,6 %
2026	9,4 %
2027	9,2 %
2028	9,0 %
2029	8,2 %
2030	7,4 %
2031	6,6 %
2032	5,8 %

(2) A 27. cikk (4) bekezdésének alkalmazása céljából az 5 %-os érték helyett a következő táblázatban szereplő értékeket kell figyelembe venni az alábbi naptári évek december 31-től kezdődő pénzügyi évek tekintetében:

2023	8 %
2024	7,8 %
2025	7,6 %
2026	7,4 %
2027	7,2 %
2028	7,0 %
2029	6,6 %
2030	6,2 %
2031	5,8 %
2032	5,4 %

A multinacionális vállalatcsoportok és a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportok kizárásának kezdeti szakasza a jövedelem-hozzászámítási szabály és az aluladózott nyereségek szabálya alól

- (1) A valamely tagállamban található végső anyavállalat által az 5. cikk (2) bekezdésével összhangban fizetendő kiegészítő adót, vagy – amennyiben a végső anyavállalat kizárt végső anyavállalat – a valamely tagállamban található közbenső anyavállalat által a 6a. cikk (2) bekezdésével összhangban fizetendő kiegészítő adót nullára kell csökkenteni:
- a) a multinacionális vállalatcsoport által folytatott nemzetközi tevékenység kezdeti szakaszának első öt évében, az V. fejezetben meghatározott követelmények ellenére;
 - b) az első öt évben, azon pénzügyi év első napjától, amelyben a nagy árbevételű belföldi vállalatcsoport először esik ezen irányelv hatálya alá.
- (2) Amennyiben a multinacionális vállalatcsoport végső anyavállalata harmadik országbeli joghatóságban található, a valamely tagállamban található csoporttag által a 13. cikk (2) bekezdésével összhangban fizetendő kiegészítő adót – az V. fejezetben meghatározott követelmények ellenére – a multinacionális vállalatcsoport által folytatott nemzetközi tevékenység kezdeti szakaszának első öt évében nullára kell csökkenteni.

(3) A multinacionális vállalatcsoport akkor tekintendő a nemzetközi tevékenysége kezdeti szakaszában lévőnek, ha:

- a) legfeljebb hat joghatóságban rendelkezik csoporttaggal; valamint
- b) a multinacionális vállalatcsoport referencia-joghatóságon kívüli összes joghatóságban található valamennyi tagjánál nyilvántartott tárgyi eszközök együttes könyv szerinti nettó értéke legfeljebb 50 000 000 EUR.

A b) pont alkalmazásában referencia-joghatóság az a joghatóság, amelyben a multinacionális vállalatcsoport tagjainál nyilvántartott tárgyi eszközök könyv szerinti nettó értéke a legmagasabb abban a pénzügyi évben, amikor a multinacionális vállalatcsoport eredetileg ezen irányelv hatálya alá került. A tárgyi eszközök együttes értéke egy adott joghatóságban a multinacionális vállalatcsoport adott joghatóságban található valamennyi tagjánál nyilvántartott tárgyi eszközök együttes könyv szerinti nettó értéke;

(4) Az (1) bekezdés a) pontjában és a (2) bekezdésben említett, ötéves időszak annak a pénzügyi évnek a kezdetétől számítandó, amelyben a multinacionális vállalatcsoport eredetileg ezen irányelv hatálya alá került.

Azon multinacionális vállalatcsoportok esetében, amelyek ezen irányelv hatálybalépésekor az irányelv hatálya alá tartoznak, az (1) bekezdés a) pontjában említett ötéves időszak 2023. december 31-én kezdődik.

Azon multinacionális vállalatcsoportok esetében, amelyek ezen irányelv hatálybalépésekor az irányelv hatálya alá tartoznak, a (2) bekezdésben említett ötéves időszak 2024. december 31-én kezdődik.

Azon nagy árbevételű belföldi vállalatcsoportok esetében, amelyek ezen irányelv hatálybalépésekor az irányelv hatálya alá tartoznak, az (1) bekezdés b) pontjában említett ötéves időszak 2023. december 31-én kezdődik.

(5) A 42. cikkben említett kijelölt adatszolgáltató csoportagnak tájékoztatnia kell a helye szerinti tagállam adóhatóságát a csoport nemzetközi tevékenysége kezdeti szakaszának első napjáról.

A jövedelem-hozzászámítási szabály és az aluladóztatott nyereségek szabálya késleltetett alkalmazására vonatkozó választás

- (1) Az 5–13. cikktől eltérve, azon tagállamok, amelyekben az ezen irányelv hatálya alá tartozó vállalatcsoportok legfeljebb tizenkét végső anyavállalata található, dönthetnek úgy, hogy 2023. december 31-től kezdődően hat egymást követő pénzügyi évre nem alkalmazzák a jövedelem-hozzászámítási szabályt és az aluladóztatott nyereségek szabályát. Az ezt választó tagállamok az 55. cikk első bekezdésében megállapított átültetési határidőig értesítik a Bizottságot.
- (2) Amennyiben a multinacionális vállalatcsoport végső anyavállalata olyan tagállamban található, amely élt az (1) bekezdés szerinti választással, a végső anyavállalat helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamok biztosítják, hogy ezen csoport tagjai a 13. cikkel összhangban a 2023. december 31-ével kezdődő pénzügyi évekre a tagállamhoz rendelt, az aluladóztatott nyereségek szabálya szerinti kiegészítő adó hatálya alá tartozzanak abban a tagállamban, ahol találhatók.

Az első albekezdésben említett végső anyavállalatnak ki kell választania egy olyan kijelölt adatszolgáltató csoporttagot, amely a végső anyavállalat tagállamától eltérő tagállamban található, illetve, amennyiben a vállalatcsoportnak nincs más uniós tagállamban levő tagja, egy olyan harmadik országbeli joghatóságban, amely az adatszolgáltatás pénzügyi évére vonatkozóan az illetékes hatóságok közötti hatályos elismert megállapodást kötött a végső anyavállalat helye szerinti tagállammal.

Ebben az esetben a kijelölt adatszolgáltató csoporttagnak a 42. cikk (5) bekezdésében előírt követelményekkel összhangban be kell nyújtania a kiegészítő adóval kapcsolatos adatszolgáltatásokat, az (1) bekezdéssel összhangban a választási lehetőséggel élő tagállamban levő csoporttagoknak pedig a kijelölt adatszolgáltató csoporttag rendelkezésére kell bocsátaniuk a 42. cikk (5) bekezdésének való megfeleléshez szükséges információkat, és e csoporttagok mentesülnek a 42. cikk (2) bekezdésében említett adatszolgáltatási követelmény alól.

- (3) Azon tagállam viszonylatában, amely élt az (1) bekezdés szerinti választással, az UTPR-arányt a pénzügyi évre vonatkozóan nullának kell tekinteni.

A 42. cikk (7) bekezdésétől eltérve a kiegészítő adóval kapcsolatos adatszolgáltatást és a 42. cikkben említett értesítéseket legkésőbb azon adatszolgáltatási pénzügyi év utolsó napját követő 18 hónapon belül kell benyújtani a tagállami adóhatóságokhoz, amely a 45. cikk szerinti átmeneti év.

XI. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

- (1) A harmadik országbeli joghatóság belföldi jogában végrehajtott jogi keret akkor tekinthető egyenértékűnek a II. fejezet szerinti elismert jövedelem-hozzászámítási szabállyal, illetve akkor nem tekinthető ellenőrzött külföldi társaságokra vonatkozó adórendszernek, ha az megfelel a következő feltételeknek:
- a) érvényesíti azokat a szabályokat, amelyek alapján a multinacionális vállalatcsoport anyavállalata a kiegészítő adóból hozzá rendelhető részaránynak megfelelően kiszámítja és megfizeti a multinacionális vállalatcsoport alacsony adóterhelésű tagjai utáni kiegészítő adót;
 - b) legalább 15 %-ban állapítja meg azt a tényleges minimum-adómértéket, amely alatt valamely csoporttagot alacsony adóterhelésűnek kell tekinteni;
 - c) a tényleges minimum-adómérték kiszámítása céljából csak az azonos joghatóságban található szervezetek nyereségének kombinációját teszi lehetővé; valamint
 - d) az egyenértékű minősített jövedelem-hozzászámítási szabály szerinti kiegészítő adó kiszámítása céljából mentességet biztosít az ezen irányelvben meghatározott jövedelem-hozzászámítási szabály alkalmazásával valamely tagállamban megfizetett kiegészítő adó, valamint az elismert belföldi kiegészítő adó tekintetében.

- (2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 52. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el azon harmadik országbeli joghatóságok jegyzékének meghatározása céljából, amelyek belföldi jogukban az (1) bekezdésben meghatározott feltételekkel összhangban valamely elismert jövedelem-hozzászámítási szabállyal egyenértékűnek tekinthető jogi keretet vezettek be, továbbá az említett jegyzék naprakésszé tétele céljából egy harmadik országbeli joghatóság által a belföldi jogába bevezetett jogi keretnek a későbbi értékelése alapján.

52. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A Bizottságnak az 51. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól az ezen irányelv hatálybalépésének időpontjától kezdődő hatállyal.
- (3) A Tanács bármikor visszavonhatja az 51. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően arról haladéktalanul értesíti a Tanácsot.
- (5) Az 51. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. A Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

53. cikk

Az Európai Parlament tájékoztatása

Az Európai Parlamentet tájékoztatni kell arról, ha a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadott el, továbbá ha a Tanács a jogi aktussal kapcsolatban kifogást emelt vagy a hatáskör-átruházását visszavonta.

54. cikk

Kétoldalú megállapodás az egyszerűsített adatszolgáltatási kötelezettségekről

Az Unió megállapodásokat köthet a mellékletben felsorolt azon harmadik országbeli joghatóságokkal, amelyek jogi keretét az 51. cikkel összhangban egyenértékűként értékelték egy elismert jövedelem-hozzászámítási szabállyal a 42. cikk (6) bekezdésében meghatározott adatszolgáltatási eljárások egyszerűsítését szolgáló keret létrehozása céljából.

55. cikk

Átültetés

A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2023. december 31-ig megfeleljenek.

E rendelkezések szövegét a tagállamok haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

A tagállamok e rendelkezéseket a 2023. december 31-étől kezdődő pénzügyi évek tekintetében alkalmazzák.

Ugyanakkor a 11., a 12. és a 13. cikknek való megfeleléshez szükséges rendelkezéseket – a 47a. cikk (2) bekezdésében előírt rendelkezések kivételével – a 2024. december 31-étől kezdődő pénzügyi évek tekintetében alkalmazzák.

E törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekben hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

56. cikk
Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

57. cikk
Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben,

a Tanács részéről
az elnök
